ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகன் அருளிய

॥ ஸ்ரீ தேசிக ப்ரபந்தம் ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஶிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

பொருள் அடக்கம்

1	அமிருதரஞ்சனி	**3**
2	அதிகாரசங்கிரகம்	**16**
3	அமிருதாசுவாதினி	**36**
4	பரமபதசோபானம்	**49**
5	பரமதபங்கம்	**58**
6	மெய்விரதமான்மியம்	**78**
7	அடைக்கலப்பத்து	**90**
8	அருத்தபஞ்சகம்	**95**
9	ஸ்ரீ வைணவதினசரி	**100**
10	திருச்சின்னமாலை	**104**
11	பந்நிருநாமம்	**109**
12	திருமந்திரச்சுருக்கு	**115**
13	துவயச்சுருக்கு	**119**
14	சரமச்லோகச்சுருக்கு	**124**
15	கீதார்த்தசங்கிரகம்	**129**
16	மும்மணிக்கோவை	**137**
17	நவமணிமாலை	**143**
18	ப்ரபந்தசாரம்	**148**
19	ஆகாரநியமம்	**156**

20 பிள்ளையந்தாதி **164**

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

அமிருதரஞ்சனி

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ தம் பரம் என்றிரங்கித் ⋆
தளரா மனம் தந்தருளால் ⋆
உம்பர் தொழும் திருமால் ⋆
உகந்தேற்கும் உபாயம் ஒன்றால் ⋆⋆
நம் பிறவித் துயர் மாற்றிய ⋆
ஞானப் பெரும் தகவோர் ⋆
சம்பிரதாயம் ஒன்றிச் ⋆
சதிர்க்கும் நிலை சார்ந்தனமே ॥ **1** ॥ 1

கடல் அமுதத்தைக் கடைந்து சேர்த்த ⋆
திருமால் அடி காட்டிய ⋆⋆
நம் தேசிகர் தம் ⋆
நிலை பற்றிச் சேர்ந்தோமே ॥ **2** ॥ 2

முத்திக்கருள் சூட ⋆
மூன்றைத் தெளி முன்னம் ⋆⋆
இத் திக்கால் ஏற்கும் இதம் ॥ **3** ॥ 3

மூன்றில் ஒரு மூன்றும் ⋆
மூவிரண்டும் முந்நான்கும் ⋆⋆
தோன்றத் தொலையும் துயர் ॥ **4** ॥ 4

உயிரும் உடலும் ⋆
உடலாக ஓங்கித் ⋆
தயிர் வெண்ணெய் ⋆
தாரணியோடுண்டான் ⋆⋆
பயிரில் களை போல் ⋆
அசுரரைக் காய்ந்தான் ⋆
தன் கையில் வளை போல் ⋆
எம் ஆசிரியர் வாக்கு ॥ **5** ॥ 5

அலை அற்ற ஆர் அமுதக் கடல் ⋆
அக்கடல் உண்ட முகில் ⋆
விலை அற்ற நன் மணி வெற்பு ⋆
வெயில் நிலவோங்கு பகல் ⋆⋆
துலை உற்றன என்பர் ⋆
தூமறை சூடும் துழாய் முடியாற்கு ⋆
இலை ஒத்தன அவன் பாதம் ⋆
பணிந்தவர்க்கெண்ணுதற்கே ॥ **6** ॥ 6

உத்தி திகழும் ⋆
உரை மூன்றின் மும் மூன்றும் ⋆
சித்தம் உணரத் தெளிவித்தார் ⋆⋆
முத்தி தரும் மூல மறையின் ⋆
முடிசேர் முகில் வண்ணன் ⋆
சீலம் அறிவார் சிலர் ॥ **7** ॥ 7

எனக்குரியன் எனது பரம் என் பேறென்னாது ⋆
இவை அனைத்தும் இறை இல்லா இறைக்கடைத்தோம் ⋆
தனக்கிணை ஒன்றில்லாத திருமால் பாதம் ⋆
சாதனமும் பயனும் எனச் சலங்கள் தீர்ந்தோம் ⋆⋆
உனக்கிதம் என்றொரு பாகன் உரைத்ததுற்றோம் ⋆
உத்தமனாம் அவன் உதவி எல்லாம் கண்டோம் ⋆
இனிக்க வரும் அவை கவர இகந்தோம் சோகம் ⋆
இமையவரோடொன்றினி நாம் இருக்கும் நாளே ॥ **8** ॥ 8

தத்துவங்கள் எல்லாம் ⋆
தகவால் அறிவித்து ⋆
முத்தி வழி தந்தார் மொய் கழலே ⋆⋆
அத் திவத்தில் ஆர் அமுதம் ஆறாம் ⋆
இரு நிலத்தில் என்றுரைத்தார் ⋆
தார முதல் ஓதுவித்தார் தாம் ॥ **9** ॥ 9

திரு நாரணன் என்னும் தெய்வமும் ⋆
சித்தும் அசித்தும் என்று ⋆
பெரு நான்மறை முடி பேசிய ⋆
தத்துவம் மூன்றிவை கேட்டு ⋆⋆
ஒரு நாள் உணர்ந்தவர் ⋆
உய்யும் வகை அன்றி ஒன்றுகவார் ⋆
இரு நால் எழுத்தின் ⋆
இதயங்கள் ஓதிய எண்குணரே ॥ **10** ॥ 10

காரணமாய் உயிர் ஆகி அனைத்தும் காக்கும் ⋆
கருணை முகில் கமலை உடன் இலங்கும் ஆறும் ⋆
நாரணனார் வடிவான உயிர்கள் எல்லாம் ⋆

நாம் என்று நல் அடிமைக்கேற்கும் ஆறும் ⋆⋆
தாரணி நீர் முதலான மாயை காலம் ⋆
தனிவான் என்றிவை உருவாம் தன்மை தானும் ⋆
கூர் அணி சீர் மதி உடைய குருக்கள் காட்டக் ⋆
குறிப்புடன் நாம் கண்ட வகை கூறினோமே ॥ **11** ॥ 11

அப்படி நின்ற ⋆
அமலன் படி எல்லாம் ⋆
இப்படி எம் உள்ளத்தெழுதினார் ⋆⋆
எப்படியும் ஏரார் சுருதி ஒளியால் ⋆
இருள் நீக்கும் ⋆
தாராபதி அனையார் தாம் ॥ **12** ॥ 12

செம் பொன் கழல் இணைச் ⋆
செய்யாள் அமரும் திருவரங்கர் ⋆
அன்பர்க்கடியவராய் ⋆
அடி சூடிய நாம் உரைத்தோம் ⋆⋆
இன்பத் தொகை என எண்ணிய ⋆
மூன்றில் எழுத்தடைவே ⋆
ஐம்பத்தொரு பொருள் ⋆
ஆர் உயிர் காக்கும் அமுதெனவே ॥ **13** ॥ 13

யான் அறியும் சுடராகி நின்றேன் ⋆
மற்றும் யாதும் அலேன் ⋆
வான் அமரும் திருமால் அடியேன் ⋆
மற்றோர் பற்றும் இலேன் ⋆⋆
தான் அமுதாம் அவன் தன் ⋆
சரணே சரண் என்றடைந்தேன் ⋆

மானம் இலா அடிமைப் ⋆
பணி பூண்ட மனத்தினனே ॥ **14** ॥ 14

சீலம் கவர்ந்திடும் ⋆
தேசிகர் தேசின் பெருமையினால் ⋆
தூலங்கள் அன்ன ⋆
துரிதங்கள் மாய்ந்தன துஞ்சல் தரும் ⋆⋆
கோலம் கழிந்திடக் ⋆
கூறிய காலம் குறித்து நின்றோம் ⋆
மேல் இங்கு நாம் பிறவோம் ⋆
வேலை வண்ணனை மேவுதுமே ॥ **15** ॥ 15

வண்மை உகந்த அருளால் ⋆
வரம் தரும் மாதவனார் ⋆
உண்மை உணர்ந்தவர் ⋆
ஓதுவிக்கின்ற உரை வழியே ⋆⋆
திண்மை தரும் தெளிவொன்றால் ⋆
திணி இருள் நீங்கிய நாம் ⋆
தண்மை கழிந்தனம் ⋆
தத்துவம் காணும் தரத்தினமே ॥ **16** ॥ 16

நாராயணன் பரன் ⋆
நாம் அவனுக்கு நிலை அடியோம் ⋆
சோராதனைத்தும் ⋆
அவன் உடம்பென்னும் சுருதிகளால் ⋆⋆
சீர் ஆர் பெருந்தகைத் ⋆
தேசிகர் எம்மைத் திருத்துதலால் ⋆

தீரா மயல் அகற்றும்*
திறம்பாத் தெளிவுற்றனமே ॥ **17** ॥ 17

ஒன்றே புகல் என்று*
உணர்ந்தவர் காட்டத் திரு அருளால்*
அன்றே அடைக்கலம் கொண்ட*
நம் அத்திகிரித் திருமால்**
இன்றே இசையின் இணை அடி சேர்ப்பர்*
இனிப் பிறவோம்*
நன்றே வருவதெல்லாம்*
நமக்குப் பரம் ஒன்றிலதே ॥ **18** ॥ 18

சிறு பயனில் படியாத தகவோர் எம்மைச் சேர்க்க*
அடைக்கலம் கொண்ட திருமால் தானே*
மறு பிறவி அறுத்தழியா வானில் வைக்கும்*
மனமே ! நீ மகிழாதே இருப்பதென் கொல்**
உறுவதுனக்குரைக்கேன் இங்கிருக்கும் காலம்*
ஒரு பிழையும் புகுதாத உணர்த்தி வேண்டிப்*
பெறுவதெல்லாம் இங்கே நாம் பெற்று வாழப்*
பேர் அடிமையால் ஏதென்றிகழேல் நீயே ॥ **19** ॥ 19

சாக்கியர் சைனர்கள்*
சார்வாகர் சாங்கியர் சைவர் மற்றும்*
தாக்கியர் நூல்கள் சிதையத்*
தனி மறையின் கருத்தை**
வாக்கியம் முப்பதினால்*
வகை செய்து வியாகரித்தோம்*

தேக்கி மனத்துள் இதனைத்*
திணி இருள் நீங்குமினே ॥ **20** ॥ 20

தள்ளத் துணியினும்*
தாய் போல் இரங்கும் தனித் தகவால்*
உள்ளத்துறைகின்ற*
உத்தமன் தன்மை உணர்ந்துரைத்தோம்**
முள் ஒத்த வாதியர்*
முன்னே வரின் எங்கள் முக்கியர் பால்*
வெள்ளத்திடையில் நரி போல்*
விழிக்கின்ற வீணர்களே ॥ **21** ॥ 21

செய்யேல் மறம் என்று*
தேசிகன் தாதை அவன் உரைத்த*
மெய்யே அரும் பொருள் சூடிய*
எண்மதி காதலி ஆம்**
பொய்யே பகை புலன்*
ஐ இரண்டொன்று பொரும் கருவி*
கை ஏறு சக்கரக் காவலன்*
காவல் அடைந்தவர்க்கே ॥ **22** ॥ 22

அந்தம் இல் ஆதி தேவன் அழி செய்தடைத்த*
அலை வேலை ஓதம் அடையச்*
செந்தமிழ் நூல் வகுத்த சிறு மா மனிச்சர்*
சிறு கைச் சிறாங்கை அது போல்**
சந்தம் எலாம் உரைப்ப இவை என்று*
தங்கள் இதயத்தடக்கி*

அடியோம் பந்தம் எலாம் அறுக்க அருள் தந்துகந்து ⋆
பரவும் பொருள்கள் இவையே ॥ **23** ॥ 23

முக்குண மாயையின் ⋆
மூ எட்டின் கீழ் வரும் மூ வகையும் ⋆
இக்குணம் இன்றி இலங்கிய ⋆
காலச் சுழி இனமும் ⋆⋆
நற்குணம் ஒன்றுடை நாகமும் ⋆
நாராயணன் உடம்பாய்ச் ⋆
சிற்குணம் அற்றவை என்றுரைத்தார் ⋆
எங்கள் தேசிகரே ॥ **24** ॥ 24

எனதென்பதும் ⋆
யான் என்பதும் இன்றித் ⋆
தனதென்று தன்னையும் காணாது ⋆⋆
உனதென்று மா தவத்தால் மாதவற்கே ⋆
வன் பரமாய் மாய்ப்பதனில் ⋆
கை தவத்தான் கைவளரான் காண் ॥ **25** ॥ 25

பல் வினை வன் கயிற்றால் ⋆
பந்தம் உற்றுழல்கின்றனரும் ⋆
நல் வினை மூட்டிய ⋆
நாரணனார் பதம் பெற்றவரும் ⋆⋆
தொல் வினை என்றும் இல்லாச் ⋆
சோதி வானவரும் சுருதிச் ⋆
செல் வினை ஓர்ந்தவர் ⋆
சீவர் என்றோதச் சிறந்தனமே ॥ **26** ॥ 26

ஆரணங்கள் எல்லாம் ⋆
அடி சூட மேல் நின்ற ⋆
காரணமாய் ஒன்றால் கலங்காதான் ⋆⋆
நாரணனே நம் மேல் வினை கடியும் ⋆
நல் வழியில் தான் நின்று ⋆
தன் மேனி தந்தருளும் தான் ॥ **27** ॥ 27

குடல் மிசை ஒன்றியும் ⋆
கூடியும் நின்ற கொடுந்துயரும் ⋆
உடல் மிசைத் தோன்றும் உயிரும் ⋆
உயிர்க்குயிராம் இறையும் ⋆⋆
கடல் மிசைக் கண்ட ⋆
தரளத் திரள் அவை கோத்த பொன் நூல் ⋆
மடல் மிசை வார்த்தை ⋆
அதன் பொருள் என்ன வகுத்தனமே ॥ **28** ॥ 28

தத்துவம் தன்னில் ⋆
விரித்திடத் தோன்றும் இரண்டு தனில் ⋆
பத்தி விலக்கிய ⋆
பாசண்டர் வீசுறும் பாசம் உறார் ⋆⋆
எத்திசையும் தொழுதேத்திய ⋆
கீர்த்தியர் எண் திசையார் ⋆
சுத்தர் உரைத்த ⋆
சுளகம் அருந்திய தூயவரே ॥ **29** ॥ 29

வினைத் திரள் மாற்றிய ⋆
வேதியர் தந்த நல் வாசகத்தால் ⋆
அனைத்தும் அறிந்த பின் ⋆

ஆறும் பயனும் என அடைந்தோம் ⋆⋆
மனத்தில் இருந்து ⋆
மருந்தமுதாகிய மாதவனார் ⋆
நினைத்தல் மறத்தல் அரிதாய ⋆
நன்னிழல் நீள் கழலே ॥ **30** ॥ 30

ஓது மறை நான்கதனில் ⋆
ஓங்கும் ஒரு மூன்றின் உள்ளே ⋆
நீதி நெறி வழுவா நிற்கின்றோம் ⋆⋆
போதம் அரும் பேர் ஆயிரமும் ⋆
திருவும் பிரியாத ⋆
நாராயணன் அருளால் நாம் ॥ **31** ॥ 31

ஊன் தந்து நிலை நின்ற உயிரும் தந்து ⋆
ஓர் உயிராகி உள் ஒளியோடுறைந்த நாதன் ⋆
தான் தந்த இன் உயிரை எனதென்னாமல் ⋆
நல் அறிவும் தந்தகலா நலமும் தந்து ⋆⋆
தான் தந்த நல் வழியால் தாழ்ந்த என்னைத் ⋆
தன் தனக்கே பரமாகத் தானே எண்ணி ⋆
வான் தந்து மலர் அடியும் தந்து ⋆
வானோர் வாழ்ச்சி தர மன் அருளால் வரித்திட்டானே ॥ **32** ॥ 32

திருமால் அடி இணையே ⋆
திண் சரணாகக் கொண்டு ⋆
திருமால் அடி இணையே சேர்வார் ⋆⋆
ஒரு மால் அருளால் அருளாத ⋆
வானோர்கள் வாழ்ச்சி ⋆
அருளால் நமக்களித்தார் ஆய்ந்து ॥ **33** ॥ 33

சேர்க்கும் திருமகள் சேர்த்தியில் ⋆
மன்னுதல் சீர்ப் பெரியோற்கு ⋆
ஏற்கும் குணங்கள் ⋆
இலக்காம் வடிவில் இணை அடிகள் ⋆⋆
பார்க்கும் சரண் அதில் ⋆
பற்றுதல் நம் நிலை நாம் பெறும் பேறு ⋆
ஏற்கின்ற எல்லைகள் எல்லாக் ⋆
களை அறவெண்ணினமே ॥ **34** ॥ 34

திருமால் அடி இணை சேர்ந்து ⋆
திகழ்ந்த அடிமை பெறத் ⋆
திரு நாரணன் சரண் ⋆
திண் சரணாகத் துணிந்தடைவோர் ⋆⋆
ஒரு நாள் உறைக்க ⋆
உயிர் தரும் மந்திரம் ஓதிய நாம் ⋆
வரு நாள் பழுதற்று வாழும் ⋆
வகையதில் மன்னுவமே ॥ **35** ॥ 35

மற்றொரு பற்றின்றி ⋆
வந்தடைந்தார்க்கெல்லாம் ⋆
குற்றம் அறியாத கோவலனார் ⋆⋆
முற்றும் வினை விடுத்து ⋆
விண்ணவரோடொன்ற விரைகின்றார் ⋆
நினைவுடைத்தாய் நீ மனமே நில்லு ॥ **36** ॥ 36

எல்லாத் தருமமும் ⋆
என்னை இகழ்ந்திடத் தான் இகழாது ⋆
எல்லாம் தனதென ⋆

எல்லாம் உகந்தருள் தந்த பிரான்⋆⋆
மல்லார் மதக் களிறொத்த⋆
வினைத் திரள் மாய்ப்பன் என்ற சொல்லால்⋆
இனி ஒரு கால்⋆
சோகியாத் துணிவுற்றனமே ॥ **37** ॥ 37

‡ வினைத் திரள் மாற்றிய⋆
வேதியர் தந்தருள் வாசகத்தால்⋆
அனைத்தும் அறிந்த பின்⋆
ஆறும் பயனும் என அடைந்தோம்⋆⋆
மனத்தில் இருந்து⋆
மருத்தமுதாகிய மாதவனார்⋆
நினைத்தல் மறத்தல் அரிதாகி⋆
நின்றன நீள் கழலே ॥ **38** ॥ 38

‡ எட்டில் ஆறிரண்டில் ஒன்றில்⋆
எங்கும் ஆறியம்புவார்⋆
விட்ட ஆறு பற்றும் ஆறு⋆
வீடு கண்டு மேவுவார்⋆⋆
சிட்டரான தேசுயர்ந்த⋆
தேசிகர்க்குயர்ந்து மேல்⋆
எட்டு மூன்றும் ஊடறுத்தது⋆
எந்தை மால் இரக்கமே ॥ **39** ॥ 39

அடிவரவு — தம்பரம் கடல் முத்தி மூன்று உயிர் அலை உத்தி எனக்கு தத்துவம் திருநாரணன் காரணம் அப்படி செம்பொன் யானறி சீலம் வண்மை நாராயணன் ஒன்றே சிறுபயன் சாக்கியர் தள்ள செய்யேல் அந்தமிலாதி முக்குணம் எனது பல்வினை ஆரணம் குடல் தத்துவம் வினை ஓது ஊன்

திருமாலடியிணையேசேர்க்கும் திருமாலடியிணை சேர்ந்து மற்றொரு எல்லா வினை எட்டிலாறு பொய்கை

அமிருதரஞ்சனி முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

அதிகாரசங்கிரகம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ பொய்கை முனி பூதத்தார் பேயாழ்வார் ⋆
தண் பொருநல் வரும் குருகேசன் விட்டுசித்தன் ⋆
துய்ய குலசேகரன் நம் பாணநாதன் ⋆
தொண்டரடிப்பொடி மழிசை வந்த சோதி ⋆⋆
வையம் எல்லாம் மறை விளங்க வாள் வேல் ஏந்தும் ⋆
மங்கையர் கோன் என்றிவர்கள் மகிழ்ந்து பாடும் ⋆
செய்ய தமிழ் மாலைகள் நாம் தெளிய ஓதித் ⋆
தெளியாத மறை நிலங்கள் தெளிகின்றோமே ॥ **1** ॥ 40

இன்பத்தில் இறைஞ்சுதலில் இசையும் பேற்றில் ⋆
இகழாத பல் உறவில் இராகம் மாற்றில் ⋆
தன் பற்றில் வினை விலக்கில் தகவோக்கத்தில் ⋆
தத்துவத்தை உணர்த்துதலில் தன்மை ஆக்கில் ⋆⋆
அன்பர்க்கே அவதரிக்கும் ஆயன் நிற்க ⋆
அருமறைகள் தமிழ் செய்தான் தாளே கொண்டு ⋆
துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக் காட்டும் ⋆
தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார்கட்கே ॥ **2** ॥ 41

‡ என் உயிர் தந்தளித்தவரைச் சரணம் புக்கு ⋆
யான் அடைவே அவர் குருக்கள் நிரை வணங்கி ⋆
பின் அருளால் பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளல் ⋆
பெரியநம்பி ஆளவந்தார் மணக்கால் நம்பி ⋆⋆
நன்னெறியை அவர்க்குரைத்த உய்யக்கொண்டார் ⋆
நாதமுனி சடகோபன் சேனை நாதன் ⋆
இன் அமுதத் திருமகள் என்றிவரை முன்னிட்டு ⋆
எம்பெருமான் திருவடிகள் அடைகின்றேனே ॥ **3** ॥ 42

ஆரண நூல் வழிச் செவ்வை ⋆
அழித்திடும் ஐதுகர்க்கு ⋆
ஓர் வாரணமாய் ⋆
அவர் வாதக் கதலிகள் மாய்த்த பிரான் ⋆⋆
ஏர் அணி கீர்த்தி ⋆
இராமானுசமுனி இன் உரை சேர் ⋆
சீர் அணி சிந்தையினோம் ⋆
சிந்தியோம் இனித் தீ வினையே ॥ **4** ॥ 43

நீள வந்தின்று விதி வகையால் ⋆
நினைவொன்றிய நாம் ⋆
மீள வந்தின்னும் வினை உடம்பொன்றி ⋆
விழுந்துழலாது ⋆⋆
ஆளவந்தார் என வென்று ⋆
அருள் தந்து விளங்கிய சீர் ⋆
ஆளவந்தார் அடியோம் ⋆
படியோம் இனி அல்வழக்கே ॥ **5** ॥ 44

காளம் வலம்புரி அன்ன ⋆
நற்காதல் அடியவர்க்குத் ⋆
தாளம் வழங்கித் ⋆
தமிழ்மறை இன்னிசை தந்த வள்ளல் ⋆⋆
மூளும் தவ நெறி மூட்டிய ⋆
நாதமுனி கழலே ⋆
நாளும் தொழுதெழுவோம் ⋆
நமக்கார் நிகர் நானிலத்தே ॥ **6** ॥ 45

‡ ஆளும் அடைக்கலம் என்றெம்மை ⋆
அம்புயத்தாள் கணவன் ⋆
தாள் இணை சேர்ந்து ⋆
எமக்கும் அவை தந்த தகவுடையார் ⋆⋆
மூளும் இருட்கள் விள்ள ⋆
முயன்றோதிய மூன்றின் உள்ளம் ⋆
நாளும் உகக்க இங்கே ⋆
நமக்கோர் விதி வாய்க்கின்றதே ॥ **7** ॥ 46

‡ திருவுடன் வந்த செழு மணி போல் ⋆
திருமால் இதயம் ⋆
மருவிடம் என்ன மலரடி சூடும் ⋆
வகை பெறுநாம் ⋆⋆
கருவுடன் வந்த கடு வினை ஆற்றில் ⋆
விழுந்தொழுகாது ⋆
அருவுடன் ஐந்தறிவார் ⋆
அருள் செய்ய அமைந்தனரே ॥ **8** ॥ 47

அமையா இவை என்னும் ஆசையினால் ⋆
அறு மூன்றுலகில் ⋆
சுமையான கல்விகள் சூழ வந்தாலும் ⋆
தொகை இவை என்று ⋆⋆
இமையா இமையவர் ஏத்திய ⋆
எட்டிரண்டெண்ணிய ⋆
நம் சமயாசிரியர் ⋆
சதிர்க்கும் தனி நிலை தந்தனரே ॥ **9** ॥ 48

நிலை தந்த தாரகனாய் ⋆
நியமிக்கும் இறைவனும் ஆய் ⋆
இலதொன்றெனா வகை எல்லாம் ⋆
தனதெனும் எந்தையும் ஆய்த் ⋆⋆
துலை ஒன்றிலை என நின்ற ⋆
துழாய் முடியான் உடம்பாய் ⋆
விலை இன்றி நாம் அடியோம் என்னும் ⋆
வேதியர் மெய்ப் பொருளே ॥ **10** ॥ 49

பொருள் ஒன்றென நின்ற ⋆
பூமகள் நாதன் அவன் அடி சேர்ந்து ⋆
அருள் ஒன்றும் அன்பன் ⋆
அவன் கொள் உபாயம் அமைந்த பயன் ⋆⋆
மருள் ஒன்றிய வினை வல் விலங்கென்று ⋆
இவை ஐந்தறிவார் ⋆
இருள் ஒன்றிலா வகை ⋆
என் மனம் தேற இயம்பினரே ॥ **11** ॥ 50

தேற இயம்பினர் ⋆
சித்தும் அசித்தும் இறையும் என ⋆
வேறு படும் வியம் தத்துவ மூன்றும் ⋆
வினை உடம்பில் ⋆⋆
கூறு படும் கொடு மோகமும் ⋆
தான் இறையாம் குறிப்பும் ⋆
மாற நினைந்தருளால் ⋆
மறை நூல் தந்த ஆதியரே ॥ **12** ॥ 51

வாதியர் மன்னும் தருக்கச் செருக்கின் ⋆
மறை குலையச் ⋆
சாது சனங்கள் அடங்க நடுங்கத் ⋆
தனித்தனியே ⋆⋆
ஆதி எனா வகை ⋆
ஆரண தேசிகர் சாற்றினர் ⋆
நம் போதமரும் திருமாதுடன் ⋆
நின்ற புராணனையே ॥ **13** ॥ 52

நின்ற புராணன் அடி இணை ஏந்தும் ⋆
நெடும் பயனும் ⋆
பொன்றுதலே நிலை என்றிடப் ⋆
பொங்கும் பவக்கடலும் ⋆⋆
நன்றிது தீயதிதென்று ⋆
நவின்றவர் நல் அருளால் ⋆
வென்று புலன்களை ⋆
வீடினை வேண்டும் பெரும் பயனே ॥ **14** ॥ 53

வேண்டும் பெரும் பயன் ⋆
வீடென்றறிந்து விதி வகையால் ⋆
நீண்டும் குறுகியும் நிற்கும் ⋆
நிலைகளுக்கேற்கும் அன்பர் ⋆⋆
மூண்டொன்றில் மூல வினை மாற்றுதலில் ⋆
முகுந்தன் அடி பூண்டன்றி ⋆
மற்றோர் புகல் ஒன்றிலை ⋆
என நின்றனரே ॥ **15** ॥ 54

நின்ற நிலைக்குற நிற்கும் கருமமும் ⋆
நேர் மதியால் ⋆
நன்றென நாடிய ஞானமும் ⋆
நல்கும் உட்கண் உடையார் ⋆⋆
ஒன்றிய பத்தியும் ⋆
ஒன்றுமிலா விரைவார்க்கருளால் ⋆
அன்று பயன் தரும் ⋆
ஆறும் அறிந்தவர் அந்தணரே ॥ **16** ॥ 55

அந்தணர் அந்தியர் ⋆
எல்லையில் நின்ற அனைத்துலகும் ⋆
நொந்தவரே முதலாக ⋆
நுடங்கி அனன்னியராய் ⋆⋆
வந்தடையும் வகை ⋆
வன் தகவேந்தி வருந்திய ⋆
நம் அந்தமில் ஆதியை ⋆
அன்பர் அறிந்தறிவித்தனரே ॥ **17** ॥ 56

அறிவித்தனர் அன்பர் ⋆
ஐயம் பறையும் உபாயம் இல்லாத் ⋆
துறவித் துனியில் ⋆
துணையாம் பரனை வரிக்கும் வகை ⋆⋆
உறவித்தனை இன்றி ⋆
ஒத்தார் என நின்ற உம்பரை நாம் ⋆
பிறவித் துயர் செகுப்பீர் என்று ⋆
இரக்கும் பிழை அறவே ॥ **18** ॥ 57

அறவே பரம் என்று ⋆
அடைக்கலம் வைத்தனர் அன்று நம்மைப் ⋆
பெறவே கருதிப் ⋆
பெரும் தகவுற்ற பிரான் அடிக்கீழ் ⋆⋆
உறவே இவன் உயிர் காக்கின்ற ⋆
ஓர் உயிர் உண்மையை ⋆
நீ மறவேல் என ⋆
நம் மறை முடி சூடிய மன்னவரே ॥ **19** ॥ 58

மன்னவர் விண்ணவர் ⋆
வானோர் இறை ஒன்றும் வான் கருத்தோர் ⋆
அன்னவர் வேள்வி ⋆
அனைத்தும் முடித்தனர் அன்புடையார்க்கு ⋆⋆
என்ன வரம் தரவென்ற ⋆
நம் அத்திகிரித் திருமால் ⋆
முன்னம் வருந்தி ⋆
அடைக்கலம் கொண்ட நம் முக்கியரே ॥ **20** ॥ 59

முக்கிய மந்திரம் காட்டிய ⋆
மூன்றின் நிலை உடையார் ⋆
தக்கவை அன்றித் ⋆
தகாதவை ஒன்றும் தமக்கிசையார் ⋆⋆
இக்கருமங்கள் எமக்குள என்னும் ⋆
இலக்கணத்தால் ⋆
மிக்க உணர்த்தியர் ⋆
மேதினி மேவிய விண்ணவரே ॥ **21** ॥ 60

விண்ணவர் வேண்டி ⋆
விலக்கின்றி மேவும் அடிமை எல்லாம் ⋆
மண் உலகத்தில் ⋆
மகிழ்ந்தடைகின்றனர் ⋆⋆
வண் துவரைக் கண்ணன் அடைக்கலம் கொள்ளக் ⋆
கடன்கள் கழற்றிய ⋆
நம் பண் அமரும் ⋆
தமிழ் வேதம் அறிந்த பகவர்களே ॥ **22** ॥ 61

வேதம் அறிந்த பகவர் ⋆
வியக்க விளங்கிய சீர் ⋆
நாதன் வகுத்த வகை பெறுநாம் ⋆
அவன் நல் அடியார்க்கு ⋆⋆
ஆதரம் மிக்க அடிமை இசைந்து ⋆
அழியா மறை நூல் ⋆
நீதி நிறுத்த ⋆
நிலை குலையா வகை நின்றனமே ॥ **23** ॥ 62

நின்றனம் அன்புடை வானோர் ⋆
நிலையில் நிலம் அளந்தான் ⋆
நன்றிது தீயதிதென்று ⋆
நடத்திய நான்மறையால் ⋆⋆
இன்று நமக்கிரவாதலின் ⋆
இம்மதியின் நிலவே ⋆
அன்றி அடிக்கடி ⋆
ஆர் இருள் தீர்க்க அடி உளதே ॥ **24** ॥ 63

உளதான வல் வினைக்கு ⋆
உள்ளம் வெருவி உலகளந்த ⋆
வளர் தாமரை இணை ⋆
வன் சரணாக வரித்தவர் தாம் ⋆⋆
களை தான் என எழும் ⋆
கன்மம் துறப்பர் துறந்திடிலும் ⋆
இளைதா நிலை செக ⋆
எங்கள் பிரான் அருள் தேன் எழுமே ॥ **25** ॥ 64

‡ தேனார் கமலத் திருமகள் நாதன் ⋆
திகழ்ந்துறையும் ⋆
வானாடுகந்தவர் ⋆
வையத்திருப்பிடம் ⋆⋆
வன் தருமக் கானார் இமயமும் ⋆
கங்கையும் காவிரியும் கடலும் ⋆
நானா நகரமும் ⋆
நாகமும் கூடிய நன்னிலமே ॥ **26** ॥ 65

நன்னிலமாம் அது நற்பகலாம் அது ⋆
நன்நிமித்தம் ⋆
என்னலுமாம் அது ⋆
யாதானும் ஆம் அங்கடியவர்க்கு ⋆⋆
மின்னிலை மேனி ⋆
விடும் பயணத்து விலக்கிலதோர் ⋆
நன்னிலையாம் நடு நாடி வழிக்கு ⋆
நடை பெறவே ॥ **27** ॥ 66

நடை பெற அங்கிப் பகல் ஒளி நாள் ⋆
உத்தராயணம் ஆண்டு ⋆
இடை வரு காற்றிரவி ⋆
இரவின் பதி மின் வருணன் ⋆⋆
குடை உடை வானவர் கோன் ⋆
பிரசாபதி என்றிவரால் ⋆
இடை இடை போகங்கள் எய்தி ⋆
எழிற்பதம் ஏறுவரே ॥ **28** ॥ 67

ஏறி எழிற்பதம் ⋆
எல்லா உயிர்க்கும் இதம் உகக்கும் ⋆
நாறு துழாய் முடி நாதனை நண்ணி ⋆
அடிமையில் நம் ⋆⋆
கூறு கவர்ந்த ⋆
குருக்கள் குழாங்கள் குரை கழற்கீழ் ⋆
மாறுதல் இன்றி ⋆
மகிழ்ந்தெழும் போகத்து மன்னுவமே ॥ **29** ॥ 68

‡ மன்னும் அனைத்துறவாய் ⋆
மருள் மாற்றருள் ஆழியும் ஆய்த் ⋆
தன் நினைவால் அனைத்தும் ⋆
தரித்தோங்கும் தனி இறையாய் ⋆⋆
இன் அமுதத்தமுதால் ⋆
இரங்கும் திருநாரணனே ⋆
மன்னிய வன் சரண் ⋆
மற்றோர் பற்றின்றி வரிப்பவர்க்கே ॥ **30** ॥ 69

வரிக்கின்றனன் பரன் ⋆
யாவரை என்று மறை அதனில் ⋆
விரிக்கின்றதும் குறி ஒன்றால் ⋆
வினையரை ஆதலின் நாம் ⋆⋆
உரைக்கின்ற நன்னெறி ⋆
ஓரும் படிகளில் ஓர்ந்து ⋆
உலகம் தரிக்கின்ற தாரகனார் ⋆
தகவால் தரிக்கின்றனமே ॥ **31** ॥ 70

தகவால் தரிக்கின்ற ⋆
தன் அடியார்களைத் தன் திறத்தில் ⋆
மிக ஆதரம் செய்யும் ⋆
மெய் அருள் வித்தகன் மெய் உரையின் ⋆⋆
அகவாய் அறிந்தவர் ⋆
ஆரண நீதி நெறி குலைதல் ⋆
உகவார் என ⋆
எங்கள் தேசிகர் உண்மை உரைத்தனரே ॥ **32** ॥ 71

உண்மை உரைக்கும் மறைகளில் ஓங்கிய ⋆
உத்தமனார் ⋆
வண்மை அளப்பரிதாதலின் ⋆
வந்து கழல் பணிவார் ⋆⋆
தண்மை கிடந்திடத் ⋆
தரம் அளவென்ற வியப்பிலதாம் ⋆
உண்மை உரைத்தனர் ⋆
ஓரம் தவிர உயர்ந்தனரே ॥ **33** ॥ 72

உயர்ந்தனன் காவலன் அல்லார்க்கு ⋆
உரிமை துறந்துயிராய் ⋆
மயர்ந்தமை தீர்ந்து ⋆
மற்றோர் வழி இன்றி அடைக்கலம் ஆய்ப் ⋆⋆
பயந்தவன் நாரணன் ⋆
பாதங்கள் சேர்ந்து பழ அடியார் ⋆
நயந்த குற்றேவல் எல்லாம் ⋆
நாடு நன் மனு ஓதினமே ॥ **34** ॥ 73

ஓதும் இரண்டை இசைந்து ⋆
அருளால் உதவும் திருமால் ⋆
பாதம் இரண்டும் சரண் எனப் பற்றி ⋆
நம் பங்கயத்தாள் ⋆⋆
நாதனை நண்ணி ⋆
நலந் திகழ் நாட்டில் அடிமை எல்லாம் ⋆
கோதில் உணர்த்தி உடன் ⋆
கொள்ளுமாறு குறித்தனமே ॥ **35** ॥ 74

குறிப்புடன் மேவும் தருமங்கள் இன்றி ⋆
அக்கோவலனார் ⋆
வெறித் துளவக் கழல் ⋆
மெய் அரண் என்று விரைந்தடைந்து ⋆⋆
பிரித்த வினைத்திரள் ⋆
பின் தொடரா வகை அப்பெரியோர் ⋆
மறிப்புடை மன் அருள் வாசகத்தால் ⋆
மருள் அற்றனமே ॥ **36** ॥ 75

மருள் அற்ற தேசிகர் ⋆
வான் உகப்பால் இந்த வையம் எல்லாம் ⋆
இருள் அற்றிறையவன் ⋆
இணை அடி பூண்டிட எண்ணுதலால் ⋆⋆
தெருள் உற்ற செந்தொழில் ⋆
செல்வம் பெருகிச் சிறந்தவர் பால் ⋆
அருள் உற்ற சிந்தையினால் ⋆
அழியா விளக்கேற்றினரே ॥ **37** ॥ 76

ஏற்றி மனத்தெழில் ஞான விளக்கை ⋆
இருள் அனைத்தும் ⋆
மாற்றினவர்க்கொரு கைம்மாறு ⋆
மாயனும் காணகில்லான் ⋆⋆
போற்றி உகப்பதும் ⋆
புந்தியில் கொள்வதும் பொங்கு புகழ் ⋆
சாற்றி வளர்ப்பதும் ⋆
சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே ॥ **38** ॥ 77

முன் பெற்ற ஞானமும் ⋆
மோகம் துறக்கலும் மூன்றுரையில் ⋆
தன் பற்ற தன்மையும் ⋆
தாழ்ந்தவர்க்கீயும் தனித் தகவும் ⋆⋆
மன் பற்றி நின்ற வகை ⋆
உரைக்கின்ற மறையவர் பால் ⋆
சின் பற்றி என் பயன் ⋆
சீர் அறிவோர்க்கிவை செப்பினமே ॥ **39** ॥ 78

‡ செப்பச் செவிக்கமுதென்னத் திகழும் ⋆
செழும் குணத்துத் ⋆
தப்பற்றவருக்குத் ⋆
தாமே உகந்து தரும் தகவால் ⋆⋆
ஒப்பற்ற நான்மறை ⋆
உள்ளக்கருத்தில் உறைத்துரைத்த ⋆
முப்பத்திரண்டிவை ⋆
முத்தமிழ் சேர்ந்த மொழித்திருவே ॥ **40** ॥ 79

(திருவுடன் வந்த செழு மணி போல் ⋆
திருமால் இதயம் ⋆
மருவிடம் என்ன மலரடி சூடும் ⋆
வகை பெறுநாம் ⋆⋆
கருவுடன் வந்த கடுவினை ஆற்றில் ⋆
விழுந்தொழுகாது ⋆
அருவுடன் ஐந்தறிவார் ⋆
அருள் செய்ய அமைந்தனரே)

‡ புருடன் மணிவரம் ஆகப் பொன்றா மூலப் பிரகிருதி மறுவாக ⋆
மான் தண்டாகத் ⋆
தெருள் மருள் வாள் உறை ஆக ஆங்காரங்கள் சார்ங்கம் சங்காக ⋆
மனம் திகிரி ஆக ⋆⋆
இருடிகங்கள் ஈரைந்தும் சரங்கள் ஆக ⋆
இருபூத மாலை வனமாலை ஆகக் ⋆
கருடன் உருவாம் மறையின் பொருளாம் கண்ணன் ⋆
கரிகிரி மேல் நின்றனைத்தும் காக்கின்றானே ॥ **41** ॥ 80

‡ ஆராத அருள் அமுதம் பொதிந்த கோயில் ⋆
அம்புயத்தோன் அயோத்தி மன்னற்களித்த கோயில் ⋆
தோலாத தனி வீரன் தொழுத கோயில் ⋆
துணையான வீடணற்குத் துணையாம் கோயில் ⋆⋆
சேராத பயன் எல்லாம் சேர்க்கும் கோயில் ⋆
செழு மறையின் முதல் எழுத்துச் சேர்ந்த கோயில் ⋆
தீராத வினை அனைத்தும் தீர்க்கும் கோயில் ⋆
திருவரங்கம் எனத் திகழும் கோயில் தானே ॥ **42** ॥ 81

‡ கண்ணன் அடி இணை எமக்குக் காட்டும் வெற்பு ⋆
கடு வினையர் இரு வினையும் கடியும் வெற்பு ⋆
திண்ணம் இது வீடென்னத் திகழும் வெற்பு ⋆
தெளிந்த பெரும் தீர்த்தங்கள் செறிந்த வெற்பு ⋆⋆
புண்ணியத்தின் புகல் இதெனப் புகழும் வெற்பு ⋆
பொன் உலகில் போகம் எல்லாம் புணர்க்கும் வெற்பு ⋆
விண்ணவரும் மண்ணவரும் விரும்பும் வெற்பு ⋆
வேங்கட வெற்பென விளங்கும் வேத வெற்பே ॥ **43** ॥ 82

‡ உத்தம அமர்த்தலம் அமைத்ததோர் எழில் தனு ⋆
உய்த்த கணையால் ⋆
அத்திர அரக்கன் முடி பத்தும் ஒரு கொத்தென ⋆
உதிர்த்த திறலோன் ⋆⋆
மத்துறு மிகுத்த தயிர் மொய்த்த வெணெய் வைத்ததுணும் ⋆
அத்தன் இடமாம் ⋆
அத்திகிரி பத்தர் வினை தொத்தற அறுக்கும் ⋆
அணி அத்திகிரியே ॥ **44** ॥ 83

எட்டு மா மூர்த்தி எண் கணன் ⋆
எண் திக்கெட்டிறை எண் பிரகிருதி ⋆
எட்டுமா வரைகள் ஈன்ற எண் குணத்தோன் ⋆
எட்டெணும் எண் குணமதியோர்க்கு ⋆⋆
எட்டு மா மலர் எண் சித்தி எண் பத்தி ⋆
எட்டு யோகாங்கம் எண் செல்வம் ⋆
எட்டு மா குணம் எட்டெட்டெணும் கலைகள் ⋆
எட்டிரத மேல் அதுவும் எட்டினவே ॥ **45** ॥ 84

ஒண் தொடியாள் திருமகளும் தானும் ஆகி ⋆
ஒரு நினைவால் ஈன்ற உயிர் எல்லாம் உய்ய ⋆
வண் துவரை நகர் வாழ வசுதேவற்காய் ⋆
மன்னவற்குத் தேர்ப் பாகனாகி நின்ற ⋆⋆
தண் துளவ மலர் மார்பன் தானே சொன்ன ⋆
தனித்தருமம் தான் எமக்காய்த் தன்னை என்றும் ⋆
கண்டு களித்தடி சூட விலக்காய் நின்ற ⋆
கண் புதையல் விளையாட்டைக் கழிக்கின்றானே ॥ **46** ॥ 85

மூண்டாலும் அரியதனில் முயல வேண்டா ⋆
முன்னம் அதில் ஆசை தனை விடுகை திண்மை ⋆
வேண்டாது சரண நெறி வேறோர் கூட்டு ⋆
வேண்டில் அயன் அத்திரம் போல் வெள்கி நிற்கும் ⋆⋆
நீண்டாகுநிறை மதியோர் நெறியில் கூடா ⋆
நின் தனிமை துணை ஆக என்தன் பாதம் பூண்டால் ⋆
உன் பிழைகள் எல்லாம் பொறுப்பன் என்ற ⋆
புண்ணியனார் புகழ் அனைத்தும் புகழுவோமே ॥ **47** ॥ 86

சாதனமும் நற்பயனும் நானே ஆவன் ⋆
சாதகனும் என் வசமாய் என்னைப்பற்றும் ⋆
சாதனமும் சரணநெறி அன்றுமக்குச் ⋆
சாதனங்கள் இந்நிலைக்கோர் இடையில் நில்லா ⋆⋆
வேதனை சேர் வேறங்கம் இதனில் வேண்டா ⋆
வேறெல்லாம் நிற்கு நிலை நானே நிற்பன் ⋆
தூதனுமாம் நாதனுமாம் என்னைப் பற்றிச் ⋆
சோகம் தீர் என உரைத்தான் சூழ்கின்றானே ॥ **48** ॥ 87

தன் நினைவில் விலக்கின்றித் தன்னை நண்ணார் ⋆
நினைவனைத்தும் தான் விளைத்தும் விலக்கு நாதன் ⋆
என் நினைவை இப்பவத்தில் இன்று மாற்றி ⋆
இணை அடிக்கீழ் அடைக்கலம் என்றெம்மை வைத்து ⋆⋆
முன் நினைவால் யாம் முயன்ற வினையால் வந்த ⋆
முனிவயர்ந்து முத்திதர முன்னே தோன்றி ⋆
நன் நினைவால் நாம் இசையும் காலம் ⋆
இன்றோ நாளையோ என்று நகை செய்கின்றானே ॥ **49** ॥ 88

‡ பாட்டுக்குரிய பழையவர் மூவரைப் ⋆
பண்டொரு கால் ⋆
மாட்டுக்கருள் தரு மாயன் ⋆
மலிந்து வருத்துதலால் ⋆⋆
நாட்டுக்கிருள் செக ⋆
நான்மறை அந்தி நடை விளங்க ⋆
வீட்டுக்கிடைகழிக்கே ⋆
வெளி காட்டும் அம் மெய்விளக்கே ॥ **50** ॥ 89

‡ உறு சகடம் உடைய ஒரு கால் உற்றுணர்ந்தன ⋆
உடன் மருதம் ஒடிய ஒரு போதில் தவழ்ந்தன ⋆
உறி தடவும் அளவில் உரலோடுற்று நின்றன ⋆
உறு நெறி ஓர் தருமன் விடு தூதுக்குகந்தன ⋆
மறநெறியர் முறிய பிருதானத்து வந்தன ⋆
மலர்மகள் கை வருட மலர் போதில் சிவந்தன ⋆
மறு பிறவி அறுமுனிவர் மாலுக்கிசைந்தன ⋆
மனு முறையில் வருவதோர் விமானத்துறைந்தன ⋆⋆
அறம் உடைய விசயன் அமர் தேரில் திகழ்ந்தன ⋆
அடல் உரக படமடிய ஆடிக் கடிந்தன ⋆
அறு சமயம் அறிவரிய தானத்தமர்ந்தன ⋆
அணி குருகை நகர் முனிவர் நாவுக்கமைந்தன ⋆
வெறி உடைய துளவமலர் வீறுக்கணிந்தன ⋆
விழு கரியோர் குமரன் என மேவிச் சிறந்தன ⋆
விறல் அசுரர் படை அடைய வீயத் துரந்தன ⋆
விடல் அரிய பெரிய பெருமாள் மெய்ப் பதங்களே ॥ **51** ॥ 90

மறை உரைக்கும் பொருள் எல்லாம் மெய் என்றோர்வார் ⋆
மன்னிய கூர்மதி உடையார் வண் குணத்தில் ⋆

குறை உரைக்க நினைவில்லார் குருக்கள் தம் பால்⋆
கோதற்ற மனம் பெற்றார் கொள்வார் நன்மை⋆⋆
சிறை வளர்க்கும் சில மாந்தர் சங்கேதத்தால்⋆
சிதையாத திண் மதியோர் தெரிந்ததோர்வார்⋆
பொறை நிலத்தின் மிகும் புனிதர் காட்டும்⋆
எங்கள் பொன்றாத நன்னெறியில் புகுதுவாரே ॥ **52** ॥ 91

இது வழி இன் அமுதென்றவர்⋆
இன் புலன் வேறிடுவார்⋆
இது வழியாம் அல என்றறிவார்⋆
எங்கள் தேசிகரே⋆⋆
இது வழி எய்துக என்று⋆
உகப்பால் எம் பிழை பொறுப்பார்⋆
இது வழியா மறையோர் அருளால்⋆
யாம் இசைந்தனமே ॥ **53** ॥ 92

எட்டும் இரண்டும் அறியாத எம்மை⋆
இவை அறிவித்து⋆
எட்ட ஒண்ணாத இடம் தரும்⋆
எங்கள் அம் மாதவனார்⋆⋆
முட்ட வினைத்திரள் மாள⋆
முயன்றிடும் அஞ்சல் என்றார்⋆
கட்டெழில் வாசகத்தால்⋆
கலங்கா நிலை பெற்றனமே ॥ **54** ॥ 93

‡ வானுள் அமர்ந்தவர்க்கும்⋆
வருந்த வரும் இந்நிலைகள்⋆
தான் உளனாய் உகக்கும்⋆

தரம் இங்கு நமக்குளதே ⋆⋆
கூன் உள நெஞ்சுகளால் ⋆
குற்றம் எண்ணி இகழ்ந்திடினும் ⋆
தேன் உள பாத மலர்த் ⋆
திருமாலுக்குத் தித்திக்குமே ॥ **55** ॥ 94

‡ வெள்ளைப் பரிமுகர் தேசிகராய் ⋆
விரகால் அடியோம் ⋆
உள்ளத்தெழுதியதோலையில் இட்டனம் ⋆
யாம் இதற்கென் ⋆⋆
கொள்ளத் துணியினும் கோதென்றிகழினும் ⋆
கூர் மதியீர் ⋆
எள் அத்தனை உகவாதிகழாது ⋆
எம் எழில் மதியே ॥ **56** ॥ 95

அடிவரவு — பொய்கை இன்ப என்னு ஆரண நீள கால வலம் ஆளும் திரு ... புரு ஆராத கண்ணன் உத்தம எட்டு ஒண்டொடி மூண்டு சாதனம் தன் பாட்டு உறு மறை இது எட்டு வானுள் வெள்ளை மூலம்

அதிகாரசங்கிரகம் முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

அமிருதாசுவாதினி

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ மூலம் கிளை என ⋆
ஒன்றிரண்டான மொழி இரண்டும் ⋆
மேல் ஒன்றிலை என நின்ற ⋆
அவ் வித்தகன் தன் உரையும் ⋆⋆
காலம் கழிவதன் முன்னம் ⋆
கருத்துறக் கண்டிடவே ⋆
ஞாலம் புகழும் ⋆
நம் தேசிகர் தாம் நம்மை வைத்தனரே ॥ **1** ॥ 96

காரணமும் காவலனும் ஆகி ⋆
என்றும் கமலை உடன் பிரியாத நாதனான ⋆
நாரணனுக்கடியேன் நான் அடிமை பூண்ட ⋆
நல் அடியார்க்கல்லால் மற்றொருவர்க்கல்லேன் ⋆⋆
ஆரணங்கள் கொண்டகமும் புறமும் கண்டால் ⋆
அறிவாகி அறிவதுமாய் அறு நான்கன்றிச் ⋆
சீர் அணிந்த சுடர் போலத் திகழ்ந்து நின்றேன் ⋆
சிலை விசயன் தேர் அனையச் சிறு வேதத்தே ॥ **2** ॥ 97

யான் எனதென்பதொன்றில்லை ⋆
என் செய்வதவனை அல்லால் ⋆
ஆனதறிந்திடும் ⋆
தன் அடியார்க்கெனை ஆட்படுத்தித் ⋆⋆
தான் எனை நல்கி நடத்துகின்றான் ⋆
தன் அருள் வழியே ⋆
நான் உனை வீடு செய்வேன் என்ற ⋆
நம் திருநாரணனே ॥ **3** ॥ 98

யாதாம் இவை அனைத்தும் ⋆
படைத்தேந்தும் இறைவனும் ஆய்க் ⋆
கோதாம் குணங்கள் உடன் ⋆
குறுகாத குணத்தனுமாய் ⋆⋆
மாதா பிதா என ⋆
மன் உறவாய்க் கதி என்ன நின்றான் ⋆
போதார் திருவுடன் ⋆
பொன் அருள் பூத்த நம் புண்ணியனே ॥ **4** ॥ 99

இரு விலங்கு கழித்திடராம் உடலம் தன்னில் ⋆
இலங்கு நடு நாடியினால் எம்மை வாங்கி ⋆
ஒரு விலங்கு நெறி அல்லா வழியால் மன்னும் ⋆
உயர் வானில் ஏற்றி உயிர் நிலையும் தந்து ⋆⋆
பெரு விலங்காம் அருள் தன்னால் தன் அடிக் கீழ்ப் ⋆
பிரியாத அமரர் உடன் பிணைத்துத் தன்னார் ⋆
உருவில் அங்கும் இசைவிக்கும் உம்பர் போகம் ⋆
உகந்து தரும் திருமாலை உகந்தோம் நாமே ॥ **5** ॥ 100

உறவை இசைந்திறை இல்லா ஒருவர்க்கென்றும் ⋆
ஒண் சுடராய் ஓர் எழுத்தில் ஓங்கி நின்றோம் ⋆
துறவறமும் தூமதியும் துயரம் தீர்வும் ⋆
தூயவர்கட்கானமையும் இரண்டில் உற்றோம் ⋆⋆
அற முயலும் அனைத்துறவாய் அனைத்தும் ஏந்தும் ⋆
அம்புயத்தாள் கணவனை நாம் அணுகப் பெற்றோம் ⋆
பிறவி அறுத்தடி சூடி அடிமை எல்லாம் ⋆
பிரியாத அமரர் உடன் பெற்றோம் நாமே ॥ **6** ॥ 101

கருமம் என ஞானம் என அதனால் கண்ட ⋆
உயிர் கவரும் காதல் எனக் கானில் ஓங்கும் ⋆
அரு மறையால் தரு நிலையில் இன்னாள் எல்லாம் ⋆
அடியேனை அலையாத வண்ணம் எண்ணித் ⋆⋆
தருமம் உடையார் உரைக்க யான் அறிந்து ⋆
தனக்கென்னா அடிமைக்காம் வாழ்ச்சி வேண்டித் ⋆
திருமகளோடொரு காலும் பிரியா நாதன் ⋆
திண் கழலே சேது எனச் சேர்கின்றேனே ॥ **7** ॥ 102

வினை விடுத்து வியன் குணத்தால் எம்மை ஆக்கி ⋆
வெருவுரை கேட்டவை கேட்க விளம்பி நாளும் ⋆
தனை அனைத்தும் அடைந்திடத் தான் அடைந்து நின்ற ⋆
தன் திருமாதுடன் இறையும் தனியா நாதன் ⋆⋆
நினைவழிக்கும் வினை வழிக்கு விலக்காய் நிற்கும் ⋆
நிகர் இல்லா நெடுங்குணங்கள் நிலை பெறத் ⋆
தன் கனை கழற் கீழ் அடைக்கலமாக் காட்சி தந்து ⋆
காரணனாம் தன் காவல் கவர்கின்றானே ॥ **8** ॥ 103

என்னது யான் செய்கின்றேன் என்னாதாருக்கு ⋆
இன் அடிமை தந்தளிப்பான் இமையோர் வாழும் ⋆
பொன் உலகில் திருவுடனே அமர்ந்த நாதன் ⋆
புனல் ஆரும் பொழில் அரங்கம் திகழ மன்னித் ⋆⋆
தன் அகலம் அகலாத தகவால் ஓங்கும் ⋆
தகவுடனே தன் கருமம் தானே எண்ணி ⋆
அன்னை என அடைக்கலம் கொண்டஞ்சல் தந்து ⋆
என் அழல் ஆற நிழல் ஆர அளிக்கின்றானே ॥ **9** ॥ 104

ஒண் தொடியாள் திருமகளும் தானும் ஆகி ⋆
ஒரு நினைவால் ஈன்ற உயிர் எல்லாம் உய்ய ⋆
வண் துவரை நகர் வாழ வசுதேவற்காய் ⋆
மன்னவற்குத் தேர்ப் பாகனாகி நின்ற ⋆⋆
தண் துளவ மலர் மார்பன் தானே சொன்ன ⋆
தனித்தருமம் தான் எமக்காய்த் தன்னை என்றும் ⋆
கண்டு களித்தடி சூட விலக்காய் நின்ற ⋆
கண் புதையல் விளையாட்டைக் கழிக்கின்றானே ॥ **10** ॥ 105

துய்ய மனத்தர் ⋆
துறை அணுகாத துணை இலியேன் ⋆
ஐயம் அறுத்துனதாணை ⋆
கடத்தல் அகற்றினை நீ ⋆⋆
கை அமர் சக்கரக் காவல ⋆
காக்கும் திருவருளால் ⋆
வையம் அளந்த அடிக் கீழ் ⋆
அடைக்கலம் வைத்தருளே ॥ **11** ॥ 106

அறியாத இடைச்சியரும் அறியும் வண்ணம்⋆
அம்புயத்தாள் உடன் அந்நாள் அவதரித்த⋆
குறை யாதும் இல்லாத கோவிந்தா⋆
நின் குரை கழற் கீழ் அடைக்கலமாம் குறிப்புத் தந்தாய்⋆⋆
வெறி ஆரும் மலர் மகளும் நீயும் விண்ணில்⋆
விண்ணவர்கள் அடி சூட இருக்கும் மேன்மை⋆
குறையாத வினை அகற்றி அடிமை கொள்ளக்⋆
குறுக ஒரு நன்னாள் நீ குறித்திடாயே ॥ **12** ॥ 107

தத்துவமும் சாதனமும் பயனும் காட்டும்⋆
தாரம் முதல் இரு நான்கும் தன் கருத்தால்⋆
முத்தி வழி நாம் முயலும் வகையே காண⋆
முகுந்தன் இசைத்தருள் செய்த ஐந் நால் ஐந்தும்⋆⋆
பத்தி தனில் படிவில்லார் பரம் சுமத்தப்⋆
பார்த்தன் தேர் முன்னே தாம் தாழ நின்ற⋆
உத்தமனார் உத்தம நல் உரை நால் எட்டும்⋆
உணர்ந்தவர் தாம் உகந்தெம்மை உணர்வித்தாரே ॥ **13** ॥ 108

பரக்கும் புகழ் வரும்⋆
பைம் பொருள் வாய்த்திடும் பத்தர்களாய்⋆
இரக்கின்றவர்க்கிவை ஈந்தால்⋆
அறம் உளதென்றியம்பார்⋆⋆
கரக்கும் கருத்துடை⋆
தேசிகர் கன்றென நம்மை எண்ணிச்⋆
சுரக்கும் சுரவிகள் போல்⋆
சொரிகின்றனர் சொல் அமுதே ॥ **14** ॥ 109

சோகம் தவிர்க்கும்*
சுருதிப் பொருள் ஒன்று சொல்லுகின்றோம்*
நாகம் தனக்கும் இராக்கதற்கும்*
நமக்கும் சரணாம்**
ஆகண்டலன் மகன் ஆகிய*
ஆவலிப்பேறிய*
ஓர் காகம் பிழைத்திடக்*
கண் அழிவே செய்த காகுத்தனே ॥ **15** ॥ 110

ஒருக்காலே சரணாக அடைகின்றாற்கும்*
உனக்கடிமை ஆகின்றேன் என்கின்றாற்கும்*
அருக்காதே அனைவர்க்கும் அனைவராலும்*
அஞ்சேல் என்றருள் கொடுப்பன் இது தான் ஓதும்**
இருக்காலும் எழில் முனிவர் நினைவினாலும்*
இவை அறிவார் செயலுடன் என் இசைவினாலும்*
நெருக்காத நீள் விரதம் எனக்கொன்றென்னும்*
நெறி உரைத்தார் நிலை உணர்ந்து நிலை பெற்றோமே ॥ **16** ॥ 111

பொன்னை இகழ்ந்து விருகங்கள்*
புல்லிய புல் உகந்தால்*
மன்னர் எடுப்பதப்பொன் அலதே*
மன் உலகனைத்தும்**
தன்னை அடைந்திடத்*
தான் அருள் செய்யும் தனிச் சிலையோன்*
பொன் அடி நாம் அடைந்தோம்*
புறம் ஆர் என் கொல் செய்திடினே ॥ **17** ॥ 112

வேதத் திரளின் விதி உணர்ந்தோர்கள் ⋆
விரித்துரைத்த ⋆
காதல் கதியையும் ⋆
ஞானத்தையும் கருமங்களையும் ⋆⋆
சாதிக்கவல்ல சரணாகதி ⋆
தனி நின்ற நிலை ⋆
ஓதத் தொடங்கும் ⋆
எழுத்தின் திறத்தில் உணர்மின்களே ॥ **18** ॥ 113

மூ உலகும் தன் பிழையைத் தானே சாற்ற ⋆
முனிவர்களும் தேவர்களும் முனிந்த அந்நாள் ⋆
தாவரிதாய் எங்கும் போய்த் தளர்ந்து வீழ்ந்த ⋆
தனிக் காகம் தான் இரந்த உயிர் வழங்கிக் ⋆⋆
காவல் இனி எமக்கெங்கும் கடன் என்றெண்ணிக் ⋆
காண நிலை இலச்சினை அன்றிட்ட வள்ளல் ⋆
ஏவல் பயன் இரக்கம் இதற்காறென்றோதும் ⋆
எழில் உடையார் இணை அடிக்கீழ் இருப்போம் நாமே ॥ **19** ॥ 114

திருத்தம் பெரியவர் ⋆
சேரும் துறையில் செறிவிலர்க்கு ⋆
வருத்தம் கழிந்த ⋆
வழி அருள் என்ற நம் மண் மகளார் ⋆⋆
கருத்தொன்ற ⋆
ஆதி வராகம் உரைத்த கதி அறிவார் ⋆
பொருத்தம் தெளிந்துரைக்கப் ⋆
பொய் இலா மதி பெற்றனமே ॥ **20** ॥ 115

இடம் பெற்றார் எல்லாம் என் உடலாய் நிற்ப ⋆
இடர் பிறப்பென்றிவை இல்லா என்னை அன்பால் ⋆
அடம் பற்றாம் அவன் என்று நினைந்தான் யாவன் ⋆
அவன் ஆவி சரியும் போதறிவு மாறி ⋆⋆
உடம்பில் தாருபலம் போல் கிடக்க நானே ⋆
உய்யும் வகை நினைந்துயர்ந்த கதியால் ⋆
என்றன் இடம் பெற்றென்னுடன் வாழ எடுப்பன் என்ற ⋆
எம் பெருமான் அருள் பெற்று மருள் செற்றோமே ॥ **21** ॥ 116

இரண்டுரையாத ⋆
நம் ஏனம் உரைத்த உரை இரண்டின் ⋆
திரண்ட பொருள்கள் ⋆
தெளிந்தடி சூடினம் திண் அருளால் ⋆⋆
சுருண்ட நம் ஞானச் சுடர் ஒளி ⋆
சுற்றும் பரப்பதன் முன் ⋆
புரண்டது நம் வினை ⋆
போம் இடம் பார்த்தினிப் போம் அளவே ॥ **22** ॥ 117

மலையும் குலையும் என்றெண்ணியும் ⋆
வன் பெரும் புண் திரங்கித் ⋆
தலையும் வெளுத்த பின் ⋆
தானே அழிய இசைகின்றிலீர் ⋆⋆
அலையும் கடல் கொண்ட ⋆
வையம் அளித்தவன் மெய் அருளே ⋆
நிலை என்று நாடி ⋆
நிலை நின்ற பொய்ம்மதி நீக்குமினே ॥ **23** ॥ 118

கண்ணன் கழல் தொழக்⋆
கூப்பிய கையின் பெருமை தனை⋆
எண்ணம் கடக்க⋆
யமுனைத் துறைவர் இயம்புதலால்⋆⋆
திண்ணம் இது என்று⋆
தேறித் தெளிந்த பின் சின்மதியோர்⋆
பண்ணும் பணிதிகள் பாற்றிப்⋆
பழந்தொழில் பற்றினமே ॥ **24** ॥ 119

பொங்கு புனல் ஆறுகளில் புவனம் எல்லாம்⋆
பொற் கழலால் அளந்தவன் தன் தாளால் வந்த⋆
கங்கை எனும் நதி போலக் கடல்கள் ஏழில்⋆
கமலை பிறந்தவன் உகந்த கடலே போலச்⋆⋆
சங்குகளில் அவன் ஏந்தும் சங்கே போலத்⋆
தாரில் அவன் தண் துளவத் தாரே போல⋆
எங்கள் குல பதிகள் இவை மேலாம் என்றே⋆
எண்ணிய நல் வார்த்தைகள் நாம் இசைகின்றோமே ॥ **25** ॥ 120

சீர்க் கடலின் திரை என்னத் தகவால் மிக்க⋆
தேசிகராய்த் திண் இருளாம் கடலை நீக்கிப்⋆
பாற் கடலோன் திரு அணையாய் நின்று⋆
பாரம் காணாத பவக் கடலைக் கடத்துகின்றான்⋆⋆
ஈர்க்கும் மரக்கலம் என்ன இறைவர் இன்பம்⋆
எழுந்தழியும் குமிழி என இகந்தொழிந்தோம்⋆
ஆர்க்கினி நாம் என் கடவோம் நமக்கும் ஆர் என் கடவார் என்று⋆
அடைந்தவர்கட்கறிவித்தோமே ॥ **26** ॥ 121

‡ காசினியின் மணி அனைத்தும் காயா வண்ணன் ⋆
கடைந்தெடுத்த கவுத்துவத்தின் சீர்மைக்கொவ்வா ⋆
காசி முதலாகிய நல் நகரி எல்லாம் ⋆
கார்மேனி அருளாளர் கச்சிக் கொவ்வா ⋆⋆
மாசின் மனந் தெளி முனிவர் வகுத்ததெல்லாம் ⋆
மால் உகந்த ஆசிரியர் வார்த்தைக் கொவ்வா ⋆
வாசி அறிந்திவை உரைத்தோம் வையத்துள்ளீர் ⋆
வைப்பாக இவை கொண்டு மகிழ்மினீரே ॥ **27** ॥ 122

‡ அந்தம் இலாப் பேர் இன்பம் அருந்த ஏற்கும் ⋆
அடியோமை அறிவுடனே என்றும் காத்து ⋆
முந்தை வினை நிரை வழியில் ஒழுகாதெம்மை ⋆
முன் நிலையாம் தேசிகர் தம் முன்னே சேர்த்து ⋆⋆
மந்திரமும் மந்திரத்தின் வழியும் காட்டி ⋆
வழிப் படுத்தி வான் ஏற்றி அடிமை கொள்ளத் ⋆
தந்தை என நின்ற தனித் திருமால் தாளில் ⋆
தலை வைத்தோம் சடகோபன் அருளினாலே ॥ **28** ॥ 123

தான் தனக்குத் தன்னாலே தோன்றித் ⋆
தன்னோர் ஒளி அணைக்கும் குணத்தாலும் தன்னைக் கண்டு ⋆
தான் தனக்கென்றறியாத தன் குணத்தைத் ⋆
தன் குணத்தால் தான் இறையில் தானே கூட்டி ⋆⋆
ஊன் மருத்துப் புலன் மனம் மான் ஆங்காரங்கள் ⋆
ஒரு மூலப் பிரகிருதி அன்றி நின்ற ⋆
நான் தனக்குத் தான் தனக்கென்றிசைவு தந்த ⋆
நாரணனை நான் மறையால் நான் கண்டேனே ॥ **29** ॥ 124

கழியாத கரு வினையில் படிந்த நம்மைக் ⋆
காலம் இது என்றொரு கால் காவல் செய்து ⋆
பழியாத நல் வினையில் படிந்தார் தாளில் ⋆
பணிவித்துப் பாசங்கள் அடைய நீக்கிச் ⋆⋆
சுழியாத செவ்வழியில் துணைவரோடே ⋆
தொலையாத பேர் இன்பம் தர மேல் ஏற்றி ⋆
அழியாத அருள் ஆழிப் பெருமான் செய்யும் ⋆
அந்தம் இலா உதவியெல்லாம் அளப்பார் ஆரே ॥ **30** ॥ 125

‡ நின் அருளாம் கதி அன்றி மற்றொன்றில்லேன் ⋆
நெடும் காலம் பிழை செய்த நிலை கழிந்தேன் ⋆
உன் அருளுக்கினிதான நிலை உகந்தேன் ⋆
உன் சரணே சரண் என்னும் துணிவு பூண்டேன் ⋆⋆
மன் இருளாய் நின்ற நிலை எனக்குத் தீர்த்து ⋆
வானவர் தம் வாழ்ச்சி தர வரித்தேன் உன்னை ⋆
இன் அருளால் இனி எனக்கோர் பரம் ஏற்றாமல் ⋆
என் திருமால் அடைக்கலம் கொள் என்னை நீயே ॥ **31** ॥ 126

பரவுமறைகள் எல்லாம் ⋆
பதம் சேர்ந்தொன்ற நின்ற பிரான் ⋆
இரவன்றிரவியின் ⋆
காலத்தழைத்த எழில் படையோன் ⋆⋆
அரவும் கருடனும் அன்புடன் ஏந்தும் ⋆
அடி இரண்டும் ⋆
தர என் தமக்கருளால் ⋆
தளரா மனம் தந்தனனே ॥ **32** ॥ 127

‡ அலர்ந்த அம்புயத்திருந்து தேன் அருந்தி இன் அகல்⋆
அல்குலார் அசைந்தடைந்த நடை கொளாததனம் எனோ⋆
நலம் தவிர்ந்ததால் அதென் கொல் நாவின் வீறிழந்ததால்⋆
நா அணங்கு நாதர் தந்த நாவின் வீறிழந்ததென்⋆⋆
சலம் தவிர்ந்து வாது செய்து சாடி மூண்ட மிண்டரைச்⋆
சரிவிலேன் எனக்கனைத்துரைத்த எதிராசர் தம்⋆
வலம் தரும் கை நாயனார் வளைக்கிசைந்த கீர்த்தியால்⋆
வாரி பாலதாம் அதென்று மாசில் வாழி வாழியே ॥ **33** ॥ 128

சடையன் திறல் அவர்கள்⋆
பெரு ஞானக் கடல் அதனை⋆
இடை அமிழாது கடக்கினும்⋆
ஈதளவென்றறியார்⋆⋆
விடை உடன் ஏழன்றடர்த்தவன்⋆
மெய் அருள் பெற்ற நல்லோர்⋆
அடைய அறிந்துரைக்க⋆
அவ்வடியோமும் அறிந்தனமே ॥ **34** ॥ 129

பா வளரும் தமிழ் மறையின் பயனே கொண்ட⋆
பாண் பெருமாள் பாடியதோர் பாடல் பத்தில்⋆
காவலனும் கணவனுமாய்க் கலந்து நின்ற⋆
காரணனைக் கருத்துற நாம் கண்ட பின்பு⋆⋆
கோவலனும் கோமானும் ஆன அந்நாள்⋆
குரவை பிணை கோவியர் தம் குறிப்பே கொண்டு⋆
சேவல் உடன் பிரியாத பெடை போல் சேர்ந்து⋆
தீவினையோர் தனிமை எல்லாம் தீர்ந்தோம் நாமே ॥ **35** ॥ 130

‡ ஆதி மறை என ஓங்கும் அரங்கத்துள்ளே ⋆
அருள் ஆரும் கடலைக் கண்டவன் நம் பாணன் ⋆
ஓதியதோர் இரு நான்கும் இரண்டுமான ⋆
ஒரு பத்தும் பற்றாக உணர்ந்துரைத்தோம் ⋆⋆
நீதி அறியாத நிலை அறிவார்க்கெல்லாம் ⋆
நிலை இதுவே என்று நிலை நாடி நின்றோம் ⋆
வேதியர் தாம் விரித்துரைக்கும் விளைவுக்கெல்லாம் ⋆
விதையாகும் இது என்று விளம்பினோமே ॥ **36** ॥ 131

‡ காண்பனவும் உரைப்பனவும் மற்றொன்றின்றிக் ⋆
கண்ணனையே கண்டுரைத்த கடிய காதல் ⋆
பாண் பெருமாள் அருள் செய்த பாடல் பத்தும் ⋆
பழ மறையின் பொருள் என்று பரவுகின்றோம் ⋆⋆
வேண் பெரிய விரி திரை நீர் வையத்துள்ளே ⋆
வேதாந்த ஆரியென் என்றியம்ப நின்றோம் ⋆
நாண் பெரியோம் அல்லோம் நாம் நன்றும் தீதும் ⋆
நமக்குரைப்பார் உளர் என்று நாடுவோமே ॥ **37** ॥ 132

அடிவரவு — மூலம் காரணம் யானெனது யாதாம் இருவிலங்கு உறவு கருமம் வினை என்னது ஒண்டொடி துய்ய -அறியாத தத்துவம் பரக்கும் சோகம் ஒரு பொன்னை வேதம் மூவுலகு திருத்தம் இடம் இரண்டு மலை கண்ணன் பொங்கு சீர்க் காசினி அந்தமில் தான் கழியாத நின்னருள் -பரவும் அலர்ந்த சடையன் பாவளரும் ஆதிமறை காண்பன அடல்

அமிருதாசுவாதினி முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக3மாந்தமஹாதே3ஶிகாய நம:

பரமபதசோபானம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

வ்யாஜீக்ரு’த்ய விமுக்தி ஸௌத4பத3வீ
ஸோபாந ஸத்3வர்ணநம்
ஶாரீரார்ணவ ரத்நஜாதமிஹ ய:
ப்ராசீகஶத்ஸர்வஶ: ।
தஸ்மிம்ஸ்திஷ்ட2தி வேங்கடேஶ்வரகவெள
ஸ்ரீபா4ஷ்யகாரோபமே
யம் கஞ்சித் புருஷம் ஹ்யுபாஸிதுமயே
மாகா3 மந: ஸ்வஸ்தி தே ॥

தஸ்மை நமோऽஸ்து கு3ரவே தாத்3ரு’” -
ஸவிப4வாய வேங்கடேஶாய ।
ப்ராவர்தயஜ்ஜநாநாம் பூ4மௌ
பரமபத3ஹர்ம்யஸோபாநம் ॥

தேன் ஏறு தாமரையாள் திருமார்பன் தன் ⋆
திண் அருளால் அவன் அடியில் விவேகம் பெற்றிங்கு ⋆
ஊன் ஏறு பவக் குழியை வெறுத்ததற்பின் ⋆
ஊர் விரத்தி உடன் வினையின் திரளுக்கஞ்சிக் ⋆
கூன் ஏறு பிறை இறையோன் சாபம் தீர்த்தான் ⋆

குரை கழலே சரண் அடைந்து குரம்பை விட்டு ⋆
வான் ஏறும் வழிப் படிகள் அடைவே கண்ட ⋆
வண் புகழ்த் தூப்புல் வள்ளல் அருள் பெற்றோமே

‡ அடல் புள் அரசினும் ⋆
அந்தணர் மாட்டினும் ⋆
இன்னமுதக் கடற் பள்ளி தன்னினும் ⋆
காவிரி உள்ளம் உகந்த பிரான் ⋆⋆
இடைப் பிள்ளை ஆகி உரைத்ததுரைக்கும் ⋆
எதிவரனார் ⋆
மடைப் பள்ளி வந்த மணம் ⋆
எங்கள் வார்த்தையுள் மன்னியதே ॥ **1** ॥ 133

கள்ள மனத்துடன் ⋆
கண்டு முயன்ற கடு வினையால் ⋆
நள் இருள் ஆழியில் ⋆
நற்சுவை ஐந்தென நாடிய ஓர் ⋆⋆
அள்ளலில் நாளும் ⋆
விழுந்தழியாவகை ஆரணநூல் ⋆
வள்ளல் வழங்கிய ⋆
வான் படியான வழி இதுவே ॥ **2** ॥ 134

அரு உரு ஆனவை அனைத்தும் அறிவார் ஏனும் ⋆
அருங்கலைகள் கற்றுரைக்க வல்லார் ஏனும் ⋆
தரும வழி அழியாமல் காப்பார் ஏனும் ⋆
தனி மறையின் தாற்பரியம் தருவார் ஏனும் ⋆⋆
இரு வினையின் ஒழுக்கத்தால் ஏவல் ஓராது ⋆
இங்கே நாம் சிறை இருந்த ஈனம் தீர்க்கும் ⋆

திருமகளார் பிரியாத தேவன் திண்ணம் ⋆
தேறாதார் திண் படியில் ஏறாதாரே ॥ **3** ॥ 135

மறுத் தார் திருவுடன் ⋆
மார்பில் தரித்தவன் வாசகத்தை ⋆
மறுத்தார் மயக்கமும் ⋆
மற்றதனால் வந்த மா நரகும் ⋆⋆
நிறுத்தார் பவத்தில் ⋆
நெடு நாள் உழன்றமை கண்டதனால் ⋆
வெறுத்தாரண நெறியே ⋆
வெள்கி ஓட விரைவர்களே ॥ **4** ॥ 136

வான் பட்ட மன் இருளில் மயங்குமாறும் ⋆
மறித்தொரு கால் எனை ஊழி சென்றால் அன்றோர் ⋆
ஊன் பட்ட உடல் ஆழி வினை ஒழுக்கில் ⋆
ஒரு கரையும் காணாதே ஒழுகு மாறும் ⋆⋆
தேன் பட்ட விடம் போலத் தித்திக்கின்ற ⋆
சிறு பயனே உறு பயன் என்றருந்துமாறும் ⋆
தான் பட்ட படி இந்நேர் தானே கண்டு ⋆
தளர்ந்திடுமேல் வளர்ந்திடுமே தக்கவாறே ॥ **5** ॥ 137

உலகத்துயர்ந்தவர் ⋆
ஒன்றும் பயனில் உறும் துயரும் ⋆
அலகில் படாத ⋆
அப்போகம் கவர்ந்தெழும் அம்புயத்தோன் ⋆⋆
கலகத் தொழில் மது கைடபரால் ⋆
படும் கட்டம் எண்ணில் ⋆

பல கற்ற மெய் அடியார் ⋆
படியார் இக்கடும் பவத்தே ॥ **6** ॥ 138

தந்திரங்கள் அளவிலராய்த் தனத்தால் மிக்க ⋆
தார் வேந்தர் தொழ வையம் ஆண்டார் மாண்டார் ⋆
சந்திரனும் சூரியனும் வீயும் காலம் ⋆
தாரகையின் வடமும் அற்றுத் தனி வான் ஆளும் ⋆⋆
இந்திரனும் ஏறுயர்த்த ஈசன் தானும் ⋆
ஈர் இரண்டு முகத்தானும் இல்லா அந்நாள் ⋆
நம் திருமால் நிலை கண்டார் நாகம் எல்லாம் ⋆
நரகென்று நற்பதமே நாடு வாரே ॥ **7** ॥ 139

துறவறமே துணிவார் ⋆
துணுக்கற்ற இளம் துணிவோர் ⋆
உறவிலர் ஆதலின் ⋆
நாம் உயர்ந்தார் உடன் ஒன்றி நின்றோம் ⋆⋆
மற வழி மாற்றி ⋆
எம் மையலைத் தீர்த்தவர் மன் அருளால் ⋆
கறவை உகந்த பிரான் ⋆
கழல் சூடும் கருத்தினமே ॥ **8** ॥ 140

வந்தன போல் வருவனவும் அனந்தம் ஆகி ⋆
மாளாத துயர் தரு வல்வினை நெருப்புக்கு ⋆
இந்தனமாய் எண்ணிறந்த காலம் எல்லாம் ⋆
இன்னமும் இப்பவக் குழிக்கே இழியா வண்ணம் ⋆⋆
வெந்ததொரு குழவியை நற்குமரன் ஆக்கும் ⋆
வெறித் துளவ வித்தகனார் விதியே கொண்டார் ⋆

பந்தனமாம் அவை அனைத்தும் பாறுகைக்குப் ⋆
பழ மறையின் பரம நெறி பயிலுவாரே ॥ **9** ॥ 141

கரு மாலையில் வரும் ⋆
கட்டம் கழிக்கும் கருத்துடையார் ⋆
ஒரு மால் பெருகும் ⋆
உயோகில் முயன்றும் அதன்றியும் நம் ⋆⋆
திரு மால் அடி இணை ⋆
திண் சரணாகும் என வரித்தும் ⋆
தரு மால் இனி அவை தானே எனத் ⋆
தகவெண்ணுவரே ॥ **10** ॥ 142

முன் செய்த வினைத் திரளில் முளைத்ததன்றி ⋆
முற்றுள்ள முதல் அரிந்து முளைத்த கூற்றில் ⋆
தன் செய்ய திரு அருளால் இசைவு பார்த்துத் ⋆
தழல் சேர்ந்த தூலம் எனத் தானே தீர்த்துப் ⋆⋆
பின் செய்த வினையில் நினைவொன்றாதொன்றும் ⋆
பிழை பொறுத்து வேறுளது விரகால் மாற்றும் ⋆
என் செய்ய தாமரைக் கண் பெருமான் எண்ணம் ⋆
எண்ணாதார் எட்டிரண்டும் எண்ணாதாரே ॥ **11** ॥ 143

உறை இட்ட வாள் என ⋆
ஊனுள் உறையும் யோகியரை ⋆
நறை மட்டொழிவற்ற ⋆
நற்றுளவேந்திய நாயகன் தான் ⋆⋆
நிறை மட்டிலாத ⋆
நெடும் பயன் காட்ட நினைந்து ⋆

உடலச் சிறை வெட்டி விட்டு ⋆
வழிப் படுத்தும் வகை செய்திடுமே ॥ **12** ॥ 144

முன் கருவி ஈர் ஐந்தும் மனத்தில் கூட்டி ⋆
முக்கியமாம் மருத்தில் அவை சேர்த்ததெல்லாம் ⋆
நன்குணரும் உயிரினில் சேர்த்தைம் பூதத்தை ⋆
நண்ணுவித்துத் தான் தன் பால் வைக்கும் நாதன் ⋆⋆
ஒன்பதுடன் வாசல் இரண்டுடைத்தாய் உள்ளே ⋆
ஒரு கோடி துயர் விளைக்கும் உடம்பாய் ஒன்றும் ⋆
வன் சிறையின் தலை வாசல் திறந்து ⋆
நம்மை வான் ஏற வழிப் படுத்த மனம் உற்றானே ॥ **13** ॥ 145

தெருள் ஆர் பிரம புரத்திறை சேர்ந்து ⋆
இடர் தீர்ந்தவர் தாம் ⋆
மருள் ஆர் பிரம புரச் சிறை தீர்ந்த பின் ⋆
வந்தெதிர் கொண்டு ⋆⋆
அருளால் அமரர் நடத்த ⋆
இம்மாயை கடந்த தற்பின் ⋆
சுருளார் பவ நரகச் சுழல் ⋆
ஆற்றின் சுழற்சியிலே ॥ **14** ॥ 146

விழி அல்லால் வேல் இல்லை விண்ணின் மாதர் ⋆
மேனி அல்லால் வில் இல்லை மீனவற்கு ⋆
மொழி அல்லால் அமுதில்லை என்று முன்னாள் ⋆
முத்தி வழி முனிந்தடைந்த மோகம் தீர்ந்தோம் ⋆⋆
கழி அல்லால் கடல் இல்லை என்பார் போலக் ⋆
காரியமே காரணம் என்றுரைப்பார் காட்டும் ⋆

வழி அல்லா வழி எல்லாம் கடந்தோம் ⋆
மற்றும் வான் ஏறும் வழி கண்டோம் மகிழ்ந்திட்டோமே ॥ **15** ॥ 147

வன் பற்றுடன் மயல் பூண்டு ⋆
மற்றோர் கதியால் இன நாள் ⋆
என் பெற்றது பெறும் தானமும் ⋆
எத்தனை போதுளதாம் ⋆⋆
துன்பற்ற தன் துணிவால் ⋆
துயர் தீர்க்கும் துழாய் முடியான் ⋆
இன்புற்ற நல் வழியால் ⋆
ஏற்று நற்பதம் எண்ணுவமே ॥ **16** ॥ 148

பண்டை இரு வினை ஆற்றில் படிந்து ⋆
பாரம் காணாதே ஒழுகிய நாம் பாக்கியத்தால் ⋆
வண்டமரும் மலர் மாதர் மின்னாய் மன்ன ⋆
வைசயந்தி மணி வில்லாய் விளங்க வான் சேர் ⋆⋆
கொண்டல் அருள் மழை பொழிய வந்ததொப்பாம் ⋆
குளிர்ந்து தெளிந்தமுதாய விரசை ஆற்றைக் ⋆
கண்டணுகிக் கருத்தாலே கடந்து ⋆
மீளாக் கரை கண்டோர் கதி எல்லாம் கதித்திட்டோமே ॥ **17** ॥ 149

பூ வளரும் திரு மாது புணர்ந்த ⋆
நம் புண்ணியனார் ⋆
தாவளமான தனித் திவம் சேர்ந்து ⋆
தமர் உடனே ⋆⋆
நா வளரும் பெரு நான் மறை ⋆
ஓதிய கீதம் எல்லாம் ⋆

பா வளரும் தமிழ்ப் ⋆
பல்லாண்டிசை உடன் பாடுவமே ॥ **18** ॥ 150

அடல் உரகம் உண்டுமிழ்ந்த அருக்கன் போல ⋆
அழுக்கடைந்து கழுவிய நல் தரளம் போலக் ⋆
கடல் ஒழுகிக் கரை சேர்ந்த கலமே போலக் ⋆
காட்டுத் தீக்கலந்தொழிந்த களிறே போல ⋆⋆
மடல் கவரும் மயல் கழிந்த மாதர் போல ⋆
வன் சிறை போய் மன்னர் பதம் பெற்றார் போல ⋆
உடன் முதலா உயிர் மறைக்கும் மாயை நீங்கி ⋆
உயர்ந்த பதம் ஏறி உணர்ந்தொன்றினோமே ॥ **19** ॥ 151

‡ மண் உலகில் மயல் தீர்ந்து மனம் ததும்பி ⋆
மன்னாத பயன் இகந்து மாலே அன்றிக் ⋆
கண் இலதென்றஞ்சி அவன் கழலே பூண்டு ⋆
கடும் சிறை போய்க் கரை ஏறும் கதியே சென்று ⋆⋆
விண் உலகில் வியப்பெல்லாம் விளங்கக் கண்டு ⋆
விண்ணவர் தம் குழாங்கள் உடன் வேதம் பாடிப் ⋆
பண் உலகில் படியாத இசையால் பாடும் ⋆
பல்லாண்டே பல்லாண்டும் பாடுவோமே ॥ **20** ॥ 152

‡ மாளாத வினை அனைத்தும் மாள நாம் போய் ⋆
வான் ஏறி மலர் மகளார் அன்பு பூணும் ⋆
தோளாத மா மணிக்குத் தொண்டு பூண்டு ⋆
தொழுதுகந்து தோத்திரங்கள் பாடி ஆடிக் ⋆⋆
கேளாத பழ மறையின் கீதம் கேட்டுக் ⋆
கிடையாத பேர் இன்பம் பெருக ⋆

நாளும் மீளாத பேர் அடிமைக்கன்பு பெற்றோம் ⋆
மேதினியில் இருக்கின்றோம் விதியினாலே ॥ **21** ॥ 153

அடிவரவு — அடற்புள் கள்ள அரூரு மறு வான் உலகு தந்திரங்கள் துறவறமே வந்தன கருமாலை முன்செய்த உறை முன்கருவி தெருளார் விழி வன் பண்டை பூவளரும் அடல் மண்ணு மாளாத எண்தள

பரமபதசோபானம் முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

பரமதபங்கம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

அபாஸ்யது தம: பும்ஸாமநபாயப்ரபா₄ந்வித: ।
அஹீந்த்₃ரநக₃ரே நித்யமுதி₃தோऽயமஹஸ்கர: ॥

‡ எண் தள அம்புயத்துள் ⋆
இலங்கும் அறு கோண மிசை ⋆
வண் பணிலம் திகிரி ⋆
வளை வில் வளை வாய் முசலம் ⋆⋆
திண் கையில் அங்குசம் சீர் ⋆
திகழும் கதை செங்கமலம் ⋆
எண் படை ஏந்தி நின்றான் ⋆
எழில் ஆழி இறையவனே ॥ **1** ॥

விடு நெறி அஞ்சி விடத் தொடக்கிய ⋆
விதியர் அடைந்து தொழத் தழைத்தெழு ⋆
விழி அருள் தந்து விலக்கடிக் களை ⋆
விரகில் இயம்பி விலக்கி வைத்தனர் ⋆
கொடு வினை என்பதனைத் தினைத்தனை ⋆
கொணர்தல் இகந்த குணத் தனத்தினர் ⋆
குருகையில் வந்து கொழுப்படக்கிய ⋆
குல பதி தந்த குறிப்பில் வைத்தனர் ⋆⋆
கடு நரகன்பு கழற்றி மற்றொரு ⋆
கதி பெறும் அன்பில் எமைப் பொருத்தினர் ⋆
கமலை உகந்த கடற் கிடைக்கடல் ⋆
கருணை உயர்ந்த திடர்க்கொருக்கினர் ⋆
படு முதல் இன்றி வளர்த்த நற்கலை ⋆
பல பல ஒன்ற எமக்குரைத்தனர் ⋆
பழ மறை அந்தி நடைக்கிடைச்சுவர் ⋆
பரமதம் என்றதிடித்த பத்தரே ॥ **2** ॥ 155

போம் உரைக்கும் பொருள் யாம் அறியோம் ⋆
பொருள் ஆர் மறையில் ⋆
தாம் உரைக்கின்றன ⋆
தாமே அறியும் தரம் உடையார் ⋆⋆
ஆம் உரைக்கென்றிவை ஆய்ந்தெடுத்து ⋆
ஆரண நூல் வழியே ⋆
நாம் உரைக்கும் வகை ⋆
நல் அருள் ஏந்தி நவின்றனரே ॥ **3** ॥ 156

சித்தும் அசித்தும் இறையும் எனத்*
தெளிவுற்று நின்ற*
தத்துவம் மூன்றும்*
தனித் தனி காட்டும் தனி மறையால்**
முத்தி வழிக்கிது மூலம் எனத்*
துணிவார்களையும்*
கத்தி மயக்கும்*
கதகரை நாம் கடிகின்றனமே ॥ **4** ॥ 157

முத்தின் வடங்கள் என*
முகுந்தன் புனை மூ வகையாம்*
சித்தில் அரும் சுருதிச்*
செவ்வை மாறிய சிந்தைகளால்**
பத்தில் இரண்டு மெய்க்கப்*
பகட்டும் பரவாதியர் தம்*
கத்தில் விழுந்தடைந்த*
அவ்வழுக்கின்று கழற்றினமே ॥ **5** ॥ 158

நாக்கியலும் வகை*
நம்மை அளித்தவர் நல் அருளால்*
பாக்கியம் ஏந்திப்*
பரன் அடியார் திறம் பார்த்ததற்பின்**
தாக்கியர் தங்கள் தலை மிசைத் தாக்கித்*
தனி மறை தான்*
போக்கியம் என்றதனில்*
பொய்ம் மதங்களைப் போக்குவமே ॥ **6** ॥ 159

தீ வகை மாற்றி அன்றோர் ⋆
தேரில் ஆரணம் பாடிய ⋆
நம் தேவகி சீர் மகனார் ⋆
திறம்பா அருள் சூடிய நாம் ⋆⋆
மூ வகையாம் அறியாத் ⋆
தத்துவத்தின் முகம் அறிவார் ⋆
நாவகையே நடத்தும் ⋆
நடை பார்த்து நடந்தனமே ॥ **7** ॥ 160

வேலைப் புறம் அகம் காண்பது போல் ⋆
வேத நன்னெறி சேர் ⋆
நூலைப் புறம் அகம் காண்டலில் ⋆
நுண் அறிவின்றி நின்றீர் ⋆⋆
மாலைப் பெற வழி காட்டிய ⋆
தேசிகர் வாசகமே ⋆
ஓலைப் புறத்தில் எழுதுகின்றோம் ⋆
உள் எழுதுமினே ॥ **8** ॥ 161

சிறை நிலையாம் பவத்தில் ⋆
சிறு தேன் இன்பம் உண்டுழல்வார் ⋆
மறை நிலை கண்டறியா ⋆
மயல் மாற்றிய மன் அருளால் ⋆⋆
துறை நிலை பாரம் எனத் ⋆
துளங்கா அமுதக் கடலாம் ⋆
இறை நிலை யாம் உரைத்தோம் ⋆
எம் குருக்கள் இயம்பினவே ॥ **9** ॥ 162

வெறியார் துளவுடை ⋆
வித்தகன் தன்மையின் மெய் அறிவார் ⋆
குறியார் நெடியவர் என்று ⋆
ஒரு குற்றம் பிறர்க்குரையார் ⋆⋆
அறியார் திறத்தில் அருள் புரிந்து ⋆
ஆரண நன்னெறியால் ⋆
சிறியார் வழிகள் அழிப்பதும் ⋆
தீங்கு கழிப்பதற்கே ॥ **10** ॥ 163

மிண்டுரைக்க விரகு தரும் தருக்கம் கொண்டே ⋆
வேண்டும் கால் வேண்டுவதே விளம்புகின்றார் ⋆
கண்டதற்கு விபரீதம் கத்துகின்றார் ⋆
காணாத குறை மறையில் காட்ட நிற்பார் ⋆⋆
பண்டொருத்தன் கண்டுரைத்தேன் நானே என்னப் ⋆
பல வகையில் உபாதிகளால் படிந்து வீழ்வார் ⋆
கொண்டல் ஒக்கும் திருமேனி மாயக் கூத்தன் ⋆
குரை கழல் சேர் விதி வகையிற் கூடாதாரே ॥ **11** ॥ 164

கண்டது மெய் எனில் ⋆
காணும் மறையில் அறிவு கண்டோம் ⋆
கண்டதலாததிலதெனில் ⋆
கண்டிலம் குற்றம் இதில் ⋆⋆
கண்டது போல் மறை காட்டுவதும் ⋆
கண்டதொத்ததனால் ⋆
உண்டது கேட்கும் ⋆
உலோகாயதர் என்று மீறுவதே ॥ **12** ॥ 165

கண்டதனால் காணாததனுமிக்கின்றார் ⋆
கண்டொருத்தன் உரைத்ததனைக் கவருகின்றார் ⋆
உண்டு பசி கெடும் என்றே உணர்ந்துண்கின்றார் ⋆
ஒன்றாலே ஒன்றைத் தாம் சாதிக்கின்றார் ⋆⋆
பண்டு முலை உண்டதனால் முலை உண்கின்றார் ⋆
பார்க்கின்றார் பல அல்லாத் தன்மை மற்றும் ⋆
கண்டு மதி கெட்ட நிலை காணகில்லார் ⋆
காணாததிலதென்று கலங்குவாரே ॥ **13** ॥ 166

காணாதிலதெனும் கல்வியினாரைக் ⋆
கடிந்ததற்பின் ⋆
கோணார் குதர்க்கங்கள் கொண்டே ⋆
குழப்பும் பவுத்தர்களில் ⋆⋆
நாணாதனைத்தும் இலதென்றும் ⋆
நால்வகை அன்றிதென்றும் ⋆
வாணாள் அறுக்கின்ற ⋆
மத்திமத்தான் வழி மாற்றுவமே ॥ **14** ॥ 167

மானம் இலை மேயம் இலை என்றும் மற்றோர் ⋆
வாத நெறி இலை என்றும் வாது பூண்ட ⋆
தானும் இலை தன் உரையும் பொருளும் இல்லை ⋆
தத்துவத்தின் உணர்த்தி சயம் இல்லை என்றும் ⋆⋆
வானவரும் மானவரும் மனமும் வெள்க ⋆
வளம் பேசும் மதி கேடன் மத்திமத்தான் ⋆
தேன நெறி கொண்டனைத்தும் திருடா வண்ணம் ⋆
செழுமதி போல் எழுமதியால் சேமித்தோமே ॥ **15** ॥ 168

முற்றும் சகத்திலதென்றே ⋆
பகட்டிய முட்டரை நாம் ⋆
சுற்றும் துறந்து ⋆
துறையில் நின்றே துகளாக்கிய பின் ⋆⋆
மற்றொன்றிலது மதி பல உண்டென்று ⋆
வஞ்சனையால் ⋆
சற்றும் துறந்த ⋆
யோகாசாரனைச் சதிக்கின்றனமே ॥ **16** ॥ 169

உளக் கதியை நாம் உள்ளி உள்ளந் தேறி ⋆
உலகத்தார் உகந்திசைய உலகுண்டென்றோம் ⋆
இளக்க அரிதாகிய நற் தருக்கம் சேர்ந்த ⋆
எழில் மறையில் ஈசனுடன் எம்மைக் கண்டோம் ⋆⋆
விளக்கு நிரை போல் மதிகள் வேறாய் ⋆
வேறொன்றறியாதே விளங்கும் என விளம்புகின்ற ⋆
களக் கருத்தன் கண் இரண்டும் அழித்தோம் ⋆
நாணாக் காகம் போல் திரிந்தவன் என் கதறுமாறே ॥ **17** ॥ 170

பொருள் ஒன்றிலதென்று ⋆
போதம் ஒன்றும் கொண்ட பொய்யரை நாம் ⋆
தெருள் கொண்டு தீர்த்த பின் ⋆
காண ஒண்ணாப் பொருள் தேடுகின்ற ⋆⋆
மருள் கொண்ட சூதுரைக்கும் ⋆
சௌத்திராந்திகன் வண்ணிக்கை நாம் ⋆
இருள் கொண்ட பாழும் கிணறென்று ⋆
இகழ்ந்தோட இயும்புவமே ॥ **18** ॥ 171

நிலை இல்லாப் பொருள் மதியை விளைத்துத் தான் சேர்⋆
நிறம் கொடுத்துத் தான் அழியும் தன்னால் வந்த⋆
நிலை இல்லா மதி தன்னில் நிறத்தைக் காணும்⋆
இது காணும் பொருள் காண்கை என்ற நீசன்⋆⋆
முலை இல்லாத் தாய் கொடுத்த முலைப் பால் உண்ணும்⋆
முகம் இல்லா மொழி எனவே மொழிந்த வார்த்தை⋆
தலை இல்லாத் தாள் ஊரும் கணக்காய் நின்ற⋆
கட்டளை நாம் கண்டின்று காட்டினோமே ॥ **19** ॥ 172

காண்கின்றவன் இல்லை⋆
காட்சியும் கண்டதும் உண்டவை தாம்⋆
ஏண் கொண்டன அன்று⋆
இவற்றில் குணமும் நிலையும் இல்லை⋆⋆
சேண் கொண்ட சந்ததியால்⋆
சேர்ந்தும் ஒன்றென நிற்கும் என்ற⋆
கோண் கொண்ட கோள் உரை⋆
வைபாடிகன் குறை கூறுவமே ॥ **20** ॥ 173

கும்பிடுவார் ஆர் என்று தேடுகின்றார்⋆
குணங்களையும் தங்களுக்குக் கூறுகின்றார்⋆
தம் படியைத் தமர்க்குரைத்துப் படிவிக்கின்றார்⋆
தமக்கினிமேல் வீடென்று சாதிக்கின்றார்⋆⋆
தம் புடவை உணல் குறித்து நெடிதெண்கின்றார்⋆
சந்ததிக்குத் தவம் பலிக்கத் தாம் போகின்றார்⋆
செம்படவர் செய்கின்ற சிற்றினிப்பைச்⋆
சேவகப் பற்றுடனே நாம் செகுத்திட்டோமே ॥ **21** ॥ 174

வேதங்கள் மௌலி விளங்க ⋆
வியாசன் விரித்த நன்நூல் ⋆
பாதங்களான பதினாறில் ⋆
ஈசன் படி மறைத்துப் ⋆⋆
பேதங்கள் இல்லை என்று ⋆
ஓர் பிரமப் பிச்சியம்புகின்ற ⋆
போதம் கழிந்தவனைப் ⋆
புத்தர் மாட்டுடன் பூட்டுவமே ॥ **22** ॥ 175

பிரிவில்லா இருள் ஒன்று பிணக்கொன்றில்லாப் ⋆
பெரு வெயிலை மறைத்துலகம் காட்டும் என்ன ⋆
அறிவில்லா அறிவொன்றை அவித்தை மூடி ⋆
அகம் புறம் என்றிவை அனைத்தும் அமைக்கும் என்பார் ⋆⋆
செறிவில்லாப் புத்தருடன் சேர்ந்து கெட்டார் ⋆
சீவனையும் ஈசனையும் சிதைக்கப் பார்த்தார் ⋆
நெறி இல்லா நேர் வழியும் தானே ஆனான் ⋆
நெடுமாலை நாம் அடைந்து நிலை பெற்றோமே ॥ **23** ॥ 176

சோதனை விட்டொருத்தன் சொல ⋆
மெய் எனச் சோகதரைச் ⋆
சேதனை அற்றவர் என்று ⋆
சிதைத்த பின் சீவர்கட்கோர் ⋆⋆
வேதனை செய்கை வெறுமறம் என்று ⋆
விளம்பி வைத்தே ⋆
மா தவம் என்று மயிர் பறிப்பார் ⋆
மயல் மாற்றுவமே ॥ **24** ॥ 177

சொன்னார் தாம் சொன்னதெலாம் துறவோம் என்றும்⋆
சொன்னதுவே சொன்னதலதாகும் என்றும்⋆
தின்னாதும் தின்னுமதும் ஏகம் என்றும்⋆
சிறியனுமாம் பெரியனுமாம் சீவன் என்றும்⋆⋆
மன்னாது மன்னுமதும் ஒன்றே என்றும்⋆
வையம் எலாம் விழுகின்றதென்றும் என்றும்⋆
தென்னாடும் வடநாடும் சிரிக்கப் பேசும்⋆
சின நெறியார் சினம் எல்லாம் சிதைத்திட்டோமே ॥ **25** ॥ 178

ஏகாந்திகம் ஒன்றும் இல்லை என்று⋆
ஆசையைத் தாம் உடுப்பார்⋆
சோகாந்தமாகத் துறப்புண்ட பின்⋆
தொழில் வைதிகம் என்று⋆⋆
ஏகாந்திகள் சொன்ன⋆
ஈசன் படியில் விகற்பம் எண்ணும்⋆
லோகாந்த வீணர் தம்⋆
வேதாந்த வார்த்தை விலக்குவமே ॥ **26** ॥ 179

ஒன்றெனவும் பல எனவும் தோற்றுகின்ற⋆
உலகெல்லாம் ஒரு பிரமம் தானே ஆக்கி⋆
நன்றெனவும் தீதெனவும் பிரிந்த எல்லாம்⋆
நன்றன்று தீதன்றே என நவின்றார்⋆⋆
கன்றும் அலர் பசுவும் அலர் ஆகி நின்றே⋆
கன்றாகிப் பசுவாகி நின்ற வண்ணம்⋆
இன்று மறை மாட்டுக்கோர் இடையனான⋆
ஏகாந்தி இசைந்திட நாம் இயம்பினோமே ॥ **27** ॥ 180

சாயா மறைகளில் ⋆
சத்தம் தெளிந்திடச் சாற்றுதலால் ⋆
தூயார் இவர் என்று ⋆
தோன்ற நின்றே பல சூதுகளால் ⋆⋆
மாயா மதமும் மறு சின வாதும் ⋆
பவுத்தமும் சேர் ⋆
வையாகரணர் சொல்லும் ⋆
மறு மாற்றங்கள் மாற்றுவமே ॥ **28** ॥ 181

கலகத்தில் கலங்கி வரும் காணிக்கெல்லாம் ⋆
கண்ணாறு சதிர வழி கட்டுவார் போல் ⋆
உலகத்தில் மறை சேர்ந்த உரைகள் தம்மால் ⋆
ஒரு பிழையும் சேராமல் உபகரித்தார் ⋆⋆
பல கத்தும் பவுத்தர் முதலான பண்டைப் ⋆
பகற் கள்ளர் பகட்டழிக்கப் பரவும் பொய்யாம் ⋆
சில கற்றுச் சித்தாந்தம் அறியகில்லாச் ⋆
சிறுவர் இனி மயங்காமல் சேமித்தோமே ॥ **29** ॥ 182

கண்டதலாதன கட்டுதலால் ⋆
கண்ட விட்டதனால் ⋆
பண்டுளதான மறைக்குப் ⋆
பழமையை மாற்றுதலால் ⋆⋆
கொண்டதும் ஈசனைக் ⋆
கொள்ளாவகை என்று கூறுதலால் ⋆
கண்டகராய் நின்ற ⋆
காணாதர் வாதம் கழற்றுவமே ॥ **30** ॥ 183

ஆகமத்தை அனுமானம் என்கையாலும் ⋆
அழியாத மறை அழிக்க நினைத்தலாலும் ⋆
போகம் அற்றொர் உபலம் போல் கிடக்கை தானே ⋆
புண்ணியர்க்கு வீடென்று புணர்த்தலாலும் ⋆⋆
மாகம் ஒத்த மணி வண்ணன் படியை மாற்றி ⋆
மற்றவனுக்கொரு படியை வகுத்தலாலும் ⋆
காகம் ஒத்த காணாதன் கண்ணை வாங்கிக் ⋆
காக்கைக்காரென்றலற்றக் காட்டினோமே ॥ **31** ॥ 184

கோதம நூல்களைக் ⋆
குற்றம் இலா வகை கூட்டலுமாம் ⋆
கோது கழித்தொரு கூற்றில் ⋆
குணங்களைக் கொள்ளவுமாம் ⋆⋆
யாதும் இகந்தொரு நீதியை ⋆
யாமே வகுக்கவுமாம் ⋆
வேதியர் நன்னய வித்தரம் என்பது ⋆
மெய் உளதே ॥ **32** ॥ 185

நான் மறைக்குத் துணையாக நல்லோர் எண்ணும் ⋆
நால் இரண்டில் ஒன்றான நயநூல் தன்னில் ⋆
கூன் மறைத்தல் கோதுளது கழித்தல் மற்றோர் ⋆
கோணாத கோதில் வழி வகுத்தல் அன்றி ⋆⋆
ஊன் மறைத்த உயிர் ஒளி போல் ஒத்ததொவ்வாது ⋆
உயிரில்லாக் காணாதம் உரைத்த எல்லாம் ⋆
வான் மறைக்க மடி கோலும் வண்ணம் என்றோம் ⋆
மற்றிதற்கார் மறுமாற்றம் பேசுவாரே ॥ **33** ॥ 186

ஈசனும் மற்றணங்கும் இலதென்று ⋆
எழில் நான்மறையில் ⋆
பேசிய நல் வினையால் ⋆
பெரும் பாழுக்கு நீர் இறைக்கும் ⋆⋆
நீசரை நீதிகளால் ⋆
நிகமாந்தத்தின் நூல் வழியே ⋆
மாசில் மனம் கொடுத்தும் ⋆
மறு மாற்றங்கள் மாற்றுவமே ॥ **34** ॥ 187

கனை கடல் போல் ஒரு நீராம் சூத்திரத்தைக் ⋆
கவந்தனையும் இராகுவையும் போலக் கண்டு ⋆
நினைவுடனே நிலைத் தருமம் இகந்து நிற்கும் ⋆
நீசர் நிலை நிலை நாடா வண்ணம் எண்ணி ⋆⋆
வினை பரவு சைமினியார் வேத நூலை ⋆
வேதாந்த நூலுடனே விரகால் கோத்த ⋆
முனையுடைய முழுமதி நம் முனிவர் சொன்ன ⋆
மொழி வழியே வழி என்று முயன்றிட்டோமே ॥ **35** ॥ 188

முக்குணமாய் நின்ற ⋆
மூலப் பிரகிருதிக்கழியா ⋆
அக்குணம் அற்ற அருத் துணை ⋆
மற்றதற்கீசன் இலை ⋆⋆
இக்கணனைப்படி ஐயைந்தும் எண்ணில் ⋆
முன் முத்தி என்னும் ⋆
பக்கணவீணர் ⋆
பழம் பகட்டைப் பழுதாக்குவமே ॥ **36** ॥ 189

ஈசன் இலன் என்பதனால் என்றும் சீவர்*
எங்கும் உளர் இலர் உணர்வை என்றவத்தால்*
பாசம் எனும் பிரகிருதி தன்னால் என்றும்*
பலமும் இலை வீடும் இலை என்னும் பண்பால்**
காசினி நீர் முதலான காரியங்கள்*
கச்சபத்தின் கால் கை போல் என்னும் கத்தால்*
நாசம் அலதிலை காணும் ஞாலத்துள்ளீர்*
நாம் இசையாச் சாங்கியத்தை நாடுவார்க்கே ॥ **37** ॥ 190

தாவிப் புவனங்கள்*
தாள் இணை சூட்டிய தந்தை உந்திப்*
பூவில் பிறக்கினும்*
பூதங்கள் எல்லாம் புணர்த்திடினும்**
நாவில் பிரிவின்றி*
நாமங்கை வாழினும் நான்மறையில்*
பாவித்ததன்றி உரைப்பது*
பாறும் பதர்த்திரளே ॥ **38** ॥ 191

காரணனாய் உலகளிக்கும் கண்ணன் தேசைக்*
கண்ணாடி நிழல் போலக் காண்கையாலும்*
தாரணையின் முடிவான சமாதி தன்னைத்*
தனக்கேற்றும் விளக்கென்று தனிக்கையாலும்**
காரணமாம் அது தனக்குப் பயனாம் சீவன்*
கைவலிய நிலை என்று கணிக்கையாலும்*
கோரணியின் கோலம் எனக் குறிக்கலாகும்*
கோகனகத்தயன் கூறும் சமயக் கூறே ॥ **39** ॥ 192

சாது சனங்கள் எல்லாம் ⋆
சச்சை என்னும் சலம் புணர்த்தார் ⋆
கோதம சாபம் ஒன்றால் ⋆
கொடும் கோலங்கள் கொண்டுலகில் ⋆⋆
பூத பதிக்கடியார் என நின்று ⋆
அவன் பொய் உரையால் ⋆
வேதம் அகற்றி நிற்பார் ⋆
விகற்பங்கள் விலக்குவமே ॥ **40** ॥ 193

மாதவனே பரன் என்று வையம் காண ⋆
மழு ஏந்தி மயல் தீர்க்க வல்ல தேவன் ⋆
கைதவம் ஒன்றுகந்தவரைக் கடிய சாபம் ⋆
கதுவியதால் அதன் பலத்தைக் கருதிப் பண்டை ⋆⋆
வேத நெறி அணுகாது விலங்கு தாவி ⋆
வேறாக விரித்துரைத்த விகற்பம் எல்லாம் ⋆
ஓதுவது குத்திரத்துக்கென்றுரைத்தான் ⋆
ஓதாதே ஓதுவிக்கும் ஒருவன் தானே ॥ **41** ॥ 194

கந்த மலர் மகள் மின்னும் காரார் மேனிக் ⋆
கருணை முகில் கண்ட கண்கள் மயிலாய் ஆலும் ⋆
அந்தமில் பேர் இன்பத்தில் அடியரோடே ⋆
அடிமை என்னும் பேர் அமுதம் அருந்தி வாழத் ⋆⋆
தந்த மதி இழந்தரனார் சமயம் புக்குத் ⋆
தழல் வழி போய்த் தடுமாறித் தளர்ந்து வீழ்ந்தீர் ⋆
சந்த நெறி நேர் அறிவார் சரணம் சேர்ந்து ⋆
சங்கேதத்தவ முனிவீர் தவிர்மின் நீரே ॥ **42** ॥ 195

யாதும் இலாத அன்றும்*
யவர்க்கும் நன்றி எண்ணிய*
நம் மாதவனார் வதனத்தமுதுண்ணும்*
வலம்புரி போல்**
வாதுகளால் அழியா மறை மௌலியின்*
வான் பொருளே*
ஓதிய பஞ்சராத்திரம் உகவாரை*
ஒழுக்குவமே ॥ **43** ॥ 196

பூ அலரும் திரு உந்திப் புனிதன் வையம்*
பொன் அடியால் அளந்திருவர் போற்ற நின்ற*
நா அலரும் கலைகள் எல்லாம் தன்னை நாட*
நாடாத நல் நிதியா நணுகு நாதன்**
கோவலனாய் நிரை அளித்த நிறை போல் வேதம்*
கோவாகக் கோமானாய் அதன் பால் சேர்த்துக்*
காவல் இது நல் உயிருக்கென்று காட்டும்*
கார்த்தயுகக் கதி கண்டோம் கரை கண்டோமே ॥ **44** ॥ 197

நமக்கார் துணை என*
நாம் என்றருள் தரு நாரணனார்*
உமக்காறிவை என்றடி இணை காட்ட*
உணர்ந்தடையும்**
எமக்கோர் பரம் இனி இல்லாது*
இரு வினை மாற்றுதலில்*
தமக்கே பரம் என்று*
தாம் முயலும் தரம் சாற்றுவமே ॥ **45** ॥ 198

பலத்தில் ஒரு துவக்கற்ற பதவி காட்டிப் ⋆
பல் உயிரும் தடுமாறப் பண்ணுகின்ற ⋆
கலித்திரளின் கடும் கழுதைக் கத்து மாற்றிக் ⋆
கண் உடையார் கண்டுரைத்த கதியைச் சொன்னோம் ⋆⋆
வலத்திலகு மறு ஒன்றால் மறு ஒன்றில்லா ⋆
மா மணியாய் மலர் மாதர் ஒளியாம் அந்நல் ⋆
நலத்தில் ஒரு நிகர் இல்லா நாதன் பாதம் ⋆
நல் வழியாம் அல்வழக்கார் நடத்துவாரே ॥ **46** ॥ 199

எல்லார்க்கும் எளிதான ஏற்றத்தாலும் ⋆
இனி உரைக்கை மிகையான இரக்கத்தாலும் ⋆
சொல் ஆர்க்கும் அளவாலும் அமைதலாலும் ⋆
துணிவரிதாய்த் துணை துறக்கும் சுகரத்தாலும் ⋆⋆
கல்லார்க்கும் கற்றார் சொல் கவர்தலாலும் ⋆
கண்ணன் உரை முடி சூடி முடித்தலாலும் ⋆
நல்லார்க்கும் தீயார்க்கும் இதுவே நன்றாம் ⋆
நாரணற்கே அடைக்கலமாய் நணுகுவீரே ॥ **47** ॥ 200

பண்டை மறைக்குப் ⋆
பகை என நின்ற பரமதங்கள் ⋆
கொண்டவர் கொள்ளும் ⋆
பயன் ஒன்றிலதெனும் கூர் மதியால் ⋆⋆
வண் துவரைக்கரசான ⋆
நம் மாயனை வான் உலகில் ⋆
கண்டு களிப்பதெனும் ⋆
காதல் ஒன்றைக் கருதுவமே ॥ **48** ॥ 201

கலந்திகழும் போகங்கள் கண்டு வெள்கிக் ⋆
காரியமும் காரணமும் கடந்து நாம் போய்க் ⋆
குலந்திகழும் குருக்கள் அடி சூடி மன்னும் ⋆
குற்றேவல் அடியவர் தம் குழாங்கள் கூடி ⋆⋆
வலம் திகழும் திருமகளும் மற்றிடத்தே ⋆
மன்னிய மண் மகளாரும் நீளையாரும் ⋆
நலந் திகழ வீற்றிருந்த நாதன் பாதம் ⋆
நமக்கிதுவே முடியென்ன நண்ணினோமே ॥ **49** ॥ 202

மானங்கள் இன்றி வகுத்துரைக்கின்ற ⋆
மதங்கள் எல்லாம் ⋆
தானங்கள் அன்று ⋆
தரும நெறிக்கென்று சாற்றிய பின் ⋆⋆
வானம் கவர்ந்து ⋆
மறை முடி சூடிய மா தவத்தோர் ⋆
ஞானங்கள் ஒன்ற நடக்கின்ற ⋆
நல் வழி நாடுவமே ॥ **50** ॥ 203

தன் அடிக் கீழ் உலகேழையும் வைத்த ⋆
தனித் திருமால் ⋆
பொன் அடிக்கேற்கின்ற ⋆
புண்ணியர் கேண்மின் புகல் அறிவார் ⋆⋆
முன் அடி பார்த்து முயலுதலால் ⋆
அவர் சாயை எனப் ⋆
பின் அடி பார்த்து நடந்து ⋆
பெரும் பதம் ஏறுவமே ॥ **51** ॥ 204

வையம் எலாம் இருள் நீக்கு மணி விளக்காய் ⋆
மன்னிய நான்மறை மௌலி மதியே கொண்டு ⋆
மெய் அலது விளம்பாத வியாசன் காட்டும் ⋆
விலக்கில்லா நல் வழியே விரைந்து செல்வீர் ⋆⋆
ஐயம் அற அறு சமயக் குறும்பறுத்தோம் ⋆
அணி அரங்கர் அடியவர்க்கே அடிமை செய்தோம் ⋆
மைய கடல் வட்டத்துள் மற்றும் தோற்றும் ⋆
வாதியர் தம் வாய்ப் பகட்டை மாற்றினோமே ॥ **52** ॥ 205

‡ கோதவம் ஒன்றில்லாத தகவே கொண்ட ⋆
கொண்டல் என வந்துலகில் ஐவர்க்கன்றோர் ⋆
தூதுவனாய் ஒரு கோடி மறைகள் எல்லாம் ⋆
தொடர்ந்தோடத் தனி ஓடித் துயரம் தீர்த்த ⋆⋆
மாதவனார் வட கொங்கில் வானி ஆற்றின் ⋆
வண்ணிகை நன்னடம் கண்டு மகிழ்ந்து வாழும் போது ⋆
இவை நாம் பொன் அயிந்தை நகரில் முன்னாள் ⋆
புணராத பரமதப் போர் பூரித்தோமே ॥ **53** ॥ 206

‡ திகிரி மழு உயர் குந்தம் தண்டங்குசம் பொறி⋆
சிதறு சதமுக அங்கி வாள் வேல் அமர்ந்ததும்⋆
தெழி பணில சிலை கண்ணி சீரங்க செவ்விடி⋆
செழிய கதை முசலம் திசூலம் திகழ்ந்ததும்⋆
அகில உலகுகள் கண்டையாய் ஓர் அலங்கலில்⋆
அடைய அடைவில் இலங்க ஆசின்றி நின்றதும்⋆
அடியும் அருகணையும் அரவாம் என்ன நின்று⋆
அடி அடையும் அடியரை அன்பினால் அஞ்சல் என்பதும்⋆⋆
மகிழும் அமரர் கணங்கள் வானம் கவர்ந்திட⋆
மலியும் அசுரர் புணர்த்த மாயம் துரந்ததும்⋆
வளரும் அணி மணி மின்ன வான் அந்தி கொண்டிட⋆
மறை முறை முறை வணங்க மாறின்றி வென்றதும்⋆
சிகி இரவி மதியம் உமிழ் தேசுந்த எண் திசைத்⋆
திணி மருள் செக உகந்து சேமங்கள் செய்ததும்⋆
திகழ் அரவணை அரங்கர் தேசென்ன மன்னிய⋆
திரி சுதரிசனர் செய்ய ஈர் எண் புயங்களே ॥ **54** ॥ 207

அடிவரவு — எண்தள விடு போம் சித்தும் முத்தின்நாக்கியல் தீவகை வேலை சிறைநிலை வெறியார் மிண்டு -மிண்டு கண்டது கண்டதனால் காணாது மானமிலை முற்றும் உள பொருள் நிலை காண்கின்ற கும்பிடு -கும்பிடு வேதம் பிரிவு சோதனை சொன்னார் ஏகாந்திகம் ஒன்றென சாயா கலகம் கண்டதலாதன் ஆகம -ஆகமகோதம நான்மறை ஈசனும் கனைகடல் முக்குணம் ஈசனிலன் தாவி காரணனாய் சாது மாதவனே கந்த யாதும் பூவலரும் நமக்கார் பலம் எல்லார்க்கும் பண்டை கலந்து மானங்கள் தன்னடி -தன்னடி வையம் கோதவம் திகிரி வாழி

பரமதபங்கம் முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

மெய்விரதமான்மியம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

மாநார்ஹம் மஹதாம் மஹாநடஜடாபர்யந்த நிர்யந்த்ரண
க்ரீடா₃ப₃ந்து₄ர ஸிந்து₄ராஜமஹிஷீ ஜந்மாஸ்பத₃ம் தத்பத₃ம் ।
மாதங்கா₃சல மௌலிமண்ட₃நமணேர்வந்தா₃ரு ப்₃ரு’ந்தா₃ரக
ஶ்ரேணீ ஶேக₂ரபாரிஜாதகலிகா சூடா₃லமீடா₃மஹே ॥

‡ வாழி அருளாளர் ⋆
வாழி அணி அத்திகிரி ⋆
வாழி எதிராசன் வாசகத்தோர் ⋆⋆
வாழி சரணாகதி என்னும் ⋆
சார்வுடன் மற்றொன்றை ⋆
அரணாகக் கொள்ளாதார் அன்பு ॥ **1** ॥

எண் திசையும் கடல் ஏழும் மலைகள் ஏழும் ⋆
ஈர் ஏழு வையகமும் படைத்திலங்கும் ⋆
புண்டரிகத்தயன் புணர்த்த பெரிய வேள்விப் ⋆
புனித நறும் போக்கியத்தை உவந்து வந்து ⋆⋆
தொண்டை எனும் மண்டலத்தின் நடுவில் பாரில் ⋆
தூ நிலம் மெய்விரதத்துத் தோன்றி நின்ற ⋆

கொண்டல் அருள் குணமே நாம் கூறுகின்றோம் ⋆
கூர் மதியீர் குறிப்பாகக் கொண்மினீரே ॥ **2** ॥ 209

வம்மின் புலவீர் அருளாளப் பெருமாள் என்றும் ⋆
அருளாழி அம்மான் என்றும் ⋆
திருமகளைப் பெற்றும் என் நெஞ்சம் கோயில் கொண்ட ⋆
பேர் அருளாளர் என்றும் ⋆⋆
வியப்பா விருதூதும் படி கரை புரண்ட ⋆
கருணைக் கடலை ⋆
எவ்வண்ணம் பேசுவீர் ⋆
ஈதென்ன பாங்கே ॥ **3** ॥ 210

ஒன்றே புகல் என்று ⋆
உணர்ந்தவர் காட்டத் திரு அருளால் ⋆
அன்றே அடைக்கலம் கொண்ட ⋆
நம் அத்திகிரித் திருமால் ⋆⋆
இன்றே இசையின் இணை அடி சேர்ப்பர் ⋆
இனிப் பிறவோம் ⋆
நன்றே வருவதெல்லாம் ⋆
நமக்கு பரம் ஒன்றிலதே ॥ **4** ॥ 211

வம்பவிழ் போதமர் மாதர் உகந்த ⋆
அம் மா நிதியைத் ⋆
தன் பலமே கொண்டு ⋆
காணக் கருதிய தாமரையோன் ⋆⋆
முன் பல குற்றத்து ⋆
வல் வினை மொய்க்க முகிழ் மதியாய் ⋆

அம்புலி வேண்டிய ⋆
பாலனைப் போல அழுதனனே ॥ **5** ॥ 212

அடங்காக் கரணங்கள் ⋆
ஐந்துடன் ஆறும் அடக்கி முன்னம் ⋆
நெடும் காலம் இந்நிலமே ⋆
நிலையாப் பூண்டு நீடுறைவான் ⋆⋆
சடங்கால் பெரிய தவங்கள் செய்தேன் ⋆
என்ன தன்மை இதென்று ⋆
இடம் காத்திருந்த ⋆
திசைமுகன் தன்னை இகழ்ந்தனனே ॥ **6** ॥ 213

விண் உலகில் வீற்றிருந்த மேன்மையாலும் ⋆
வேதங்கள் ஈர் இரண்டும் விரித்தலாலும் ⋆
கண்ணனை நான் கருத்துறவே காண்பன் என்னக் ⋆
காணாமல் விலக்கிய தன் வினையைக் காணா ⋆⋆
எண்ணிய நல் புவனங்கள் ஏழும் ஆறும் ⋆
இரு மூன்று தீவமும் எட்டிடமும் விட்டுப் ⋆
பண்ணிய நல் விரதம் எலாம் பலிக்கும் என்று ⋆
பாரதத்தில் பங்கயத்தோன் படிந்திட்டானே ॥ **7** ॥ 214

எத்திசை நிலனும் எய்தி ⋆
அரும் தவம் செய்த அந்நாள் ⋆
சத்தியவிரதம் செல்வாய் என்ற ⋆
ஓர் உரையின் சார்வால் ⋆⋆
அத்திசைச் சென்றழைத்து ⋆
அங்கமரர் இல் எடுப்பான் தன்னை ⋆

உத்தர வேதி செய் என்று ⋆
உரை அணங்கிறை உரைத்தான் ॥ **8** ॥ 215

உத்தம அமர்த்தலம் அமைத்ததோர் எழில் தனுவின் ⋆
உய்த்த கணையால் ⋆
அத்திரவரக்கன் முடி பத்தும் ஒரு கொத்தென ⋆
உதிர்த்த திறலோன் ⋆⋆
மத்துறு மிகுத்த தயிர் மொய்த்த வெணெய் வைத்ததுணும் ⋆
அத்தனிடமாம் ⋆
அத்திகிரி பத்தர் வினை தொத்தற அறுக்கும் ⋆
அணி அத்திகிரியே ॥ **9** ॥ 216

திண்மணிகள் பொன்னுடனே சேர்தலாலும் ⋆
சிதையாத நூல் வழியில் சேர்த்தியாலும் ⋆
வண்மை எழும் ஈர் இரண்டு வண்ணத்தாலும் ⋆
வானவர்க்கும் வியப்பான வகுப்பினாலும் ⋆⋆
ஒண்மை உடை வாசி விளி ஓசையாலும் ⋆
ஒரு காலும் அழியாத அழகினாலும் ⋆
மண் மகளார்க்கலங்காரம் என்ன ⋆
மன்னும் மதிட்கச்சி நகர் கண்டு மகிழ்ந்திட்டானே ॥ **10** ॥ 217

காமங்கள் பல கொண்ட வேதம் கொண்டு ⋆
கை தவமே செய்வார்க்குக் காணகில்லாப் ⋆
பூ மங்கை கேள்வனை நான் கண்டு போற்றப் ⋆
புண்ணியத்தில் நிகர் இல்லா விரதம் பூண்டேன் ⋆⋆
சாமங்கள் கழிவதன் முன் சடக்கெனப் போய்த் ⋆
தன் ஆற்றில் தனி இருந்து தவம் செய்கின்ற ⋆

நாமங்கை வந்திட நீ அழைப்பாய் என்று ⋆
நன்மகனை நான்முகன் தான் நவின்றிட்டானே ॥ **11** ॥ 218

அன்னவடிவாள் அசையும் அன்ன நடையாள்
உயரும் அன்ன அரசேறி வருவாள் ⋆
அத்தன் அயன் அத்தனயன் உத்திதனை
அத்திதென உத்தி புரியாள் ⋆
நன்னடை விடா நடம் இதென்ன நடவா
நடுவு நண்ணு குவடேறி இழிவாள் ⋆
நற் பதிகள் அற் பதிகள் கற் புரள
அற்புத மருள் கதியினால் ⋆⋆
கன்னடை விடா இடமில் உன்னதி
சிறா விகட மன்னு கிரி கூடம் இடியக் ⋆
கட்டவிடை இற்று விழ முற்றும்
விழி உற்றடைய விட்டருகுற ⋆
அன்ன நய சீர் அயன் இதென் என
விழா அமரர் மன்னு பதி ஏறி மகிழ ⋆
அச்சுதன் அணைத்தனுவில் அத்திசை
வரத் தகைய அற்றணுகினாள் ॥ **12** ॥ 219

அன்று நயந்த ⋆
அயமேத மா வேள்வி ⋆
பொன்ற உரை அணங்கு பூம் புனலாய்க் ⋆⋆
கன்றி வர ஆதி அயனுக்கு ⋆
அருள் செய்தணை ஆனான் ⋆
தாதை அரவணையான் தான் ॥ **13** ॥ 220

தரணியில் மன்னி அயனார் ⋆
தனித் தவம் காத்த பிரான் ⋆
கருணை எனும் கடல் ஆடித் ⋆
திருவணை கண்டதற் பின் ⋆⋆
திரள் நரகெண்ணிய ⋆
சித்திரகுத்தன் தெரித்து வைத்த ⋆
சுருணையில் ஏறிய ⋆
சூழ் வினை முற்றும் துறந்தனமே ॥ **14** ॥ 221

சுகலேசம் எண்ணிய ⋆
சூழ் வினை தீர்க்கத் துணிந்தயனார் ⋆
அகலாத அன்புடன் கொண்ட ⋆
அயமேத வேதியின் மேல் ⋆⋆
புகல் ஓங்கு பொன் மலை அன்ன ஓர் ⋆
புண்ணிய கோடியுடன் ⋆
பகலோன் பகல் விளக்காகப் ⋆
பரம் சுடர் தோன்றியதே ॥ **15** ॥ 222

பெருமையுடை அத்திகிரிப் பெருமாள் வந்தார் ⋆
பேராத அருள் பொழியும் பெருமாள் வந்தார் ⋆
அரு மறையின் உச்சி தனில் நின்றார் வந்தார் ⋆
அங்கம் உடன் அவையாகும் அரியோர் வந்தார் ⋆⋆
திரு உரையாய்த் தாம் பொருளாய் நிற்பார் வந்தார் ⋆
திரு அருளால் செழும் கலைகள் தந்தார் வந்தார் ⋆
மருவலர்க்கு மயக்குரைக்கும் மாயோர் வந்தார் ⋆
வானேற வழி தந்தார் வந்தார் தாமே ॥ **16** ॥ 223

அத்திகிரி அருளாளப் பெருமாள் வந்தார் ⋆
ஆனை பரி தேரின் மேல் அழகர் வந்தார் ⋆
கச்சி தனில் கண் கொடுக்கும் பெருமாள் வந்தார் ⋆
கருத வரம் தரும் தெய்வப் பெருமாள் வந்தார் ⋆⋆
முத்தி மழை பொழியும் முகில் வண்ணர் வந்தார் ⋆
மூலம் என ஓலம் இட வல்லார் வந்தார் ⋆
உத்தர வேதிக்குள்ளே உதித்தார் வந்தார் ⋆
உம்பர் தொழும் கழல் உடையார் வந்தார் தாமே ॥ **17** ॥ 224

‡ இரு பரிதிசைந்த மகுடமும் ⋆
எழில் மதி திகழ்ந்த வதனமும் ⋆
இரு வகை இலங்கு குழைகளில் ⋆
எதிர் பொர உகந்த மகரமும் ⋆
ஒரு தகவுயர்ந்த திருமகள் ⋆
ஒளி மறுவின் மன்னும் அகலமும் ⋆
உரு அரு உமிழ்ந்த உதரமும் ⋆
உலகடைய நின்ற கழல்களும் ⋆⋆
மருவின் இடை பொங்கு புனல் என ⋆
மலை குனிய நின்ற மலை என ⋆
மருள் அற விளங்கும் ஒளி என ⋆
மலர் அயன் உகந்த பயன் என ⋆
அருவில் உறைகின்ற உயிர் என ⋆
அடியவர் உகந்த அமுதென ⋆
அரு மறைகள் ஒன்றி அடி தொழ ⋆
அருள் வரதர் நின்ற பெருமையே ॥ **18** ॥ 225

சித்தசித்தென விரித்துரைத்தன
அனைத்தமைத்துறையும் இறைவனார்⋆
சிறிய பெரிய உருவுடைய உடலம் என
நடலம் இலதிலகு நிலையினார்⋆
சித்திரத்தொழிலை ஒத்த பத்தரொடு
முத்தர் பித்தி எனும் உணர்வினார்⋆
சிதைவில் மறை நெறியில் எறிய உரு முறைகள்
முறிய சிறை அரிய நிறைவினார்⋆
கத்துவிக்க வல கத்துவித்தை வழி
கற்றவர்க்கசைவில் மாயனார்⋆
கபிலர் கணசரணர் சுகதர் சமணர் அரர்
வழிகள் அழியும் அருள் மொழியினார்⋆
கத்திலக்கிலும் அருக் குலத்திலும்
அசித்தில் ஒக்கும் ஒரு முதல்வனார்⋆
கரணம் இடு கடிய பதினொர் இருடிகமும்
அடைய முடியும் அடி இருடியார்⋆⋆
ஒத்தனைத்துலகும் ஒற்றி ஒற்றி வரும்
இப்பவத்திசையும் இசைவினார்⋆
உருவம் அருவம் எனும் உலகின் முடுகிலதில்
உவமை இலதிலகு தலைவனார்⋆
உத்தமப் படி வகுத்த வித்தைகளில்
உத்தரிக்க உணர் குணவனார்⋆
உரிய கிரிசைகளில் அரியதொரு விரகு
தெரிய விரையும் அவர் பரிவினார்⋆
சத்தசத்தெனும் அனைத்தணைத்த வினை
தொத்தறுக்க வல துணிவினார்⋆

சரியும் அளவில் உரியவரை அறிவரிய
தமனி நெறி செருகு விரகினார் ⋆
தத்துவத் திரள் உதைத்துதைத்தடைவு
தத்துவிக்கும் அவர் தலைவனார் ⋆
தருகை உணரும் அவர் சரணம் அணுக
விடல் அரிய அருள் வரதர் அடியமே ॥ **19** ॥ 226

திருமகள் மண்மகள் நீளை முதலா ⋆
எல்லாத் தேவியரும் தன்னுடனே திகழ்ந்து நிற்கத் ⋆
தருமம் இரு மூன்று முதல் அனைத்தும் தோன்றத் ⋆
தன் அனைய சூரியர் தன் அடிக் கீழ் வாழ ⋆⋆
அரு மறை சேர் அளவில்லா அவனியின் கண் ⋆
அரவணை மேல் வீற்றிருப்பால் அனைத்தும் காக்கும் ⋆
கருமணியைக் கரிகிரி மேல் கண்டேன் ⋆
என் தன் கடு வினைகள் அனைத்தும் நான் கண்டிலேனே ॥ **20** ॥ 227

பெடை இரண்டை ஓர் அனம் அடைந்து
பிரிந்திடா வகை பேசலாம் ⋆
பெருகும் அருவிகள் அருகு மருவிய
பெரிய மணிவரை பயிலலாம் ⋆
பிடி இரண்டொடு களவம் ஒன்று
பிணைந்த பேர் அழகோதலாம் ⋆
பிரிவில் ஒளியொடு நிழலும் அருகுறும்
இரவி இலகுதல் பரவலாம் ⋆⋆
கொடி இரண்டொடு விடவி ஒன்று
குளிர்ந்தவாறு குலாவலாம் ⋆
குறைவில் சுருதியும் நினைவும் இலகிய
தரும அருநிலை என்னலாம் ⋆

அடி இரண்டையும் அடையும் அன்பர்
அறிந்த பேர் அருளாளனார் ⋆
அணுகு மலர்மகள் அவனி மகளொடு
கரடிகிரி நிலை கவர்தலே ॥ **21** ॥ 228

வேர் ஒப்பார் விண் முதலாம் காவுக்கெல்லாம் ⋆
விழி ஒப்பார் வேதம் எனும் கண் தனக்குக் ⋆
கார் ஒப்பார் கருணை மழை பொழியும் நீரால் ⋆
கடல் ஒப்பார் கண்டிடினும் காணாக் கூத்தால் ⋆⋆
நீர் ஒப்பார் நிலம் அளிக்கும் தன்மை தன்னால் ⋆
நிலம் ஒப்பார் நெடும் பிழைகள் பொறுக்கு நேரால் ⋆
ஆர் ஒப்பார் இவர் குணங்கள் அனைத்தும் கண்டால் ⋆
அருளாளர் தாம் எனினும் தமக்கொவ்வாரே ॥ **22** ॥ 229

எந்நிலமும் குரத்தால் ⋆
குறி செய்த எழிற் பரி கொண்டு ⋆
அன்னம் உயர்த்த செய்யோன் ⋆
அன்று வேள்வி செய் வேதியின் மேல் ⋆⋆
முன்னிலை ஆகிய மூர்த்தியன் ⋆
நான்முக மற்றும் உனக்கு ⋆
என்ன வரம் தருவோம் என்று ⋆
நாதன் இயம்பினனே ॥ **23** ॥ 230

சென்று மலர் பறித்து ⋆
எந்நாதன் சேவடிப் போதுகந்து ⋆
நன்றென நீர் சுடர் ⋆
நன் முகவாசம் இலை கொடுத்துக் ⋆⋆
கன்னல் இலட்டுவத்தோடு ⋆

அன்னம் சீடை கறி படைத்துப் ⋆
பின்னும் செவித்தவன் பாதம் ⋆
பணிமின்கள் என்றனனே ॥ **24** ॥ 231

ஆழி நிலை வினை கடிவான் ⋆
அயமேதம் முடிந்ததற்பின் ⋆
வேழ மலை நாயகனார் ⋆
விடை கொடுக்க விண் ஏறி ⋆⋆
நாழிகையில் வானவரை ⋆
மாற்றியிடு நான்முகன் தான் ⋆
ஊழி எலாம் அழியாத ⋆
உயோகம் அடைந்திருந்தானே ॥ **25** ॥ 232

ஆதியுகத்தயன் கண்டிட நின்ற ⋆
அருள் வரதர் ⋆
காதல் உயர்த்த களிற்றைத் ⋆
திரேதையில் காத்தளித்து ⋆⋆
வாதுயர் தேவ குருவுக்கிரங்கித் ⋆
துவாபரத்தில் ⋆
சோதி அனந்தன் ⋆
கலியில் தொழுதெழ நின்றனரே ॥ **26** ॥ 233

‡ புண்டரீகம் உயர்த்த புராணனார் ⋆
பொய்யில் மா மக உத்தர வேதியில் ⋆
கொண்டல் ஆர் அருள் மாரி பொழிந்திடக் ⋆
கொண்டதோர் உயர் கூர் மதி அன்பினால் ⋆⋆
பண்டை நான் மறை மௌலி படிந்த யான் ⋆
பாரில் மெய் விரதக் கவி பாடினேன் ⋆

தொண்டை மண்டல வேதியர் வாழவே ⋆
தூய தென்மறை வல்லவர் வாழவே ॥ **27** ॥ 234

‡ உய் விரதம் ஒன்றின்றி அடைந்தார் உய்ய ⋆
ஒரு விரதம் தான் கொண்ட உயர்ந்த மாலைச் ⋆
செய் விரதம் ஒன்றாலும் தெளியகில்லாச் ⋆
சிந்தையினால் திசை படைத்த திசை முகன் தான் ⋆⋆
பொய் விரத நிலம் எல்லாம் போயே மீண்டு ⋆
புகல் இதுவே புண்ணியத்துக்கென்று சேர்ந்த ⋆
மெய் விரத நன்னிலத்து மேன்மை ஏத்தி ⋆
வேதாந்த ஆசிரியன் விளங்கினானே ॥ **28** ॥ 235

‡ சீர் ஆரும் தூப்புல் ⋆
திருவேங்கடம் உடையான் ⋆
தாரார் அருளாளர் தாள் நயந்து ⋆⋆
சீராக மெய் விரத நன்னிலத்து ⋆
மேன்மை இது மொழிந்தான் ⋆
கையில் கனி போலக் கண்டு ॥ **29** ॥ 236

அடிவரவு — வாழி எண்திசை வம்மின் ஒன்றே வம்ப அடங்கா விண் எத்திசை உத்தம திண் காம அன்ன அன்று தரணி சுக பெருமை அத்திகிரி இரு சித்த திருமகள் பெடை வேர் எந்நிலம் சென்று ஆழி ஆதி புண்டரீக உய்விரதச் சீராரும் பத்தி

மெய்விரதமான்மியம் முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

அடைக்கலப்பத்து

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ பத்தி முதலாம் அவற்றில் ⋆
பதி எனக்குக் கூடாமல் ⋆
எத்திசையும் உழன்றோடி ⋆
இளைத்து விழும் காகம் போல் ⋆⋆
முத்திதரும் நகர் ஏழில் ⋆
முக்கியமாம் கச்சி தனில் ⋆
அத்திகிரி அருளாளர்க்கு ⋆
அடைக்கலம் நான் புகுந்தேனே ॥ **1** ॥ 237

சடைமுடியன் சதுர்முகன் என்று ⋆
இவர் முதலாம் தரம் எல்லாம் ⋆
அடைய வினைப் பயன் ஆகி ⋆
அழிந்துவிடும் படி கண்டு ⋆⋆
கடி மலராள் பிரியாத ⋆
கச்சி நகர் அத்திகிரி ⋆
இடம் உடைய அருளாளர் ⋆
இணை அடிகள் அடைந்தேனே ॥ **2** ॥ 238

தந்திரங்கள் வேறின்றித் ⋆
தமது வழி அழியாது ⋆
மந்திரங்கள் தம்மாலும் ⋆
மற்றும் உள்ள உரையாலும் ⋆⋆
அந்தரம் கண்டடி பணிவார் ⋆
எல்லார்க்கும் அருள் புரியும் ⋆
சிந்துர வெற்பிறையவனார் ⋆
சீலம் அல்லதறியேனே ॥ **3** ॥ 239

காகம் இராக்கதன் மன்னர் ⋆
காதலி கத்திரபந்து ⋆
நாகம் அரன் அயன் முதலா ⋆
நாகநகரார் தமக்கும் ⋆⋆
போகம் உயர் வீடு பெறப் ⋆
பொன் அருள் செய்தமை கண்டு ⋆
நாகமலை நாயகனார் ⋆
நல் அடிப் போதடைந்தேனே ॥ **4** ॥ 240

உகக்கும் அவை உகந்து ⋆
உகவா அனைத்தும் ஒழிந்து ⋆
உறவு குணம் மிகத் துணிவு பெற உணர்ந்து ⋆
வியன் காவல் என வரித்து ⋆⋆
சகத்தில் ஒரு புகல் இல்லாத் ⋆
தவம் அறியேன் மதிட்கச்சி ⋆
நகர்க் கருணை நாதனை ⋆
நல் அடைக்கலமாய் அடைந்தேனே ॥ **5** ॥ 241

அளவுடையார் அடைந்தார்க்கும் ⋆
அதன் உரையே கொண்டவர்க்கும் ⋆
வளவுரை தந்தவன் அருளே ⋆
மன்னிய மா தவத்தோர்க்கும் ⋆⋆
களவொழிவார் எமர் என்ன ⋆
இசைந்தவர்க்கும் காவலராம் ⋆
துளவ முடி அருள் வரதர் ⋆
துவக்கில் எனை வைத்தேனே ॥ **6** ॥ 242

உமதடிகள் அடைகின்றேன் என்று ⋆
ஒரு கால் உரைத்தவரை ⋆
அமையும் இனி என்பவர் போல் ⋆
அஞ்சல் எனக் கரம் வைத்து ⋆⋆
தமதனைத்தும் அவர் தமக்கும் ⋆
வழங்கியும் தாம் மிக விளங்கும் ⋆
அமைவுடைய அருளாளர் ⋆
அடி இணையை அடைந்தேனே ॥ **7** ॥ 243

திண்மை குறையாமைக்கும் ⋆
நிறைகைக்கும் தீ வினையால் ⋆
உண்மை மறவாமைக்கும் ⋆
உள மதியில் உகக்கைக்கும் ⋆⋆
தண்மை கழியாமைக்கும் ⋆
தரிக்கைக்கும் தணிகைக்கும் ⋆
வண்மையுடை அருளாளர் ⋆
வாசகங்கள் மறவேனே ॥ **8** ॥ 244

சுருதி நினைவிவை அறியும் ⋆
துணிவுடையார் தூய் மொழிகள் ⋆
பரிதி மதி ஆசிரியர் ⋆
பாசுரம் சேர்ந்தருக்கணங்கள் ⋆⋆
கருதி ஒரு தெளிவாளால் ⋆
கலக்கம் அறுத்தத்திகிரி ⋆
பரிதி மதி நயனம் உடைப் ⋆
பரமன் அடி பணிந்தேனே ॥ **9** ॥ 245

‡ திருமகளும் திருவடிவும் ⋆
திருவருளும் தெள் அறிவும் ⋆
அருமை இலாமையும் உறவும் ⋆
அளப்பரிய அடி அரசும் ⋆⋆
கருமம் அழிப்பளிப்பமைப்பும் ⋆
கலக்கம் இலா வகை நின்ற ⋆
அருள் வரதர் நிலை இலக்கில் ⋆
அம்பென நான் அமிழ்ந்தேனே ॥ **10** ॥ 246

‡ ஆறு பயன் வேறில்லா ⋆
அடியவர்கள் அனைவர்க்கும் ⋆
ஆறும் அதன் பயனும் இவை ⋆
ஒரு காலும் பல காலும் ⋆⋆
ஆறு பயன் எனவே கண்டு ⋆
அருளாளர் அடி இணை மேல் ⋆
கூறிய நற்குண உரைகள் ⋆
இவை பத்தும் கோதிலவே ॥ **11** ॥ 247

அடிவரவு — பத்தி சடை தந்திரம் காகம் உகக்கும் அளவு உமது திண்மை சுருதி திருமகள் ஆறு அமலன்

அடைக்கலப்பத்து முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

அருத்தபஞ்சகம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ அமலன் அவியாத சுடர் ⋆
அளவில்லா ஆர் அமுதம் ⋆
அமல உருக் குணங்கள் ⋆
அணி ஆயுதங்கள் அடியவர்கள் ⋆⋆
அமல அழியாத நகர் ⋆
அழிந்தெழும் காவுடன் எல்லாம் ⋆
கமலையுடன் அரசாளும் ⋆
கரிகிரி மேல் காவலனே ॥ **1** ॥ 248

உள்ள பொருள் அனைத்துக்கும் ⋆
உருவ நிலை கருமங்கள் ⋆
தெள் இசைவின் வசம் ஆக்கித் ⋆
திகழ்ந்துயிராய் உறைகின்றான் ⋆⋆
நள் இருள் தீர்த்தடியவர்க்கு ⋆
நலம் கொடுக்கும் திருவுடனே ⋆
வள்ளல் அருளாளர் எனும் ⋆
வாரண வெற்பிறையவனே ॥ **2** ॥ 249

பூத உடல் புலன்கள் மனம் ⋆
புல்லாவி புந்தி எனும் ⋆
யாதும் அலனாய் இலகி ⋆
யான் எனும் இன் நுண் அறிவாய்ச் ⋆⋆
சேதனனாய் அடிமையுமாய் ⋆
உயிர்க்கெல்லாம் திண் உயிராய்த் ⋆
தீதல் இன்றித் திகழும் சீர் ⋆
அத்திகிரித் திருமாலே ॥ **3** ॥ 250

தான் அடைத்த குணம் கருவி ⋆
தன் கிரிசை வழி ஒழுக்கி ⋆
ஊன் எடுத்துண்டுமிழ்ந்துழலும் ⋆
உயிர்க்கெல்லாம் உயிர் ஆகிக் ⋆⋆
கான் நடத்திக் கமலையுடன் ⋆
கண்டுகந்து விளையாடும் ⋆
தேன் எடுத்த சோலைகள் சூழ் ⋆
திரு அத்தி ஊரானே ॥ **4** ॥ 251

உய்யும் உறவிசையாதே ⋆
ஒத்தவர்க்கே அடிமையுமாய்ப் ⋆
பொய் உருவைத் தமக்கேற்றிப் ⋆
புலன் கொண்ட பயனே கொண்டு ⋆⋆
ஐ உறவும் ஆர் இருளும் ⋆
அல்வழியும் அடைந்தவர்க்கு ⋆
மெய் அருள் செய்திடும் திருமால் ⋆
வேழ மலை மேயவனே ॥ **5** ॥ 252

விதைமுளையின் நியாயத்தால் ⋆
அடி இல்லா வினை அடைவே ⋆
சதை உடல நால் வகைக்கும் ⋆
சரண் அளிப்பான் எனத் திகழ்ந்து ⋆⋆
பதவி அறியாது ⋆
பழம் பாழில் உழல்கின்றார்க்கும் ⋆
சிதைவில் அருள் தரும் திருமால் ⋆
திரு அத்தி நகரானே ॥ **6** ॥ 253

எம நியம ஆசனங்கள் ⋆
இயல் ஆவி புலன் அடக்கம் ⋆
தமதறியும் தாரணைகள் ⋆
தாரை அறா நினைவொழுக்கம் ⋆⋆
சமம் உடைய சமாதி நலம் ⋆
சாதிப்பார்க்கிலக்காகும் ⋆
அமரர் தொழும் அத்திகிரி ⋆
அம்புயத்தாள் ஆர் அமுதே ॥ **7** ॥ 254

புகல் உலகில் இல்லாது ⋆
பொன் அருள் கண்டுற்றவர்க்கும் ⋆
அகலகிலா அன்பர்க்கும் ⋆
அன்றே தன் அருள் கொடுத்துப் ⋆⋆
பகல் அதனால் பழம் கங்குல் ⋆
விடிவிக்கும் பங்கயத்தாள் ⋆
அகலகில்லேன் என்றுறையும் ⋆
அத்திகிரி அருள் முகிலே ॥ **8** ॥ 255

இரு விலங்கு விடுத்து ⋆
இருந்த சிறை விடுத்தோர் நாடியினால் ⋆
கரு நிலங்கள் கடக்கும் வழி ⋆
காவலரால் கடத்துவித்துப் ⋆⋆
பெரு நிலம் கண்டுயிர் உணர்ந்து ⋆
பிரியாமல் அருள் செய்யும் ⋆
உரு நலம் கொண்டுறும் திருவோடு ⋆
உயர் அத்திகிரியானே ॥ **9** ॥ 256

‡ தம் திருமாதுடனே தாம் ⋆
தனி அரசாய் உறைகின்ற ⋆
அந்தம் இல் பேர் இன்பத்தில் ⋆
அடியவரோடெமைச் சேர்த்து ⋆⋆
முந்தி இழந்தன எல்லாம் ⋆
முகிழ்க்கத் தந்தாட்கொள்ளும் ⋆
அந்தம் இலா அருள் ஆழி ⋆
அத்திகிரித் திருமாலே ॥ **10** ॥ 257

‡ அயன் பணியும் அத்திகிரி ⋆
அருளாளர் அடி இணை மேல் ⋆
நயங்கள் செறி கச்சி நகர் ⋆
நான் மறையோர் நல் அருளால் ⋆⋆
பயன்கள் இவை அனைத்தும் எனப் ⋆
பண்டுரைத்தார் படி உரைத்த ⋆
வியன் கலைகள் ஈர் ஐந்தும் ⋆
வேதியர்கட்கினியனவே ॥ **11** ॥ 258

அடிவரவு — அமலன் உள்ள பூத தானடை உய்யும் விதை எமநியம புகல்
இருவிலங்கு தந்திரு அயன் வரி

அருத்தபஞ்சகம் முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

ஸ்ரீ வைணவதினசரி

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ வரி இருள் அழி வழி ⋆
மனம் வரும் உணர்வொடு ⋆
கரிகிரி மருவிய ⋆
கரியவன் அடி இணை ⋆⋆
பரிவொடு பரவு நல் ⋆
அடியவர் பழ உரை ⋆
அரி அரி அரி அரி ⋆
அரி அரி அரியே ॥ **1** ॥ 259

வினை வகை ஒழுகிய ⋆
வெறி நிலை அடையவும் ⋆
நினைவுடை நிகழ்வெதிர் ⋆
நிலை நலம் அணுகிட ⋆⋆
மனம் உரை கிரிசைகள் ⋆
மகிழ் மறை நெறி கொடு ⋆
தனி முதல் அடி இணை ⋆
அடைபவர் தமரே ॥ **2** ॥ 260

மலர் மகள் மருவிய ⋆
மறு உடை இறையவன் ⋆
மலர் அடி கருதிய ⋆
மனமுடை அடியவர் ⋆⋆
மலர் புனல் அமுதுடன் ⋆
வகையன அடையவும் ⋆
மலர் மதி எமதல ⋆
என அறிபவரே ॥ **3** ॥ 261

நிறை உடை மலர் மகள் ⋆
நலம் உற மருவிய ⋆
இறையவன் இனிதுற ⋆
இனியவை எணும் அவர் ⋆⋆
அறநெறி இலன் எவன் ⋆
அணுகிலும் அணுகிலர் ⋆
துறை அலதெனும் ஒரு ⋆
துறை படுகிலரே ॥ **4** ॥ 262

ஒளி மதி என ஒரு ⋆
திருவுடன் உயர்பவன் ⋆
நளி மதி முக நகை ⋆
நல நிலவுகவுகள் ⋆⋆
தெளி புனல் அமுதெனச் ⋆
செழு மதி அடியவர் ⋆
குளி முதல் கிரிசைகள் ⋆
குறைகிலர் வலவே ॥ **5** ॥ 263

வருவதொருறவென ⋆
வளர் இளவரசென ⋆
மருவுநன் மகன் என ⋆
வனமத கரி என ⋆⋆
அரு விலை மணி என ⋆
அடியவர் அடைபவர் ⋆
அருகணை இறைவனை ⋆
அரு கணையுடனே ॥ **6** ॥ 264

விரை கமழ் மலர் மகள் ⋆
மிக உறும் இறையவன் ⋆
குரை கழல் குறுகிய ⋆
குளிர் மதி மதியொடு ⋆⋆
வரை நிலை அடியவர் ⋆
மறைகளின் மறை எணும் ⋆
உரை நிரை பரவுவர் ⋆
உளம் அமுதுணவே ॥ **7** ॥ 265

துதிகளும் அறிவரு ⋆
சுருதியின் இறுதியின் ⋆
இதயம் இதென முனி ⋆
இறையவர் உரைகளும் ⋆⋆
மதுர மன் உதவிய ⋆
மறைகளும் அடியவர் ⋆
விதி வகை பரவுவர் ⋆
மிக உளம் எழவே ॥ **8** ॥ 266

‡ அறிவிலர் தலைமிசை ⋆
அயன் அடி எழுதிய ⋆
பொறி வகை எழுவதோர் ⋆
பொறி நலம் உகவலர் ⋆⋆
உறுவதும் உடையதும் ⋆
இதுவென வருவது ⋆
நறு மலர் மகள் பதி ⋆
நலம் உறு நினைவே ॥ **9** ॥ 267

‡ பெருகிய நல நிலை ⋆
பெருமையின் மிகு மயல் ⋆
உருகிய நிலை மனம் ⋆
உயர் முகிழ் எழும் உடல் ⋆⋆
சொருகிய விழி திகழ் ⋆
சுடர் மதி புகும் இறை ⋆
கருகிய உரு திகழ் ⋆
கரிகிரி அரியே ॥ **10** ॥ 268

அடிவரவு — வரி வினை மலர் நிறை ஒளி வருவது விரை துதிகளும் அறிவிலர் பெருகிய ஈரு

ஸ்ரீ வைணவதினசரி முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

திருச்சின்னமாலை

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

மன்னு திரு மந்திரத்தின் வாழ் துவயத்தின் பொருளும்⋆
துன்னு புகழ்க் கீதை தனில் சொன்ன எண்ணான்கின் பொருளும்⋆
அன்ன வயல் கச்சி அருளாளர் திருச்சின்ன ஒலி⋆
இன்ன படி என்றுரைத்தான் எழில் வேதாந்தாரியனே

ஏகாந்த மூன்றும் எழிலால் உரைசெய்து⋆
மாகாந்தம் செய்தருளும் வள்ளல் தான்⋆
சாகாந்த தேசிகனாம் தூப்புல் திரு வேங்கடேச குரு⋆
வாசகமே எங்களுக்கு வாழ்வு

பரிச்சின்னமான இரு நால் எழுத்தின் பல் வண்மை எல்லாம்⋆
விரிச்சு நலம் பெற ஓதவல்லோர்க்கிந்த மேதினிக்கே⋆
மரிச்சின்ன மீளப் பிறவாமல் வாழ்விக்கும் மால் வரதர்⋆
திருச்சின்ன ஓசையின் இனிமை உண்டோ மற்றைத் தேவருக்கே

‡ ஈர் உலகைப் படைக்க எண்ணி இருந்தார் வந்தார்⋆
எழில் மலரோன் தன்னை அன்றே ஈன்றார் வந்தார்⋆
மாருத மண் நீர் ஆகும் மாயோர் வந்தார்⋆
வானோடெரி தாம் ஆகும் மறையோர் வந்தார்⋆⋆
சூரியர் தம்முடனே துலங்கு தூயோர் வந்தார்⋆

சுரர்களுக்கன்றமுதருள் சுந்தரனார் வந்தார் ⋆
வாரிதி சூழ் வையகம் வாழ்வித்தார் வந்தார் ⋆
வண்மையுடன் வரம் தருவார் வந்தார் தாமே ॥ **1** ॥ 269

அரு மறையை ஊழி தனில் காத்தார் வந்தார் ⋆
அது தன்னை அன்றயனுக்களித்தார் வந்தார் ⋆
தரும வழி அழியாமல் காப்பார் வந்தார் ⋆
தாமரையாளுடன் இலங்கும் தாதை வந்தார் ⋆⋆
திரு உரையாய்த் தாம் பொருளாய் நிற்பார் வந்தார் ⋆
திரு அருளால் செழும் கலைகள் தந்தார் வந்தார் ⋆
மருவலர்க்கு மயக்குரைக்கும் மாயோர் வந்தார் ⋆
வான் ஏற வழி தந்தார் வந்தார் தாமே ॥ **2** ॥ 270

அனைத்துலகும் காக்கும் அருளாளர் வந்தார் ⋆
அனைத்துக்கும் அதிபதியாய் நிற்பார் வந்தார் ⋆
தினைத்தனையும் திருமகளை விடாதார் வந்தார் ⋆
தேசொத்தார் மிக்காரும் இல்லார் வந்தார் ⋆⋆
நினைக்க நமக்கின் அறிவு தந்தார் வந்தார் ⋆
நிலை நின்ற உயிர் தோன்ற நினைந்தார் வந்தார் ⋆
எனக்கிவர் நான் இவர்க்கென்ன இனியார் வந்தார் ⋆
எழுத்தொன்றில் திகழ நின்றார் வந்தார் தாமே ॥ **3** ॥ 271

நாம் வணங்கத் தாம் இணங்கா நிற்பார் வந்தார் ⋆
நம்மை அடைக்கலம் கொள்ளும் நாதர் வந்தார் ⋆
நாம் எமக்காம் வழக்கெல்லாம் அறுத்தார் வந்தார் ⋆
நமக்கிது என்றுரையாமல் வைத்தார் வந்தார் ⋆⋆
சேமம் எண்ணி எம்மை அன்பர்க்கடைத்தார் வந்தார் ⋆
செழும் தகவால் திண் சரணாம் ஈசர் வந்தார் ⋆

தாம் அனைத்தும் தீ வினையைத் தவிர்ப்பார் வந்தார் ⋆
தமக்கே ஆய் எமைக் கொள்வார் வந்தார் தாமே ॥ **4** ॥ 272

உலகெல்லாம் உள்ளே வைத்துமிழ்ந்தார் வந்தார் ⋆
உலகுடம்பாய்த் தாம் உயிராய் நின்றார் வந்தார் ⋆
அலை கடலாய் ஆனந்தம் அடைந்தார் வந்தார் ⋆
அளவில்லா அருள் ஆழிப் பெருமாள் வந்தார் ⋆⋆
திலகம் எனும் திருமேனிச் செல்வர் வந்தார் ⋆
செழும் குணங்கள் இரு மூன்றும் உடையார் வந்தார் ⋆
இலகு சுடர் முழு நலமாம் இனியார் வந்தார் ⋆
எல்லார்க்கும் கதி ஆனார் வந்தார் தாமே ॥ **5** ॥ 273

அருளாலே விலங்கிரண்டும் அழிப்பார் வந்தார் ⋆
அஞ்சிறையைக் கழித்தருளும் அன்பர் வந்தார் ⋆
மருள் வாரா வகை நம்மைக் காப்பார் வந்தார் ⋆
வானேற வழி நடத்தி வைப்பார் வந்தார் ⋆⋆
தெருள் ஆரும் தெளி விசும்பு தருவார் வந்தார் ⋆
திண் கழல் கீழ் வாழ நமக்கருள்வார் வந்தார் ⋆
பெரு வானில் அடிமை நம்மைக் கொள்வார் வந்தார் ⋆
பிரியாமல் காத்தளிப்பார் வந்தார் தாமே ॥ **6** ॥ 274

அகலகிலாத் திருமகளார் அன்பர் வந்தார் ⋆
அடி இரண்டும் ஆறாகத் தந்தார் வந்தார் ⋆
புகல் இல்லார் புகல் ஆகும் புனிதர் வந்தார் ⋆
பொன் உலகில் திருவுடனே திகழ்வார் வந்தார் ⋆⋆
அகிலம் எலாம் ஆனந்தம் ஆனார் வந்தார் ⋆
அடி இணைக் கீழ் வைத்தடிமை கொள்வார் வந்தார் ⋆

பகல் நடுவே இரவழைக்க வல்லார் வந்தார்⋆
பகல் ஒன்றாய் இரவழித்தார் வந்தார் தாமே ॥ **7** ॥ 275

தருமன் விடத் தாம் தூது போனார் வந்தார்⋆
தரணி பொறாத் திண் பாரம் தவிர்த்தார் வந்தார்⋆
அரு மறையின் பொருள் அனைத்தும் விரித்தார் வந்தார்⋆
அஞ்சின நீ என்னை அடை என்றார் வந்தார்⋆⋆
தருமம் எலாம் தாம் ஆகி நிற்பார் வந்தார்⋆
தாமே நம் வினை அனைத்தும் தவிர்ப்பார் வந்தார்⋆
பரம் எனது நீ புலம்பேல் என்றார் வந்தார்⋆
பார்த்தனுக்குத் தேர் ஊர்ந்தார் வந்தார் தாமே ॥ **8** ॥ 276

வஞ்சனை செய் பூதனையை மாய்த்தார் வந்தார்⋆
மல்லர் மதகரி மாள மலைந்தார் வந்தார்⋆
கஞ்சனைப் போர்க் கடும் சினத்தால் கடிந்தார் வந்தார்⋆
கண் நுதல் முன் வாணன் தோள் கழித்தார் வந்தார்⋆⋆
வெஞ்சொல் தர வீடு கொடுத்துகந்தார் வந்தார்⋆
விலக்கில்லா வழி நடத்த விரைந்தார் வந்தார்⋆
பஞ்சவரைப் பல வகையும் காத்தார் வந்தார்⋆
பாஞ்சாலி குழல் முடித்தார் வந்தார் தாமே ॥ **9** ॥ 277

‡ அத்திகிரி அருளாளப் பெருமாள் வந்தார்⋆
ஆனை பரி தேரின் மேல் அழகர் வந்தார்⋆
கச்சி தனில் கண் கொடுக்கும் பெருமாள் வந்தார்⋆
கருத வரம் தரும் தெய்வப் பெருமாள் வந்தார்⋆⋆
முத்தி மழை பொழியும் முகில் வண்ணர் வந்தார்⋆
மூலம் என ஓலம் இட வல்லார் வந்தார்⋆

உத்தர வேதிக்குள்ளே உதித்தார் வந்தார் ⋆
உம்பர் தொழும் கழல் உடையார் வந்தார் தாமே ॥ **10** ॥ 278

‡ மறைத் தலையில் இசை எழுத்தில் வணங்கும் வாக்கில் ⋆
மந்திரத்தில் நாலெழுத்தாம் திருநாமத்தில் ⋆
நிறைத்திலகு வேற்றுமையில் இரண்டாம் ஒன்றில் ⋆
நெடுமால் தன் கீதை எல்லாம் நிறைந்த சொல்லில் ⋆⋆
உறைத்தவர் கண்டுரைத்த பொருளான எல்லாம் ⋆
உயர் விரத அருளாளப் பெருமாள் தேசின் ⋆
திறத்தில் இயை திருச்சின்னமாலை பத்தும் ⋆
செவிக்கினிதாம் சிற்றின்பம் இசையாதார்க்கே ॥ **11** ॥ 279

அடிவரவு — ஈரு அரு அனைத்து நாம் உலகு அருளாலே அகலகில்லா தருமன் வஞ்சனைசெய் அத்திகிரி மறை கேசவன்

திருச்சின்னமாலை முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

பன்னிருநாமம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

பன்னிரு நாமம் திருவத்தியூர்ப் பரன் பாதம் என்று ⋆
நன்னிற நாமம் படை திக்கி யாவையும் நாம் அறியத் ⋆
தென்னந் தமிழ்த் தொடைச் சீரார் கலித்துறை ஓதி ஈந்தான் ⋆
மின்னுறு நூல் அமர் வேங்கடநாதன் நம் தேசிகனே

கார் கொண்ட மேனியன் பாதாம்புயத்தைக் கருத்திருத்தி ⋆
ஏர் கொண்ட கீர்த்தி இராமாநுசன் தன் இணை அடி சேர் ⋆
சீர் கொண்ட தூப்புல் திருவேங்கடாரியன் சீர் மொழியை ⋆
ஆர் கொண்டு போற்றினும் அம்மால் பதத்தை அடைவிக்குமே

‡ கேசவனாய் நின்று ⋆
கீழைத் திசையிலும் நெற்றியிலும் ⋆
தேசுடை ஆழிகள் நான்குடன் ⋆
செம் பசும் பொன் மலை போல் ⋆⋆
வாசி மிகுத்தெனை ⋆
மங்காமல் காக்கும் மறை அதனால் ⋆
ஆசை மிகுத்த ⋆
அயன் மக வேதியில் அற்புதனே ॥ **1** ॥

நாரணனாய் ⋆
நல் வலம் புரி நாலும் உகந்தெடுத்தும் ⋆
ஊரணி மேகம் எனவே ⋆
உதரமும் மேற்கு நின்றும் ⋆⋆
ஆரண நூல் தந்தருளால் ⋆
அடைக்கலம் கொண்டருளும் ⋆
வாரண வெற்பில் ⋆
மழை முகில் போல் நின்ற மாயவனே ॥ **2** ॥ 281

மாதவ நாமமும் ⋆
வான் கதை நான்கு மணி நிறமும் ⋆
ஓதும் முறைப்படி ஏந்தி ⋆
உரத்திலும் மேலும் நல்கிப் ⋆⋆
போதலர் மாதுடன் ⋆
புந்தியில் அன்பால் புகுந்தளிக்கும் ⋆
தூதனும் நாதனுமாய ⋆
தொல் அத்திகிரிச் சுடரே ॥ **3** ॥ 282

கோவிந்தன் என்றும் குளிர் மதி ஆகிக் ⋆
கொடியவரை ⋆
ஏவும் தனுக்களுடன் ⋆
தெற்கிலும் உட்கழுத்து நின்று ⋆⋆
மேவும் திருவருளால் ⋆
வினை தீர்த்தெனை ஆண்டருளும் ⋆
பூவன் தொழ ⋆
அத்தி மா மலை மேல் நின்ற புண்ணியனே ॥ **4** ॥ 283

விட்டு வல வயிற்றின் கண் ⋆
வடக்கும் விடாது நின்று ⋆
மட்டவிழ் தாமரைத் தாது ⋆
நிறம் கொண்ட மேனியனாய்த் ⋆⋆
தொட்ட கலப்பைகள் ⋆
ஈர் இரண்டாலும் துயர் அறுக்கும் ⋆
கட்டெழில் சோலைக் ⋆
கரிகிரி மேல் நின்ற கற்பகமே ॥ **5** ॥ 284

மதுசூதனன் என் வலப்புயம் ⋆
தென் கிழக்கென்றிவற்றில் ⋆
பதியாய் இருந்து ⋆
பொன் மாதுறை பங்கய வண்ணனுமாய் ⋆⋆
முது மா வினைகள் அறுக்கும் ⋆
முயலங்கள் ஈர் இரண்டால் ⋆
மதுவார் இளம் பொழில் ⋆
வாரண வெற்பின் மழை முகிலே ॥ **6** ॥ 285

திருவிக்கிரமன் திகழ் தீ நிறத்தன் ⋆
தெளிவுடை வாள் ⋆
உருவிக் கரங்களில் ⋆
ஈர் இரண்டேந்தி வலக் கழுத்தும் ⋆⋆
செரு விக்கிரமத்தரக்கர் திக்கும் ⋆
சிறந்தாளும் இறை ⋆
மருவிக் கரிகிரி மேல் ⋆
வரம் தந்திடும் மன்னவனே ॥ **7** ॥ 286

வாமனன் என் தன் வாமோதரமும் ⋆
வாயுவின் திசையும் ⋆
தாமம் அடைந்து ⋆
தருண அருக்கன் நிறத்தனுமாய்ச் ⋆⋆
சேமமரக்கலம் ⋆
செம் பவி ஈர் இரண்டால் திகழும் ⋆
நாமங்கை மேவிய ⋆
நான் முகன் வேதியில் நம் பரனே ॥ **8** ॥ 287

சீரார் சிரீதரனாய்ச் ⋆
சிவன் திக்கும் இடப் புயமும் ⋆
ஏரார் இடம் கொண்டு ⋆
இலங்கு வெண் தாமரை மேனியனாய்ப் ⋆⋆
பாராய பட்டயம் ⋆
ஈர் இரண்டாலும் பயம் அறுக்கும் ⋆
ஆராவமுது ⋆
அத்தி மா மலை மேல் நின்ற அச்சுதனே ॥ **9** ॥ 288

என் இருடிகேசன் இறை கீழ் ⋆
இடக் கழுத்தென்றிவற்றில் ⋆
நன்னிலை மின் உருவாய் ⋆
நாலு முற்கரம் கொண்டளிக்கும் ⋆⋆
பொன் அகில் சேர்ந்தலைக்கும் ⋆
புனல் வேகை வட கரையில் ⋆
தென்னன் உகந்து தொழும் ⋆
தேனவேதியர் தெய்வம் ஒன்றே ॥ **10** ॥ 289

எம் பற்பநாபனும் ⋆
என் பின் மனம் பற்றி மன்னி நின்று ⋆
வெம் பொன் கதிரவன் ஆயிரம் ⋆
மேவிய மெய் உருவாய் ⋆⋆
அம் பொன் கரங்களில் ⋆
ஐம் படை கொண்டஞ்சல் என்றளிக்கும் ⋆
செம் பொன் திரு மதிள் சூழ் ⋆
சிந்துராசலச் சேவகனே ॥ **11** ॥ 290

‡ தாமோதரன் என் தன் தாமங்கள் ⋆
நாலு கரங்களில் கொண்டு ⋆
ஆமோ தரம் என ⋆
ஆகத்தின் உட்புறம் பின் கழுத்தும் ⋆⋆
தாம் ஓர் இளம் கதிரோன் என ⋆
என்னுள் இருள் அறுக்கும் ⋆
மா மோக மாற்றும் ⋆
மதிள் அத்தியூரின் மரகதமே ॥ **12** ॥ 291

‡ கத்தித் திரியும் கலைகளை வெல்லும் ⋆
கருத்தில் வைத்துப் ⋆
பத்திக்குறு துணை ⋆
பன்னிரு நாமம் பயில்பவர்க்கு ⋆⋆
முத்திக்கு மூலம் எனவே மொழிந்த ⋆
இம்மூன்று நான்கும் ⋆
தித்திக்கும் எங்கள் ⋆
திரு அத்தி ஊரரைச் சேர்பவர்க்கே ॥ **13** ॥ 292

அடிவரவு — கேசவன் நாரணன் மாதவநாமம் கோவிந்தன் விட்டு மதுசூதனன் திருவிக்கிரமன் வாமனன் சீரார் என்னிருடிகேசன் எம்பற்பநாபன் தாமோதரன் கத்தி நாவலர்

பன்னிருநாமம் முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

திருமந்திரச்சுருக்கு

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ நாவலர் மறை நால் ஒன்றும் ⋆
நலந் திகழ் மறை ஒன்றோராது ⋆
ஆவலிப்பலைக்கு மோகத்து ⋆
அழுந்தி நின்றலமர்கின்றீர் ⋆⋆
தூ வலம் புரியாம் ஒன்றில் ⋆
துவக்கமாம் வண்ணம் ஒன்றால் ⋆
காவல் என்றகரத்தவ்வாய்க் ⋆
கருத்துறக் காண்மினீரே ॥ **1** ॥ 293

இளக்கம் இல் மயக்கம் தன்னால் ⋆
எனக்கு யான் உரியன் என்னும் ⋆
களக் கருத்தொன்றே கொண்டு ⋆
கடு நரகடைந்து நின்றீர் ⋆⋆
விளக்கும் அவ்வெழுத்தின் நாலாம் ⋆
வேற்றுமை ஏற்றி வாங்கித் ⋆
துளக்கம் இல் அடிமை பூண்டு ⋆
தூயராய் வாழ்மினீரே ॥ **2** ॥ 294

அப்பொருள் இகந்து மற்றும் ⋆
அழித்தழிந்தெழுவார் தாளில் ⋆
இப்பொருள் இகந்தவன் பால் ⋆
இரங்கினிர் வணங்கி வீழ்ந்தீர் ⋆⋆
உப்பொருள் உள்ளி மற்றோர் ⋆
உயிர் தனக்குரிமை மாற்றி ⋆
எப்பொருள் பயனும் ஈதென்று ⋆
எண்ணினிர் எழுமினீரே ॥ **3** ॥ 295

என்றும் ஓர் ஏதம் இன்றி ⋆
இரவியும் ஒளியும் போல ⋆
ஒன்றி நின்றுலகளிக்கும் ⋆
உகம் இகந்தடிமை வைத்தீர் ⋆⋆
ஒன்று மூன்றெழுத்தாய் ஒன்றும் ⋆
ஒன்றில் ஒன்றுடைய முன்னே ⋆
ஒன்றிய இரண்டை உள்ளி ⋆
உளர் என உய்ம்மினீரே ॥ **4** ॥ 296

தத்துவம் அறுநான்கோடு ⋆
தனி இறை அன்றி நின்ற ⋆
சித்தினை உணராதென்றும் ⋆
திரள் தொகை ஆகி நின்றீர் ⋆⋆
மத்தனைத் தனி விடாதே ⋆
மையிலா விளக்கம் ஆக்கி ⋆
உத்தமன் அடிமையான ⋆
உயிர் நிலை உணர்மினீரே ॥ **5** ॥ 297

தனதிவை அனைத்தும் ஆகத்*
தான் இறை ஆகும் மாயன்*
உனதெனும் உணர்த்தி தாராது*
உமக்கு நீர் உரிமை உற்றீர்**
எனதிவை அனைத்தும் யானே*
இறை எனும் இரண்டும் தீர*
மந எனும் இரண்டின் மாறா*
வல்வினை மாற்றுவீரே ॥ **6** ॥ 298

அழிவிலா உயிர்கட்கெல்லாம்*
அருக்கனாய் அழியா ஈசன்*
வழியலா வழி விலக்கும்*
மதி எழ மாய மூர்த்தி**
வழுவிலாதிவை அனைத்தும்*
வயிற்றில் வைத்துமிழ்ந்த மாலை*
நழுவிலா நார வாக்கில்*
நாடி நீர் நணுகுவீரே ॥ **7** ॥ 299

வயனம் ஒன்றறிந்துரைப்பார்*
வன் கழல் வணங்க வெள்கி*
நயனம் உள் இன்றி நாளும்*
நள் இருள் நண்ணி நின்றீர்**
அயனம் இவ்வனைத்துக்கும் தான்*
அவை தனக்கயனம் என்னப்*
பயனுமாய்ப் பதியுமான*
பரமனைப் பணிமினீரே ॥ **8** ॥ 300

‡ உயர்ந்தவர் உணர்ந்தவாற்றால் ⋆
உவந்த குற்றேவல் எல்லாம் ⋆
அயர்ந்து நீர் ஐம் புலன்கட்கு ⋆
அடிமை பூண்டலமர்கின்றீர் ⋆⋆
பயந்திவை அனைத்தும் ஏந்தும் ⋆
பரமனார் நாமம் ஒன்றில் ⋆
வியந்த பேர் அடிமை தோற்றும் ⋆
வேற்றுமை மேவுவீரே ॥ **9** ॥ 301

‡ எண் திசை பரவும் சீரோர் ⋆
எங்களுக்கீந்த எட்டில் ⋆
உண்டவாறுரைப்பார் போல ⋆
ஒன்பது பொருள் உரைத்தோம் ⋆⋆
பண்டு நான் மறையோர் காக்கும் ⋆
மா நிதி இவை அனைத்தும் ⋆
கண்டவர் விள்ளார் விள்ளக் ⋆
கருதுவார் காண்கிலாரே ॥ **10** ॥ 302

அடிவரவு — நாவலர் இளக்கம் அப்பொருள் என்றும் தத்துவம் தனதிவை
அழிவிலா வயனம் உயர்ந்தவர் எண்திசை இன்னமுது

திருமந்திரச்சுருக்கு முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

துவயச்சுருக்கு

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ இன் அமுதில் பிறந்தாள் ⋆
இதம் கேட்க உரைத்த பிரான் ⋆
பொன் அருளால் மறை மௌலியில் ⋆
பூண்ட இரண்டிசைத்து ⋆⋆
தன் உரை மிக்க தனம் இதெனத் ⋆
தந்த வேதகத்தில் ⋆
துன்னு பொருள்கள் பத்தும் ⋆
தொலையா நிதி ஆகின்றவே ॥ **1** ॥ 303

அரு உரு ஆனவை தன்னை அடைந்திடத் ⋆
தான் அடைந்து ⋆
வெரு உரை கேட்டவை கேட்பித்து ⋆
அகற்றும் வினை விலக்கி ⋆⋆
இரு தலை அன்புதனால் ⋆
எமை இன்னடி சேர்த்தருளும் ⋆
திருவுடனே திகழ்வார் ⋆
செறிந்தார் எங்கள் சிந்தையுள்ளே ॥ **2** ॥ 304

ஓர் உயிராய் நின்ற ⋆
ஒண் சுடர் இன்ப உருத்தனிலும் ⋆
பேர் உருவத்திலும் ⋆
பின் அதில் தோற்றும் உருக்களிலும் ⋆⋆
ஓர் உருவான உலகிலும் ⋆
ஏற்கும் உருக்களினால் ⋆
சேருதல் மன்னு செய்யாள் அன்பர் ⋆
நம் மனம் சேர்ந்தனரே ॥ **3** ॥ 305

காரணமாய் இறையாய்க் ⋆
கதியாய் அமரும் பதியாய் ⋆
ஆரணம் ஓதும் அனைத்துறவாய் ⋆
அகலா உயிராய்ச் ⋆⋆
சீர் அணியும் சுடராய்ச் ⋆
செறிந்தெங்குந் திகழ்ந்து நின்ற ⋆
நாரணனார் நமக்காய் நல்கி ⋆
நாம் தொழ நின்றனரே ॥ **4** ॥ 306

வான் அமர் மன் உருவாய் ⋆
வகையால் அதில் நால் உருவாய் ⋆
மீனமதாமை கேழல் ⋆
முதலாம் விபவங்களுமாய் ⋆⋆
ஊன் அமர் உள் உருவாய் ⋆
ஒளியாத அருச்சையுமாம் ⋆
தேன் அமர் செங்கழலான் ⋆
சேர்த்தனன் கழல் எம் மனத்தே ॥ **5** ॥ 307

வேறொர் அணங்கு தொழும் ⋆
வினை தீர்த்தெமை ஆண்டிடுவான் ⋆
ஆறும் அதன் பயனும் ⋆
தந்தளிக்கும் அருளுடையான் ⋆⋆
மாறிலதாய் இலகும் ⋆
மது மெல்லடிப் போதிரண்டால் ⋆
நாறு துழாய் முடியான் ⋆
நமக்குச் சரண் ஆயினனே ॥ **6** ॥ 308

பெறுவது நாம் பெரியோர் ⋆
பெறும் பேறென நின்ற எம்மை ⋆
வெறுமை உணர்த்தி ⋆
விலக்காத நன்னிலை ஆதரிப்பித்து ⋆⋆
உறு மதியால் தனை ⋆
ஒண் சரண் என்ற உணர்வு தந்த ⋆
மறுவுடை மார்பனுக்கே ⋆
மன் அடைக்கலம் ஆயினமே ॥ **7** ॥ 309

அரு மறை யாதும் துறவோம் என ⋆
அறிந்தார் கவரும் ⋆
கருமமும் ஞானமும் காதலும் கண்டு ⋆
முயலகிலோம் ⋆⋆
வருவதும் இந்நிலையாய் ⋆
மயல் உற்ற எமக்குளதோ ⋆
திருமகளார் பிரியாத் ⋆
திருமால் அன்றி நற்சரணே ॥ **8** ॥ 310

சுருங்கா அகிலம் எல்லாம் ⋆
துளங்கா அமுதக் கடலாய் ⋆
நெருங்காதணைந்துடனே நின்ற ⋆
நம் திருநாரணனார் ⋆⋆
இரங்காத காலங்கள் எல்லாம் ⋆
இழந்த பயன் பெற ⋆
ஓர் பெருங்காதல் உற்றினிமேல் ⋆
பிரியாமை உகந்தனமே ॥ **9** ॥ 311

கடி சூடு மூன்றும் ⋆
கழல் பணிந்தார்க்குக் கடிந்திடவே ⋆
முடி சூடி நின்ற ⋆
முகில் வண்ணனார் முன் உலகளந்த ⋆⋆
அடி சூடும் நாம் அவர் ஆதரத்தால் ⋆
உடுத்துக் களையும் ⋆
படி சூடி அன்புடனே ⋆
பணி செய்யப் பணிந்தனமே ॥ **10** ॥ 312

‡ தனதன்றிவை எனத் ⋆
தான் அன்றென மறை சொன்ன எலாம் ⋆
எனதென்றும் யான் என்றும் ⋆
எண்ணுதலால் வரும் ஈனம் எலாம் ⋆⋆
மனதொன்றி இன்று ⋆
நம என்றதே கொண்டு மாற்றுதலால் ⋆
தனதன்றி ஒன்றும் இல்லாத் ⋆
தனித் தாதை சதிர்த்தனனே ॥ **11** ॥ 313

‡ சேர்க்கும் திருமகள் ⋆
சேர்த்தியின் மன்னுதல் சீர்ப் பெரியோற்கு ⋆
ஏற்கும் குணங்கள் ⋆
இலக்காம் வடிவில் இணை அடிகள் ⋆⋆
பார்க்கும் சரண் அதில் ⋆
பற்றுதல் நம் நிலை நாம் பெறும் பேறு ⋆
ஏற்கின்ற எல்லைகள் எல்லாம் ⋆
களை அறவெண்ணினமே ॥ **12** ॥ 314

அடிவரவு — இன்னமுது அருவுரு ஒரு காரணம் வானமர் வேறோர் பெறுவது அருமறை சுருங்கா கடிசூடு தனதன்று சேர்க்கும் கல்லார்

துவயச்சுருக்கு முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

சரமசுலோகச்சுருக்கு

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ கல்லார் அகலும் ⋆
கருமமும் ஞானமும் காதலும் ⋆
மற்றெல்லா நிலைகளுக்கேற்ப ⋆
விதித்த கிரிசைகளும் ⋆⋆
வல்லார் முயல்க ⋆
வலி இழந்தார் என் தனைத் தொழுகென்று ⋆
எல்லாத் தருமம் உரைத்தவன் ⋆
இன்னடி சேர்ந்தனமே ॥ **1** ॥ 315

வெறுமை உணர்ந்தது முன்னிட்டு ⋆
வேறங்கம் இல்லை எனக் ⋆
குறியவன் இன்னறவெட்டக் ⋆
குறித்திடும் கோணை துறந்து ⋆⋆
உறும் அயன் அத்திரம் என்னப் ⋆
பொறா நிலை ஓர்ந்திட ஓர் ⋆
அற நெறி அன்றுரைத்தான் ⋆
அழியா அறமாயினனே ॥ **2** ॥ 316

வாரிதி விட்டு ⋆
மலர்மகளோடு மதுரை வந்து ⋆
பாரத வெஞ்சமர் ⋆
பார்மகள் பாரம் செக உகந்து ⋆⋆
சாரதியாய் முன்பு தூதனுமாய்த் ⋆
தளரும் விசயன் ⋆
தேரதில் நின்றவனைத் ⋆
தேற்றினான் திறம் ஆயினமே ॥ **3** ॥ 317

தன் அருளால் பெறும் சாதனம் ⋆
சாதகன் என்றிவற்றைத் ⋆
தன்னுடன் எண்ணுதல் நீங்கத் ⋆
தனித்தொரு சாதனமாய்ப் ⋆⋆
பொன் அருளோடும் அப்பூமகளோடும் ⋆
புகழ நின்ற ⋆
இன்னுரை ஈசனையே ⋆
ஏகம் எண்ண இசைந்தனமே ॥ **4** ॥ 318

ஊனில் இணைத்துழல்விக்கும் ⋆
வினைக் கடலுள் விழுந்த ⋆
யான் எனதான குணங்கள் ⋆
எனக்கிசை நல் வழியும் ⋆⋆
தான் உதவித் தனைத் தந்திட நின்ற ⋆
தனித் தருமம் ⋆
நான் இனி வேறோர் பரம் ⋆
நணுகாவகை நல்கியதே ॥ **5** ॥ 319

கடு வினை நாம் பெறும் பேற்றைத் ⋆
தகைந்தமை கண்டு நம்மேல் ⋆
தொடை விலகாமல் இசைந்து ⋆
ஒரு காலம் துணிவுடனே ⋆⋆
உடைமை அடைக்கலமாக ⋆
அடைக்கும் உகப்பதனால் ⋆
அடை என என்றுரைத்தான் ⋆
அடைவித்தனன் தன் அடியே ॥ **6** ॥ 320

கான் என்ற வேதங்கள் ⋆
காக்கும் பரன் என்று காட்ட நின்றோன் ⋆
தான் என்றறியகிலார்க்கு ⋆
அறிவிக்கும் தனித் திறலோன் ⋆⋆
வான் ஒன்றினாரொடு ⋆
மானிடன் என்ன அவதரிப்பான் ⋆
நான் என்ற நம் திருமால் ⋆
நம்மை நற்பதம் சேர்த்திடுமே ॥ **7** ॥ 321

தன்னிலை காட்டித் ⋆
தனிமை உகந்து தனித் தகவால் ⋆
அன்னிலை தீர அடைக்கலம் கொண்டு ⋆
அடி சேர்த்திடவே ⋆⋆
பன்னிலை மூல எழுத்திலும் ⋆
பாண்டவன் தேர் தனிலும் ⋆
முன்னிலை கொண்ட பிரான் ⋆
எம்மை முன்னிலை கொண்டனனே ॥ **8** ॥ 322

காடுகளோ நரகோ ⋆
கடிதாம் கரளத் திரளோ ⋆
சூடு விடா அனலோ ⋆
தொலையா நிலை நள் இருளோ ⋆⋆
சாடு படச் சரணால் ⋆
அன்று சாடிய சாரதியார் ⋆
வீடு செய்வித்து நம்மை ⋆
விடுவிக்கின்ற பாவங்களே ॥ **9** ॥ 323

‡ சென்றுயர் வான் அமர்ந்து ⋆
அவ்வடியாருடன் சேர்ந்திடவே ⋆
இன்றெனில் இன்று ⋆
நாளை எனில் நாளை இனிச் செறிந்து ⋆⋆
நின்ற நிலை நின் அனைத்து வினையும் ⋆
நின் விட்டகலக் ⋆
கன்றி விடுப்பன் என்றான் ⋆
கருத்தால் நம்மைக் காத்திடுமே ॥ **10** ॥ 324

‡ அறிவும் அனைத்தும் இலா அடியோமை ⋆
அடைக்கலம் கொண்டு ⋆
உறவென நின்றதெல்லாம் ⋆
உறவே நின்ற தான் எமக்காய் ⋆⋆
மறு பிறவித் துயர் வாராவகை ⋆
மனம் கொண்டகலா ⋆
இறையவன் இன் அருளால் ⋆
எங்கள் சோகம் தவிர்த்தனனே ॥ **11** ॥ 325

அடிவரவு — கல்லார் வெறுமை வாரிதி தன்னருள் ஊனில் கடுவினை கான் தன்னிலை காடு சென்று அறிவு கருமம்

சரமசுலோகச்சுருக்கு முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

கீதார்த்தசங்கிரகம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

கட்டப் பொருள் விரித்த காசினியில் நான் மறையில் ⋆
இட்டப் பொருள் இயம்பும் இன் பொருளைச் ⋆
சிட்டர் தொழும் வேதாந்த தேசிகனை மேவுவார் தங்கள் ⋆
திருப் பாதாம்புயம் அடியேன் பற்று ॥ **1** ॥ 326

கீதை மொழிந்தருளும் வேதாந்த தேசிகனார் ⋆
பாதாரவிந்தமலர் பத்தியுடன் பற்று ॥ **2** ॥ 327

‡ கருமமும் ஞானமும் கொண்டெழும் ⋆
காதலுக்கோர் இலக்கென்று ⋆
அரு மறை உச்சியுள் ⋆
ஆதரித்தோதும் அரும் பிரமம் ⋆⋆
திருமகளோடு வரும் ⋆
திருமால் என்று தான் உரைத்தான் ⋆
தருமம் உகந்த தனஞ்சயனுக்கு ⋆
அவன் சாரதியே ॥ **1** ॥ 328

உகவை அடைந்த உறவுடையார் ⋆
பொரலுற்ற அந்நாள் ⋆
தகவுடன் அன்பு கரை புரளத் ⋆

தருமத்தளவில் ⋆⋆
மிக உளம் அஞ்சி விழுந்து ⋆
அடி சேர்ந்த விசயனுக்கோர் ⋆
நகை உடன் உண்மை உரைக்க ⋆
அமைந்தனர் நாரணனே ॥ **2** ॥ 329

உடலம் அழிந்திடும் ⋆
உள் உயிர் ஒன்றழியாதெனைப் போல் ⋆
விடுமது பற்று ⋆
விடாததடைத்த கிரிசைகளே ⋆⋆
கடுக உனக்குயிர் காட்டும் நினைவு ⋆
அதனால் உளதாம் ⋆
விடு மயல் என்று ⋆
விசயனைத் தேற்றினன் வித்தகனே ॥ **3** ॥ 330

சங்கம் தவிர்ந்து ⋆
சகம் சதிர் பெற்ற தனஞ்சயனே ⋆
பொங்கும் குணங்கள் புணர்ப்பனைத்தும் ⋆
புக விட்டவற்றுள் ⋆⋆
நங்கண் உரைத்த கிரிசை எல்லாம் ⋆
எனவும் நவின்றார் ⋆
எங்கும் அறிவர்களே என்று ⋆
நாதன் இயம்பினனே ॥ **4** ॥ 331

பிறவாமை தந்திடத் ⋆
தானே பிறக்கும் பெருமைகளும் ⋆
துறவாக் கிரிசைகள் ⋆
தூய்மதி தன்னால் துலங்குகையும் ⋆⋆

இறவா உயிர் நின்னிலை கண்டிடும் ⋆
உலகின் நிலையும் ⋆
மறைவாழு மாயவன் ⋆
நேயனுக்கன்றறிவித்தனனே ॥ **5** ॥ 332

கண்டெளி தாம் கருமம் ⋆
உயிர் காட்டக் கடுகுதலும் ⋆
மண்டி அதன் படியில் ⋆
மனம் கொள்ளும் வரிசைகளும் ⋆⋆
கண்டறியா உயிரைக் ⋆
காணல் உற்ற நினைவுகளும் ⋆
வண் துவர் ஈசன் இயம்பினன் ⋆
வாசவன் மைந்தனுக்கே ॥ **6** ॥ 333

யோக முயற்சியும் ⋆
யோகில் சம நிலை நால் வகையும் ⋆
யோகின் உபாயமும் ⋆
யோகு தன்னால் வரும் பேறுகளும் ⋆⋆
யோகுதனில் தன் திறமுடை ⋆
யோகுதன் முக்கியமும் ⋆
நாகணை யோகி நவின்றனன் ⋆
நன் முடி வீரனுக்கே ॥ **7** ॥ 334

தான் நின்ற உண்மையைத் ⋆
தன் தனி மாயை மறைத்தமையும் ⋆
தான் அன்றி மாயைதனைத் தவிர்ப்பான் ⋆
விரகற்றமையும் ⋆⋆
மேனின்ற பத்தர்கள் நால்வரில் ⋆

ஞானி தன் மேன்மைகளும் ⋆
தேன் நின்ற செங்கழலான் ⋆
தெளிவித்தனன் பார்த்தனுக்கே ॥ **8** ॥ 335

ஆராத செல்வமும் ⋆
ஆர் உயிர் காணும் அரும் பயனும் ⋆
பேராது தன் கழற்கீழ் ⋆
அமரும் பெரு வாழ்ச்சிகளும் ⋆⋆
சோராதுகந்தவர் ⋆
தூய் மதி கொள்வதும் செய்வனவும் ⋆
தேரா விசயனுக்குத் ⋆
திருநாரணன் செப்பினனே ॥ **9** ॥ 336

தன் மேன்மையும் ⋆
தன் பிறப்பில் தளராத் தனி நிலையும் ⋆
பன் மேனி நண்ணினன் பால் ⋆
பிரியா அன்பர் ஆசைகளும் ⋆⋆
புன் மேனி விண்ணவர் பால் ⋆
புரியாத தன் பத்தியையும் ⋆
நன் மேனி நாரணன் தான் ⋆
நரனுக்கு நவின்றனனே ॥ **10** ॥ 337

எல்லையில்லாத தன் சீலமாம் ⋆
இன்னமுதக் கடலும் ⋆
எல்லையில்லாத விபூதி எல்லாம் ⋆
தனதானமையும் ⋆⋆
எல்லை இல் பத்தி தனை ⋆
எழுவிக்கத் திரு அருளால் ⋆

எல்லை இல் ஈசன் இயம்பினன் ⋆
இந்திரன் மைந்தனுக்கே ॥ **11** ॥ 338

எல்லாம் தனக்குருவாய் இலங்கும் வகை ⋆
தான் உரைத்துச் ⋆
சொல்லால் அறிந்தது ⋆
சோராமல் கண்டிட வேண்டும் என்ற ⋆⋆
வில்லாளனுக்கன்று ⋆
மெய்க் கண் கொடுத்தது வேறும் உண்டோ ⋆
நல்லார்கள் காண்பர் என்று ⋆
நவின்றான் நங்கள் நாயகனே ॥ **12** ॥ 339

தன் கழலில் பத்தி தாழாததும் ⋆
அதன் காரணமாம் ⋆
இன் குண சிந்தையும் ⋆
ஈதறியார்க்கவ்வடிமைகளும் ⋆⋆
தன் கருமங்கள் அறியாதவர்க்கு ⋆
இலகு நிலையும் ⋆
தன் கழல் அன்பர்க்கு ⋆
நல்லவன் சாற்றினன் பார்த்தனுக்கே ॥ **13** ॥ 340

ஊனின் படியும் ⋆
உயிரின் பிரிவும் உயிர் பெறுவார் ⋆
ஞானம் பெறு வகையும் ⋆
ஞானம் ஈன்ற உயிர்ப் பயனும் ⋆⋆
ஊன் நின்றதற்கடியும் ⋆
உயிர் வேறிடும் உள் விரகும் ⋆

தேன் நின்ற பாதன் ⋆
தெளிவித்தனன் சிலைப் பார்த்தனுக்கே ॥ **14** ॥ 341

முக்குணமே உயிர் முற்றவும் கட்டிட ⋆
மூண்டமையும் ⋆
முக்குணமே அனைத்தும் வினை கொள்ள ⋆
முயன்றமையும் ⋆⋆
முக்குண மாயை கடத்தலும் ⋆
முக்கதி தந்தளிப்பும் ⋆
முக்குணம் அற்ற பிரான் ⋆
மொழிந்தான் முடியோன் தனக்கே ॥ **15** ॥ 342

மூ எட்டிலும் ⋆
அதின் மோகம் அடைந்த உயிர்களிலும் ⋆
நா எட்டெழுத்தொடு ⋆
நல் வீடு நண்ணின நம் பரிலும் ⋆⋆
மேவெட்டு வன் குண விண்ணோர்களிலும் ⋆
விசயனுக்குத் ⋆
தாவிட்டுலகளந்தான் ⋆
தனை வேறென்று சாற்றினனே ॥ **16** ॥ 343

ஆணை மறாதவர் தேவர் ⋆
அல்லா வழக்கோர் அசுரர் ⋆
கோணை மராத குணச்செல்வ ⋆
நீ குறிக்கொள் மறையைப் ⋆⋆
பேணிய தத்துவமும் ⋆
பிணி அற்ற கிரிசைகளும் ⋆

காண் இதனால் விசயா என்று ⋆
கண்ணன் இயம்பினனே ॥ **17** ॥ 344

மறை பொருந்தாதவை ⋆
வல் அசுரர்க்கு வகுத்தமையும் ⋆
மறை பொருந்தும் நிலையும் ⋆
வண் குணப்படி மூ வகையும் ⋆⋆
மறை நிலை தன்னை வகுக்கும் ⋆
குறி மூன்றின் மேன்மையும் ⋆
அம் மறை உமிழ்ந்தான் உரைத்தான் ⋆
வாசவன் தன் சிறுவனுக்கே ॥ **18** ॥ 345

சத்துவ வீடுடை நற்கருமம் ⋆
தான் உகந்தமையும் ⋆
சத்துவம் உள்ளது ⋆
தான் குறிக்கொள் வகை செய்ததுவும் ⋆⋆
சத்துவ நற்கிரிசைப் பயனும் ⋆
சரணாகதியும் ⋆
சத்துவமே தருவான் உரைத்தான் ⋆
தனிப் பார்த்தனுக்கே ॥ **19** ॥ 346

‡ வன் பற்றறுக்கும் மருந்தென்று ⋆
மாயவன் தான் உரைத்த ⋆
இன்பக்கடல் அமுதாம் என நின்ற ⋆
இக்கீதை தன்னை ⋆⋆
அன்பர்க்குரைப்பவர் கேட்பவர் ⋆
ஆதரித்தோதும் அவர் ⋆

துன்பக் கடலில் துளங்குகை நீங்கித் ⋆
துலங்குவரே ॥ **20** ॥ 347

‡ தீதற்ற நற்குணப் பாற்கடல் ⋆
தாமரைச் செம் மலர்மேல் ⋆
மாதுற்ற மாயன் மருவ ⋆
இன் கீதையின் வண் பொருளைக் ⋆⋆
கோதற்ற நான்மறை மௌலியின் ⋆
ஆசிரியன் குறித்தான் ⋆
காதல் துணிவுடையார் ⋆
கற்கும் வண்ணம் கருத்துடனே ॥ **21** ॥ 348

அடிவரவு — கருமம் உகவை உடலம் சங்கம் பிறவாமை கண்டு யோகம்
தானின்ற ஆராத தன்மேன்மை எல்லை எல்லாம் தன்கழல் ஊனின்படி
முக்குணம் மூவெட்டு ஆணைமறை மறை சத்துவம் வன்பற்று தீதற்ற அருள்

கீதார்த்தசங்கிரகம் முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

மும்மணிக்கோவை

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ அருள் தரும் அடியவர் பால் மெய்யை வைத்துத் ⋆
தெருள் தர நின்ற தெய்வநாயக ! ⋆
நின் அருள் எனும் சீர் ஓர் அரிவையானதென ⋆
இருள் செக எமக்கோர் இன் ஒளி விளக்காய் ⋆
மணிவரை அன்ன நின் திரு உருவில் ⋆
அணி அமர் ஆகத்தலங்கலாய் இலங்கி ⋆⋆
நின் படிக்கெல்லாந் தன் படி ஏற்க ⋆
அன்புடன் நின்னோடவதரித்தருளி ⋆
வேண்டுரை கேட்டு மீண்டவை கேட்பித்து ⋆
ஈண்டிய வினைகள் மாண்டிட முயன்று ⋆
தன் அடி சேர்ந்த தமர் உனை அணுக ⋆
நின்னுடன் சேர்ந்து நிற்கு நின் திருவே ॥ **1** ॥ 349

திருமால் அடியவர்க்கு மெய்யனார் ⋆
செய்ய திருமாமகள் என்றும் சேரும் ⋆⋆
திருமார்பில் இம் மணிக்கோவை ⋆
உடன் ஏற்கின்றார் ⋆
என் தன் இம் மும்மணிக்கோவை மொழி ॥ **2** ॥ 350

மொழிவார் மொழிவன மும்மறை ஆகும் ⋆
அயிந்தையில் வந்து ⋆
இழிவார் இழிக என்று ⋆
இன் அமுதக் கடல் ஆகி நின்ற ⋆⋆
விழிவார் அருள் மெய்யர் மெல் அடி வேண்டிய ⋆
மெல் இயல் மேல் ⋆
பொழிவார் அனங்கர் தம் ⋆
பூங்கரும்புந்திய பூ மழையே ॥ **3** ॥ 351

மழையில் எழுந்த மொக்குள் போல் வையம் ⋆
அழிய ஒன்றழியா அடியவர் மெய்ய ⋆
அரு மறையின் பொருள் ஆய்ந்தெடுக்குங்கால் ⋆
திருவுடன் அமர்ந்த தெய்வநாயக ⋆
நின் திருத் தனக்கு நீ திருவாகி ⋆
இந்து தன் நிலவுடன் இலங்கு தன்மையினை ⋆
நந்துதல் இல்லா நல் விளக்காகி ⋆
அந்தம் இல் அமுத ஆழியாய் நிற்றி ⋆
பாற்கடல் தன்னில் பன்மணி அன்ன ⋆
சீர்க் கணம் சேர்ந்த சீலம் எல்லை இலை ⋆
அடியவர் பிழைகள் நின் கருத்தடையாது ⋆
அடைய ஆண்டருளும் அரசனும் நீயே ⋆
உயர்ந்த நீ உன்னை எம்முடன் கலந்தனை ⋆
அயிந்தை மா நகரில் அமர்ந்தனை எமக்காய்ச் ⋆
சித்திர மணி எனத் திகழு மன் உருவில் ⋆
அத்திரம் அணி என அனைத்தும் நீ அணுகி ⋆
விண்ணுள் அமர்ந்த வியன் உருவதனால் ⋆
எண்ணிய ஈர் இரண்டுருக்களும் அடைதி ⋆⋆

பன்னிரு நாமம் பல பல உருவாய் ⋆
இன் உரு எங்கும் எய்தி நீ நிற்றி ⋆
மீனோடாமை கேழல் கோளரியாய் ⋆
வானார் குறளாய் மழுப்படை முனியாய்ப் ⋆
பின்னும் இராமர் இருவராய்ப் பாரில் ⋆
துன்னிய பரம் தீர் துவரை மன்னனுமாய்க் ⋆
கலி தவிர்த்தருளும் கற்கியாய் மற்றும் ⋆
மலிவதற்கெண்ணும் வல்வினை மாற்ற ⋆
நானா உருவம் கொண்டு நல் அடியோர் ⋆
வானார் இன்பம் இங்குற வருதி ⋆
ஓர் உயிர் உலகுக்கென்னு நீ திருவோடு ⋆
ஏர் உயிர் எல்லாம் ஏந்தி இன்புறுதி ⋆
யாவரும் அறியாதெங்கு நீ கரந்து ⋆
மேவுருச் சூழ்ந்து வியப்பினால் மிகுதி ⋆
கொண்டிட எம்மை அடைக்கலம் உலகில் ⋆
கண்டிலம் கதி உனை அன்றி மற்றொன்றும் ⋆
பல் வகை நின்ற நின் படி அனைத்தினும் ⋆
தொல் வகை காட்டும் துணிந்து தூ மறையே ॥ **4** ॥ 352

தூமறையின் உள்ளம் ⋆
துளங்காத் துணிவு தரும் ⋆
ஆம் அறிவால் ஆர்ந்தடிமை ஆகின்றோம் ⋆⋆
பூ மறையோன் பாராயணத்தில் பணியும் ⋆
அயிந்தை நகர் ⋆
நாராயணனார்க்கே நாம் ॥ **5** ॥ 353

ஆர்க்கும் கருணை பொழிவான் ⋆
அயிந்தையில் வந்தமர்ந்த ⋆

கார்க்கொண்டலைக் கண்ட காதல் ⋆
புனமயில் கண் பனியா ⋆⋆
வேர்க்கும் முகிழ்க்கும் விதிர்விதிர்க்கும் ⋆
வெள்கி வெவ்வுயிர்க்கும் ⋆
பார்க்கின்றவர்க்கிது நாம் என் கொல் என்று ⋆
பயிலுவமே ॥ **6** ॥ 354

பயின் மதி நீயே பயின் மதி தருதலின் ⋆
வெளியும் நீயே வெளி உற நிற்றலின் ⋆
தாயும் நீயே சாயை தந்துகத்தலின் ⋆
தந்தையும் நீயே முந்தி நின்றளித்தலின் ⋆
உறவும் நீயே துறவாதொழிதலின் ⋆
உற்றதும் நீயே சிற்றின்பம் இன்மையின் ⋆
ஆறும் நீயே ஆற்றுக்கருள்தலின் ⋆
அறமும் நீயே மற நிலை மாய்த்தலின் ⋆
துணைவனும் நீயே இணை இலையாதலின் ⋆
துய்யனும் நீயே செய்யாள் உறைதலின் ⋆⋆
காரணம் நீயே நாரணன் ஆதலின் ⋆
கற்பகம் நீயே நற்பதம் தருதலின் ⋆
இறைவனும் நீயே குறை ஒன்றிலாமையின் ⋆
இன்பமும் நீயே துன்பம் துடைத்தலின் ⋆
யானும் நீயே என்னுள் உறைதலின் ⋆
எனதும் நீயே உனதன்றி இன்மையின் ⋆
நல்லாய் நீயே பொல்லாங்கிலாமையின் ⋆
வல்லாய் நீயே வையம் உண்டுமிழ்தலின் ⋆
எங்ஙனம் ஆகும் மெய்ய நின் வியப்பே ⋆
அங்ஙனே ஒக்க அறிவதாரணமே ॥ **7** ॥ 355

ஆரணங்கள் தேட ⋆
அயிந்தைநகர் வந்துதித்த ⋆
காரணராய் நின்ற கடல் வண்ணர் ⋆⋆
நாரணனார் இப்படிக்கு மிக்கன்றெடுத்த ⋆
பாதம் கழுவ ⋆
மெய்ப் படிக்கம் ஆனது பொன் வெற்பு ॥ **8** ॥ 356

‡ வெற்புடன் ஒன்றி ⋆
அயிந்தையில் வெவ்வினை தீர் மருந்தொன்று ⋆
அற்புதமாக அமர்ந்தமை கேட்டு ⋆
அருள் வேண்டி நிற்கப் ⋆⋆
பற்பில் அமர்ந்த செய்யாள் ⋆
படி காட்டிய பண்புடை ⋆
எம் விற்புருவக் கொடிக்கோர் ⋆
விலங்கா மயல் பெற்றனமே ॥ **9** ॥ 357

‡ பெற்றனை நீயே மற்றுளதெல்லாம் ⋆
பெறுவது நின்னை உறுவது கொள்வார் ⋆
நின்னால் அன்றி மன்னார் இன்பம் ⋆
நின் பொருட்டு நீ என் பொருட்டில்லை ⋆⋆
நின் உருநின்று மின் உருத் தோன்றும் ⋆
நின் தனக்கு நிகர் நின்னடி அடைவார் ⋆
நின் பால் அன்றி அன்பால் உய்யார் ⋆
வாரணம் அழைக்க வந்த காரணனே ॥ **10** ॥ 358

அடிவரவு — அருள் திருமால் மொழிவார் மழை தூமறை ஆர்க்கும் பயின்மதி ஆரண வெற்புடன் பெற்றனை ஒருமதி

மும்மணிக்கோவை முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

நவமணிமாலை

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ ஒருமதி அன்பர் உளம் கவர்ந்தன ⋆
உலகம் அடங்க வளர்ந்தளந்தன ⋆
ஒருசடை ஒன்றிய கங்கை தந்தன ⋆
உரக படங்கள் அரங்கு கொண்டன ⋆
தருமம் உயர்ந்ததிதென்ன நின்றன ⋆
தருமன் இரந்ததிசைந்து சென்றன ⋆
சகடம் உடைந்து கலங்க வென்றன ⋆
தமர்கள் அருந்து மருந்திதென்பன ⋆⋆
திருமகள் செய்ய கரங்கள் ஒன்றின ⋆
திகழ் துளவுந்து மணம் கமழ்ந்தன ⋆
செழு மணி கொண்ட சிலம்பிலங்கின ⋆
சிலைதனில் அன்றோர் அணங்குமிழ்ந்தன ⋆
அரு மறை அந்தம் அமர்ந்த பண்பின ⋆
அயன் முடி தன்னில் அமர்ந்துயர்ந்தன ⋆
அருள் தர எண்ணி அயிந்தை வந்தன ⋆
அடியவர் மெய்யர் மலர்ப் பதங்களே ॥ **1** ॥

மகரம் வளரும் அளவில் பௌவம் அடைய உற்றலைத்தனை ⋆
வடிவு கமடம் என அமர்ந்து கிரிதனைத் தரித்தனை ⋆
மலியும் அசுரன் உரம் இடந்து வசுதை பேர்த்தெடுத்தனை ⋆
வலிகொள் அவுணன் உடல் பிளந்து மதலை மெய்க்குதித்தனை ⋆
பகரும் உலகம் அடி அளந்து தமர்களுக்களித்தனை ⋆
பரசு முனிவன் வடிவு கொண்டு பகைவரைத் துணித்தனை ⋆
பணிய விசைவில் தசமுகன் தன் முடிகள் பத்துதிர்த்தனை ⋆
படியும் உருவில் வரு பிலம்ப அசுரனைத் தகர்த்தனை ⋆⋆
நகரிதுவரை என உகந்து வரை கரத்தெடுத்தனை ⋆
நடமொடியலு பரியில் வந்து நலிவறுக்கவுற்றனை ⋆
நலியும் வினைகள் செகு மருந்தின் நலம் உறைந்த வெற்பினை ⋆
நணுகு கருட நதி கிளர்ந்த புனல் உகப்பில் வைத்தனை ⋆
அகர முதல உரை கொள் மங்கை கணவனுக்களித்தனை ⋆
அடையும் வினதை சிறுவன் உய்ய அருள் கொடுத்துயர்த்தினை ⋆
அடியும் அணையும் எனும் அனந்தன் அடி தொழக் களித்தனை ⋆
அவனி மருவு திருவயிந்தை அடியவர்க்கு மெய்யனே ॥ **2** ॥ 360

புரம் உயர்த்த அசுரர்கட்கோர் ⋆
புறம் உரைத்த பொய்யினான் ⋆
வரை எடுத்து மழை தடுத்த ⋆
மழை ஒடொத்த மெய்யினான் ⋆⋆
திரை நிரைத்த கடல் எரித்த ⋆
சிலை வளைத்த கையினான் ⋆
அருள் கொடுத்து வினை தவிர்க்கும் ⋆
அடியவர்க்கு மெய்யனே ॥ **3** ॥ 361

‡ தேசொத்தார் இல்லை எனும் ⋆
தெய்வ நாயகர் ⋆

வாசக் குழல் மா மலராள் ⋆
மணவாளர் ⋆⋆
வாசித்தெழு மன்மதனார் ⋆
மணல் தோப்பில் ⋆
மாசிக் கடல் ஆடி ⋆
மகிழ்ந்து வருவாரே ॥ **4** ॥ 362

உருளும் சகடம் ஒன்றுதைத்தாய் ⋆
உலகம் ஏழும் உண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் ⋆
பொருளும் அழலும் இறையாகப் பூண்டேன் ⋆
அடிமையினில் மீண்டேன் ⋆⋆
இருளும் மருளும் தரும் அந்நாள் ⋆
எழில் ஆர் ஆழி சங்கேந்தி ⋆
அருளும் தெருளும் தர என்பால் ⋆
அடியோர் மெய்ய ! வந்தருளே ॥ **5** ॥ 363

வஞ்சனை செய் பூதனையை மலியும் சாட்டை ⋆
மல்லரை ஓர் மதகளிற்றை வானோர் அஞ்சும் ⋆
கஞ்சனை முன் கடிந்தவனி பாரம் தீர்த்த ⋆
காவலனே ! கோவலனாய் நின்ற கோவே ⋆⋆
அஞ்சனமும் காயாவும் அனைய மேனி ⋆
அடியவர்க்கு மெய்யனே அயிந்தை வாழும் ⋆
மஞ்செனவே அருள் பொழியும் வள்ளலே ⋆
நின் வடிவழகு மறவாதார் பிறவாதாரே ॥ **6** ॥ 364

மையு மா கடலும் மயிலும் மா மழையும் ⋆
மணிகளும் குவளையும் கொண்ட மெய்யனே ⋆
அடியோர் மெய்யனே விண்ணோர் ஈசனே ⋆

நீசனேன் அடைந்தேன்⋆⋆
கையும் ஆழியுமாய்க் களிறு காத்தவனே⋆
காலனார் தமர் எனைக் கவராது⋆
ஐயனே ! வந்தன்றஞ்சல் என்றருள்⋆
தென் அயிந்தை மா நகர் அமர்ந்தானே ॥ **7** ॥ 365

மஞ்சுலாவு சோலை சூழ் அயிந்தை மன்னு மன்னு சீர்⋆
வரை எடுத்து நிரை அளித்த மாசில் வாசுதேவனே⋆
செஞ்சொல் அன்பர் சிந்தை கொண்டு தீதிலாத தூதனாய்த்⋆
தேரும் ஊர்ந்து தேசுயர்ந்த செல்வ தெய்வ நாயக⋆⋆
வெஞ்சொலாளர் கால தூதர் வீசு பாசம் வந்தென் மேல்⋆
விழுந்தழுந்தி யான் அயர்ந்து வீழ்வதற்கு முன்ன நீ⋆
அஞ்சல் அஞ்சல் அஞ்சல் என்றளிக்க வேண்டும் அச்சுதா⋆
அடியவர்க்கு மருள் இயக்கும் அடியவர்க்கு மெய்யனே ॥ **8** ॥ 366

‡ பொருத்தம் பொருந்தலும்⋆
போகும் தவற்றுடன் பொய்ம் மதி மேல்⋆
விருத்தம் கலித்துறை⋆
மேவும் அழல் மதம் வேறினி என்⋆⋆
திருத்தம் மனத்தினில்⋆
சேரா எமைத் தெய்வநாயக⋆
நின் வருத்தம் பொறா அருளால்⋆
மன் அடைக்கலம் கொண்டருளே ॥ **9** ॥ 367

‡ அந்தம் இல் சீர் அயிந்தை நகர் அமர்ந்த நாதன்⋆
அடி இணை மேல் அடி உரையால் ஐம்பதேத்திச்⋆
சிந்தை கவர் பிராகிருதம் நூறு கூறிச்⋆
செழுந்தமிழ் மும்மணிக்கோவை செறியச் சேர்த்துப்⋆⋆

பந்து கழல் அம்மானை ஊசல் ஏசல் ⋆
பரவு நவமணிமாலை இவையும் சொன்னேன் ⋆
முந்தை மறை மொழிய வழி மொழி நீ என்று ⋆
முகுந்தன் அருள் தந்த பயன் பெற்றேன் நானே ॥ **10** ॥ 368

அடிவரவு — ஒருமதி மகரம் புரம் தேசு உருளும் வஞ்சனை மையும் மஞ்சுலாவு
பொருத்தம் அந்தமில் ஆழ்வார்

நவமணிமாலை முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

ப்ரபந்தசாரம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

ஆரண நான்கின் பொருளை ஆழ்வார்கள் ஆய்ந்தடைவே ⋆
அன்புடனே அம் புவியோர் அனைவரும் ஈடேற என்று ⋆
நாரணனார் தாள்களிலே நாலாயிரம் தமிழால் ⋆
நண்ணி உரை செய்தவற்றை நாடி வகை தொகை செய்தாய் ⋆
பூரண மா ஞானியர் சேர் பொங்கு புகழ்த் தூப்புல் வரும் ⋆
புனிதன் என்றும் பிள்ளை என்றும் புவியோர் புகழ் வேங்கடவா ⋆
தாரணியோர் இங்குகக்கச் சாற்றிய நல் ப்ரபந்தசாரம் ⋆
தனை உரைத்து வாழ மனம் தந்தருளாய் என் தனக்கே

ஆதி மறை ஓதி மகிழ் அயக்கிரிவர் தம் அருளால் ⋆
அன்புடனே தூப்புல் நகர் அவதரித்திங்கு வந்த ⋆
வாதியரை வென்றுவந்து வன் புவிமேல் எதிராசர் ⋆
வாழ்வுறு நல் தரிசனத்தை வண்மையுடனே வளர்த்து ⋆
நீதி நெறி தவறாமல் நிறுத்தியிடும் வேங்கடவா ⋆
நேசம் உடன் ஆழ்வார்கள் நிலைகளை எல்லாம் உணர்ந்து ⋆
சாது சனம் வாழவென்று சாற்றிய நல் ப்ரபந்தசாரம் ⋆
தனை உரைத்து வாழ மனம் தந்தருளாய் என் தனக்கே

‡ ஆழ்வார்கள் அவதரித்த நாள் ஊர் திங்கள் ⋆
அடைவு திருநாமங்கள் அவர் தாம் செய்த ⋆
வாழ்வான திருமொழிகள் அவற்றுள் பாட்டின் ⋆
வகையான தொகை இலக்கம் மற்றும் எல்லாம் ⋆⋆
வீழ்வாக மேதினி மேல் விளங்க நாளும் ⋆
விரித்துரைக்கும் கருத்துடனே மிக்கோர் தங்கள் ⋆
நீள் பாதம் நிரந்தரமும் தொழுது வாழ்த்தும் ⋆
நேசம் உடன் அடியேன் தன் நெஞ்சு தானே ॥ **1** ॥ 369

அருள் மிகுத்ததொரு வடிவாய்க் கச்சி தன்னில் ⋆
ஐப்பசி மாதத் திருவோணத்து நாளில் ⋆
பொருள் மிகுத்த மறை விளங்கப் புவியோர் உய்யப் ⋆
பொய்கை தனில் வந்துதித்த புனிதா ! முன்னாள் ⋆⋆
இருள் அதனில் தண் கோவல் இடை கழிச் சென்று ⋆
இருவர் உடன் நிற்கவும் மால் இடை நெருக்கத் ⋆
திரு விளக்காம் எனும் வையந்தகளி நூறும் ⋆
செழும் பொருளா எனக்கருள் செய் திருந்த நீயே ॥ **2** ॥ 370

கடன்மல்லைக் காவலனே ! பூதவேந்தே ⋆
காசினி மேல் ஐப்பசியில் அவிட்ட நாள் வந்து ⋆
இடர் கடியும் தண் கோவல் இடை கழிச் சென்று ⋆
இணை இல்லா மூவருமாய் இசைந்தே நிற்க ⋆⋆
நடுவில் இவர் ஒருவரும் என்றறியாவண்ணம் ⋆
நள்ளிருளில் மால் நெருக்க நந்தா ஞானச்சுடர் விளக்கேற்றிய ⋆
அன்பே தகளியான தொடை நூறும் ⋆
எனக்கருள் செய் துலங்க நீயே ॥ **3** ॥ 371

மா மயிலைப் பதியதனில் துலா மாதத்தில்⋆
வரும் சதயத்தவதரித்துக் கோவலூரில்⋆
தூ முனிவர் இருவருடன் துலங்க நின்று⋆
துன்னிய பேர் இருள் நீங்கச் சோதி தோன்ற⋆⋆
சேமம் உடன் நெடுமாலைக் காணப்புக்குத்⋆
திருக்கண்டேன் என உரைத்த தேவே⋆
உன் தன் பா மருவு தமிழ் மாலை நூறு பாட்டும்⋆
பழவடியேனுக்கருள் செய் பரம நீயே ॥ **4** ॥ 372

தைம் மகத்தில் வரும் மழிசைப்பரனே !⋆
மற்றைச் சமயங்கள் பல தெரிந்து⋆
மாயோன் அல்லால் தெய்வம் மற்றில்லை என உரைத்த⋆
வேதச் செழும் பொருள் நான்முகன் தொண்ணூற்றாறு பாட்டும்⋆⋆
மெய் மிகுத்த திருச்சந்தவிருத்தப் பாடல்⋆
விளங்கிய நூற்றிருபதும் தப்பாமல்⋆
மெய்யே வையகத்தில் மறவாமல் உரைத்து வாழும் வகை⋆
அடியேனுக்கருள் செய் மகிழ்ந்து நீயே ॥ **5** ॥ 373

‡ முன் உரைத்த திருவிருத்தம் நூறு பாட்டும்⋆
முறையில் வரும் ஆசிரியம் ஏழு பாட்டும்⋆
மன்னிய நற்பொருள் பெரிய திருவந்தாதி⋆
மறவாத படி எண்பத்தேழு பாட்டும்⋆⋆
பின் உரைத்ததோர் திருவாய்மொழி⋆
எப்போதும் பிழை அற ஆயிரத்தொரு நூற்றிரண்டு பாட்டும்⋆
இந்நிலத்தில் வைகாசி விசாகம் தன்னில்⋆
எழில் குருகை வரு மாறா ! இரங்கு நீயே ॥ **6** ॥ 374

தேறிய மா ஞானம் உடன் திருக்கோளூரில் ⋆
சித்திரையில் சித்திரைநாள் வந்து தோன்றி ⋆
ஆறிய நல் அன்புடனே குருகூர் நம்பிக்கு ⋆
அனவரதம் அந்தரங்க அடிமை செய்து ⋆⋆
மாறனை அல்லால் என்று மறந்தும் ⋆
தேவு மற்றறியேன் எனும் மதுர கவியே ⋆
நீ முன் கூறிய கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பதனில் பாட்டுக் ⋆
குலவு பதினொன்றும் எனக்குதவு நீயே ॥ **7** ॥ 375

பொன் புரையும் வேல் குலசேகரனே ! ⋆
மாசிப் புனர்பூசத்தெழில் வஞ்சிக் களத்துத் தோன்றி ⋆
அன்புடனே நம் பெருமாள் செம் பொற்கோயில் ⋆
அனைத்துலகின் பெரு வாழ்வும் அடியார் தங்கள் ⋆⋆
இன்ப மிகு பெருங்குழுவும் காண ⋆
மண்மேல் இருள் இரிய என்றெடுத்த இசையில் சொன்ன ⋆
நன் பொருள் சேர் திருமொழி நூற்றைந்து பாட்டும் ⋆
நன்றாக எனக்கருள் செய் நல்கி நீயே ॥ **8** ॥ 376

பேர் அணிந்த வில்லிபுத்தூர் ஆனி தன்னில் ⋆
பெருஞ்சோதி தனில் தோன்றும் பெருமானே ! ⋆
முன் சீர் அணிந்த பாண்டியன் தன் நெஞ்சு தன்னில் ⋆
தியக்கற மால் பரத்துவத்தைத் திறமாச் செப்பி ⋆⋆
வாரண மேல் மதுரை வலம் வரவே ⋆
வானில் மால் கருட வாகனனாய்த் தோன்ற வாழ்த்தும் ⋆
ஏரணி பல்லாண்டு முதல் பாட்டு ⋆
நானூற்று எழுபத்தொன்றிரண்டும் எனக்குதவு நீயே ॥ **9** ॥ 377

‡ வேயர் புகழ் வில்லிபுத்தூர் ஆடிப்பூரம் ⋆
மேன்மேலும் மிக விளங்க விட்டுசித்தன் ⋆
தூய திருமகளாய் வந்தரங்கனார்க்குத் ⋆
துழாய் மாலை முடிசூடிக் கொடுத்த மாதே ⋆⋆
நேயம் உடன் திருப்பாவைப் பாட்டாறைந்தும் ⋆
நீ உரைத்த தையொரு திங்கள் பாமாலை ⋆
ஆய புகழ் நூறுடன் நாற்பத்து மூன்றும் ⋆
அன்புடனே அடியேனுக்கருள் செய் நீயே ॥ **10** ॥ 378

மன்னு மதிள் திருமண்டங்குடி தான் வாழ ⋆
மார்கழி மாதக் கேட்டை நாளில் வந்து ⋆
துன்னு புகழ்த் தொண்டரடிப்பொடியே ! ⋆
நீ முன் துழாய் மாலை பணி அடிமை செய்து நாளும் ⋆⋆
தென்னரங்க மணவாளற்கன்பு மிக்குச் செப்பிய ⋆
நல் திருமாலை நாற்பத்தைந்தும் ⋆
பன்னிய நல் திருப்பள்ளியெழுச்சி பத்தும் ⋆
பழவடியேனுக்கருள் செய் பரிந்து நீயே ॥ **11** ॥ 379

உலகறிய மலி புகழ்க் கார்த்திகை மாதத்தில் ⋆
உரோகிணி நாள் உறந்தை வளம் பதியில் தோன்றித் ⋆
தலம் அளந்த தென் அரங்கர் பால் ⋆
உலோக சாரங்க மாமுனி தோள் தனிலே வந்து ⋆⋆
பல மறையின் பொருளால் பாண் பெருமாளே ! ⋆
நீ பாதாதி கேசமதாய்ப் பாடித் தந்த ⋆
சொல் அமலனாதிபிரான் பத்துப் பாட்டும் ⋆
சோராமல் எனக்கருள் செய் துலங்க நீயே ॥ **12** ॥ 380

‡ அறிவு தரும் பெரிய திருமொழி தப்பாமல்⋆
ஆயிரத்தோடெண்பத்துநாலு பாட்டும்⋆
குறியதொரு தாண்டகம் நாலைந்து⋆
ஆறைந்தும் குலா நெடுந்தாண்டகம் எழுகூற்றிருக்கை ஒன்றும்⋆⋆
சிறிய மடல் பாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்டும்⋆
சீர் பெரிய மடல் தனில் பாட்டெழுபத்தெட்டும்⋆
இறையவனே ! கார்த்திகையில் கார்த்திகை நாள்⋆
எழில் குரையல் வரு கலியா இரங்கு நீயே ॥ **13** ॥ 381

‡ தேசம் எலாம் உகந்திடவே பெரும்பூதூரில்⋆
சித்திரையில் ஆதிரைநாள் வந்து தோன்றி⋆
காசினிமேல் வாதியரை வென்று⋆
அரங்கர் கதியாக வாழ்ந்தருளும் எதிராசா !⋆⋆
முன் பூசுரர் கோன் திருவரங்கத்தமுதனார்⋆
உன் பொன் அடிமேல் அந்தாதியாகப் போற்றிப் பேசிய⋆
நற்கலித்துறை நூற்றெட்டுப் பாட்டும்⋆
பிழை அறவே எனக்கருள் செய் பேணி நீயே ॥ **14** ॥ 382

எண்ணின் முதல் ஆழ்வார்கள் மூன்று நூறும்⋆
எழில் மழிசைப்பிரான் இரு நூற்றொரு பத்தாறும்⋆
உண்மைமிகு மாறன் மறை ஆயிரத்தோடுற்ற⋆
இரு நூற்றுத் தொண்ணூறுமாறும்⋆⋆
வண்மையுடை மதுர கவி பத்தும் ஒன்றும்⋆
வஞ்சியர் கோன் நூற்றைந்தும்⋆
பட்டநாதன் பண்ணியல் நானூற்றேழு பத்து மூன்றும்⋆
பார்க்கோதை நூற்றேழு பத்து மூன்றே ॥ **15** ॥ 383

பத்தரடிப்பொடி பாடல் ஐம்பத்தைந்தும் ⋆
பாணர் புகழ் பத்துடனே பரகாலன் சொல் ⋆
அத்தன் உயர் வேங்கடமாற்காயிரத்தோடான ⋆
இரு நூற்றோர் ஐம்பத்து மூன்றும் ⋆⋆
முத்தி தரும் எதிராசர் பொன் அடிக்கே மொழிந்த ⋆
அமுதர் பாடல் நூறும் எட்டும் ⋆
எத்திசையும் வாழ இவர் பாடி வைத்த இவை ⋆
நாலாயிரமும் அடியோங்கள் வாழ்வே ॥ **16** ॥ 384

‡ வையகம் எண் பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார் ⋆
மழிசையர்கோன் மகிழ் மாறன் மதுர கவி ⋆
பொய்யில் புகழ்க் கோழியர்கோன் விட்டுசித்தன் ⋆
பூங்கோதை தொண்டரடிப்பொடி பாணாழ்வார் ⋆⋆
ஐயன் அருள் கலியன் எதிராசர் தம்மோடு ⋆
ஆற் இருவர் ஓர் ஒருவர் அவர் தாம் செய்த ⋆
துய்ய தமிழ் இருபத்து நான்கின் பாட்டின் தொகை ⋆
நாலாயிரமும் அடியோங்கள் வாழ்வே ॥ **17** ॥ 385

‡ அந்தமிலா ஆரணங்கள் நாலாகி நின்ற ⋆
அதன் கருத்தை ஆழ்வார்கள் ஆய்ந்தெடுத்து ⋆
செந் தமிழால் அருள் செய்த வகை தொகையும் ⋆
சிந்தாமல் உலகங்கள் வாழவென்று ⋆⋆
சந்த மிகு தமிழ் மறையோன் தூப்புல் தோன்றும் ⋆
வேதாந்தகுரு மொழிந்த ப்ரபந்தசாரம் ⋆
சிந்தையினால் அனு தினமும் சிந்திப்போர்க்குச் ⋆
சேமமதாம் திருமால் தன் கருணை யாலே ॥ **18** ॥ 386

அடிவரவு — ஆழ்வார் அருள்கடல் மாமயிலை தை முன் தேறிய பொன் பேரணி வேயர் மன்னு உலகரிய அறிவுதரும் தேசமெல்லாம் எண்ணில் பத்தரடி வையகம் அந்தமிலா ஆகாரம்

ப்ரபந்தசாரம் முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

ஆகாரநியமம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

சீராரும் வேதாந்த தேசிகர் கோன் ⋆
செழுமறையின் உட்பொருளைச் சிந்தை செய்தே ⋆
ஆராய்ந்து வாழ்வுற இப்புவியோர் தங்கட்கு ⋆
அன்புடனே ஆகார நியதி சொன்னான் ⋆
ஏராரும் எதிராசர் அருளினாலே ⋆
எதிர்ந்தவர்கள் சிங்கமென இங்கு வந்தோன் ⋆
சீராரும் வேங்கடவன் தூப்புல் பிள்ளைச் ⋆
செழும் திருத்தாள் இணைமலர் என் சென்னி மேலே

‡ ஆகாரத் திருவகையாம் நன்றும் தீதும் ⋆
அருமறை கொண்டெதிராசர் இவை மொழிந்தார் ⋆
ஆகாத வழிவிலக்கி யாக்கும் கண்ணன் ⋆
அனைத்துலகும் வாழவிது சாற்றி வைத்தான் ⋆⋆
போகாது போக்குவிக்கு முனிவர் சொன்ன ⋆
பொய்யாத மொழிகளையும் பொருந்தக் கேண்மின் ⋆
ஆகாதென்றிவை தவிர்ந்தாமதுவே கொண்ட ⋆
அசகரனும் ஆகம் காத்தருள் பெற்றானே ॥ **1** ॥

வாயிலல்லா வாயிலினால் வந்த சோறும்*
வரகு முதல் ஆகாதென்றுரைத்த சோறும்*
வாயினின்றும் விழுமவை தாம் பட்ட சோறும்*
வாய்க்கொண்ட கவளத்தின் மிகுந்த சோறும்**
தீயவர்கண் படும் சோறும் தீதற்சோறும்*
சீரையுரை தும்மல் இவை பட்ட சோறும்*
நாய் முதலானவை பார்க்கும் தீண்டும் சோறும்*
நாள் தூய்தல்லாச் சோறும் நண்ணாச் சோறே ॥ **2** ॥ 388

மனிசர் பசு முதலானோர் மோந்த சோறும்*
மனிசர் தமில் ஆகாதார் தீண்டும் சோறும்*
இனிமையுடன் ஆதரமில்லாதார் சோறும்*
ஈப் புழு நூல் மயிர் உகிர்கள் இருக்கும் சோறும்**
முனிவரெனும் துறவறத்தோர் ஈந்த சோறும்*
முனிவர் தங்கள் பாத்திரத்தில் பட்ட சோறும்*
மனிசர் எலி குக்குடங்கள் காகம் பூனை*
வாய்க்கொண்ட கறிசோறு மருவாச் சோறே ॥ **3** ॥ 389

அத்திகள் பேரார்க்கிறலி வெண்கத்தாரி*
ஆல் அரசு நறுவிலி புங்காயில் ஆரை*
புத்தி கொல்லி குறிஞ்சி தான்றி குசும்பை வேளை*
புனமுருங்கை முருங்கை சுக முளரி உள்ளி**
சிற்றவரை கொம்மட்டி பண்ணை தொய்யில்*
சீங்காடன் தேறல் ஊவை பனை மயூரன்*
சுத்தியிலா நிலத்தில் இவை கடம்பு காளான்*
சுரை பீர்க்குச் சணம் தின்னார் சுருதி யோரே ॥ **4** ॥ 390

சிறுகீரை செவ்வகத்தி முருக்கிரண்டும் ⋆
சிறுபசளை பெரும்பசளை அம்மணந்தாள் ⋆
பறித்தொருவர் கொடாதிருக்கத் தானே சென்று ⋆
பாய்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் அவை பகிராக்கூறும் ⋆⋆
குறித்தாலும் தின்னவொணாக் கைப்புவர்ப்பும் ⋆
கூர்க்கும் அவை யழலும் அவை கொடும் புளிப்பும் ⋆
கறிக்காகா இவையென்று கண்டுரைத்தார் ⋆
கார்மேனி அருளாளர் கடகத்தாரே ॥ **5** ॥ 391

மால் அமுது செய்யாமல் வந்தவெல்லாம் ⋆
வருவிருந்தில் வழங்காமல் வைத்தவெல்லாம் ⋆
காலம் இதுவன்றென்று கழித்த வெல்லாம் ⋆
கடையில் வரும் கறி முதலக் கழுவாவெல்லாம் ⋆⋆
நூல் இசையா வழிகளினால் வந்தவெல்லாம் ⋆
நுகராததுடன் பாகம் செய்தவெல்லாம் ⋆
சீலமில்லாச் சிறியோர் ஆக்கினவும் நல்லோர் ⋆
செலமலங்கள் பட்டனவும் தின்னார் தாமே ॥ **6** ॥ 392

தேவர்களுக்கிவை என்று வைத்த வெல்லாம் ⋆
சிவன் முதலாம் தேவர்களுக்கிட்டவெல்லாம் ⋆
ஆவிமுதலான அவற்றுக்காகாவெல்லாம் ⋆
அதுவிதுவென்றறிய அரிதானவெல்லாம் ⋆⋆
நாவில் இடுவதற்கரிதாய் இருப்பவெல்லாம் ⋆
நன்றென்று தம்முள்ளம் இசையாவெல்லாம் ⋆
ஓவியநாள் ஓவாத பூவும் காயும் ⋆
உத்தமர்கள் அட்டுப்பும் உகவார் தாமே ॥ **7** ॥ 393

கிளிஞ்சில் முதல் சுட்டன சுண்ணாம்பு தானும் ⋆
கிளர் புனலில் எழுங்குமிழி நுரைகள் தாமும் ⋆
விளைந்ததனில் முதல் மாலுக்கீயாவெல்லாம் ⋆
விளைந்த நில மறு காம்பென்றெழுந்தவெல்லாம் ⋆⋆
களைந்த மனத்தார் மற்றும் கழித்தவெல்லாம் ⋆
கடியமுதின் நியமத்தார் கழித்தவெல்லாம் ⋆
தெளிந்த புனல் திருவேங்கடத்து மால் தன் ⋆
திருவாணை கடவாதார் தின்னார் தாமே ॥ **8** ॥ 394

மோரலது சாரங்கள் வாங்கிற்றெல்லாம் ⋆
முழுப்பகலில் விளங்கனியும் தானம் தானும் ⋆
ஓரிரவில் எள்ளுடனே கூடிற்றெல்லாம் ⋆
எள்ளதனில் எண்ணெய் தயிர் தரு பண்டங்கள் ⋆⋆
ஓர் தவத்தை மந்திரத்தை ஒழிப்பவெல்லாம் ⋆
உண்ணாத நாட்களில் ஊண் அந்திப்போதூண் ⋆
நாரணனார் அடிபணியும் நல்லோர் நாளும் ⋆
நள்ளிரவில் ஊணுமிவை உண்ணார் தாமே ॥ **9** ॥ 395

குளி முதலானவை செய்யாதுண்ணும் ஊணும் ⋆
கூட்டல்லாப் பந்தியில் ஊண் பிறர் கை ஊணும் ⋆
நளிமதி தீ விளக்காக உண்ணும் ஊணும் ⋆
நள்ளிரவில் விளக்கின்றி உண்ணும் ஊணும் ⋆⋆
கிளிமொழியாள் உண்ணா நிற்கக் கணவன் ஊணும் ⋆
கீழோரை நோக்கூணும் இடக்கை ஊணும் ⋆
ஒளிமறையோர் மற்றும் உகவாத ஊணும் ⋆
ஒளி அரங்கர் அடிபணிவார் உகவார் தாமே ॥ **10** ॥ 396

எச்சில் தனில் வார்க்கும் நெய் இருபாகங்கள் ⋆
இரும்பாலும் கையாலும் இட்டவெல்லாம் ⋆
பச்சையலால் கடித்தகுறை பழைய வூசல் ⋆
பிறர் அகத்துப் பாகம் செய்தெடுத்த அன்னம் ⋆⋆
நச்சினவை பழித்தவை மண்ணாற்றம் தீதும் ⋆
நகத்தாலே விண்டவை தாம் காணும் உப்பும் ⋆
பிச்சுளதாம் அவை காடி பின்ன பாகம் ⋆
பிசின்கள் தன்னில் சிவந்ததுவும் பிழையூணாமே ॥ **11** ॥ 397

தாதை நல் ஆசிரியன் முதல் தமையன் எச்சில் ⋆
தரணிசுரர் சோமத்தில் அருந்தும் எச்சில் ⋆
மாதர்கட்குக் கணவன் இதமான எச்சில் ⋆
மயிர் புழு நூல் விழுந்தாலும் புனிதமாகும் ⋆⋆
மாதவத்துக் கூவிளங்காய் முகவாசத்து ⋆
மாதுளங்காய் மரணம் வரில் கழித்தவெல்லாம் ⋆
ஓதி வைத்த வுண்ணாநாள் உகந்த எட்டும் ⋆
உள என்றும் கழித்தவற்றில் நன்றாம் ஊணே ॥ **12** ॥ 398

மாகரும்பின் சாறு தயிர் பால் நெய் பாக்கு ⋆
வளை மிளகு தேன் ஏலம் பனிநீர் ஆதி ⋆
ஆகரசம் தூய்தாகும் அறியாவெல்லாம் ⋆
அறியாதார்க்கறி அளவும் தூய வாகும் ⋆⋆
சாகரங்க தூயனவாம் உவாக்கள் கூடில் ⋆
சலமெல்லாம் கங்கையதாம் உபராகத்தில் ⋆
மாகரங்கள் பிணமுதலாம் அனைத்தும் கொண்டு ⋆
வருபுனலும் தூய்தாகும் வேகத்தாலே ॥ **13** ॥ 399

தீயாலே நீரொழிய வெந்தவெல்லாம் ⋆
தீயிடுதல் ஒழிந்திடவே பழுத்தவெல்லாம் ⋆
தீயாலும் நீராலும் வெந்தவற்றில் ⋆
தேறவுலர் நெல்லுமுதலான வெல்லாம் ⋆⋆
ஊசாத மாவடகம் அப்பம் சீடை ⋆
ரொட்டி முதலாம் அவற்றில் பழைய தேனும் ⋆
கூசாதே கொண்டிடுமின் புதிய தேனும் ⋆
கொள்ளேன்மின் தன்னிரதம் குலைந்தக் காலே ॥ **14** ॥ 400

தலைப்பயனாம் விகாரங்கள் சாகடங்கள் ⋆
சக்கரங்கள் தனக்கடைத்த மருந்து தானும் ⋆
கலக்கமிலா நன்னீரில் வைத்த சோறும் ⋆
கறிமோர்நெய் பால் தயிர்கள் கலந்த சோறும் ⋆⋆
விலக்கமிலா மாக்கன்னல் கோது மத்தால் ⋆
விளைவுறவாக்கிய நல் விகாரம் தானும் ⋆
இலைக்கறி போல் இவை அனைத்தும் பழைய வேனும் ⋆
எந்நாளும் வைத்துண்ண இசைகின்றாரே ॥ **15** ॥ 401

தயிர் தன்னில் விகாரங்கள் பூவில் காயில் ⋆
பழத்தில் வரும் சாறூசல் தூய வாகும் ⋆
உயிர் அழியாமைக்குண்ணா ஊசல் உண்ணில் ⋆
உறக்கழுவி நெய் தேனிட்டுண்ணலாகும் ⋆⋆
பயின்மறை நூல் உரையாத பழைய ஊசல் ⋆
பழிப்பிலதாம் நெய்யால் என்றுரைத்தான் சங்கன் ⋆
மயிர் முதலானவை பின்னும் பட்ட தாயின் ⋆
மண் ணீர் மற்றுரைத்தவற்றால் வரங்களாமே ॥ **16** ॥ 402

ஒரு குளம்பி இரு கன்றி ஒட்டகப்பால் ⋆
உப்புடன் பால் மோருடன் பால் மாதர் தம் பால் ⋆
கருவுடைய அவற்றின் பால் கன்றிலாப் பால் ⋆
மறு கன்றால் கறந்திடும் பால் திரிந்திடும் பால் ⋆⋆
திருமகளார் கணவனலாத் தெய்வத்தின் பேர் ⋆
சின்னமுடை அவற்றின் பால் செம்மறிப் பால் ⋆
பரிவதில் அந்தணர் விலைப் பால் செம்பினில் பால் ⋆
தீதாம் பால் இவையனைத்தும் பருகாப் பாலே ॥ **17** ॥ 403

கங்கை அல்லதிரண்டாநாள் வைத்த நீரும் ⋆
கால் கழுவி மிகு நீரும் கலங்கல் நீரும் ⋆
தெங்கின் உளதாய்த் தீயால் காய்ந்த நீரும் ⋆
சிறுகுழி நீர் வழித்தண்ணீர்ப் பந்தல் நீரும் ⋆⋆
சங்கையுடை நீர் வண்ணான் துறையின் நீரும் ⋆
தாரையினால் எச்சில் இதுவென்ற நீரும் ⋆
சங்கு கலமாக்கொண்டு பருகு நீரும் ⋆
தரையில் விழா மழைநீரும் தவிரும் நீரே ॥ **18** ॥ 404

வெற்றிலை முன் தின்னாதே தின்னும் பாக்கும் ⋆
வெற்றிலையில் அடி நுனியும் நடுவில் ஈர்க்கும் ⋆
வெற்றிலையும் பாக்குமுடன் கூட்டித் தின்னும் ⋆
விதவைக்கு முதன் முடிவாச்சிரமத்தார்க்கும் ⋆⋆
வெற்றிலையும் சுண்ணாம்பின் இலையு மற்றும் ⋆
விரதம் கொண்டிடு நாள் வெற்றிலையும் பாக்கும் ⋆
வெற்றிலை தின்னா நிற்கப் பருகு நீரும் ⋆
விதையென வைத்தது தினலும் விலக்கினாரே ॥ **19** ॥ 405

சாதிகுணம் ஆச்சிரமம் தேசம் காலம் ⋆
தருமங்கள் நிமித்தங்கள் முதலாவோதும் ⋆
பேதமுதலாக ஒரு திரவியந்தான் ⋆
பரிந்து நலம் தீங்கினையும் பெற்று நிற்கும் ⋆⋆
பாதமிசைப் பிறந்தோர்க்குக் கபிலையின் பால் ⋆
பருகிடல் ஆகாதென்று மறையோர் சொன்னார் ⋆
ஆதலினால் ஓதி உணர்ந்தவர் பால் எல்லாம் ⋆
அடிக்கடியும் கேட்டயர்வு தீர்மினீரே ॥ **20** ॥ 406

‡ கங்கிருளால் விடியாத உலகுக்கெல்லாம் ⋆
கைவிளக்காம் இவையென்று கண்ணன் காட்டும் ⋆
பொங்கு புகழ் ஆகமங்கள் தெளியச் சொன்ன ⋆
பொருளிவை நாம் புண்ணியர்பால் கேட்டுச் சொன்னோம் ⋆⋆
மங்குடலும் பொருளும் அல்லதறியா மாந்தர் ⋆
வலையுள் அகப்பட்டு வரம் அழியாதென்றும் ⋆
பங்கய மாதுற்ற அருளாளர் தம்பால் ⋆
பத்திமிகு பவித்திரங்கள் பயின்மினீரே ॥ **21** ॥ 407

அடிவரவு — ஆகார வாய் மனிசர் அத்திகள் சிறுகீரை மால் தேவர்கள் கிளிஞ்சல் மோர் குளி எச்சில் தாதை மாகரும்பு தீ தலை தயிர் ஒரு கங்கை வெற்றிலை சாதி கங்கிருள் மாமலர்

ஆகாரநியமம் முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

பிள்ளையந்தாதி

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

சீரார் தூப்புல் பிள்ளை அந்தாதி என்று செழுந் தமிழால்⋆
நேராக வேதாந்த தேசிகர் தாள் இணைக்கீழ் மொழிந்தான்⋆
ஏரார் மறைப் பொருள் எல்லாம் எடுத்திவ்வுலகுய்யவே⋆
சீராகிய வரதாரியன் பாதம் துணை நமக்கே

‡ மா மலர் மன்னிய மங்கை⋆
மகிழ்ந்துறை மார்பினன் தாள்⋆
தூ மலர் சூடிய தொல் அருள்⋆⋆
மாறன் துணை அடிக்கீழ் வாழ்வை உகக்கும்⋆
இராமானுசமுனி வண்மை போற்றும் சீர்மையன்⋆
எங்கள் தூப்புல் பிள்ளை பாதம் என் சென்னியதே ॥ **1** ॥ 408

சென்னி வணங்கச்⋆
சிறு பனி சோர என் கண் இணைகள்⋆
வெந் நரகங்களும் வீய வியன் கதி இன்ப மேவ⋆⋆
துன்னு புகழ் உடைத் தூப்புல் துரந்தரன் தூ மலர்த் தாள் மன்னிய⋆
நாள்களும் ஆகும் கொல்⋆
மா நிலத்தீர் நமக்கே ॥ **2** ॥ 409

மா நிலத்தோதிய ⋆
மாமறை மன்னிய நற்கலைகள் ⋆
ஆனவை செய்யும் அரும் பொருள் அத்தனையே அருளும் ⋆⋆
தூநெறி காட்டும் இராமானுசமுனித் தோத்திரம் செய் ⋆
ஊனம் இல் தூப்புல் அய்யன் ⋆
ஓர் புகழ் அன்றி உய்வில்லையே ॥ **3** ॥ 410

உய்யும் வகை இல்லை ⋆
உத்தரவேதியுள் வந்துதித்த ⋆
செய்யவள் மேவிய சீர் அருளாளரைச் ⋆⋆
சிந்தை செய்யும் மெய்யவன் எந்தை ⋆
இராமானுசன் அருள் மேவி வாழும் ஐயன் ⋆
இலங்கு தூப்புல் பிள்ளை ஆய்ந்த பொருள் அன்றியே ॥ **4** ॥ 411

அன்றிவ்வுலகினை ஆக்கி ⋆
அரும் பொருள் நூல் விரித்து ⋆
நின்று தன் நீள் புகழ் வேங்கட மாமலை மேவி ⋆⋆
பின்னும் வென்றிப் புகழ் திருவேங்கடநாதன் எனும் குருவாய் ⋆
நின்று நிகழ்ந்து ⋆
மண்மேல் நின்ற நோய்கள் தவிர்த்தனனே ॥ **5** ॥ 412

வித்தகன் வேதியன் ⋆
வேதாந்த தேசிகன் எங்கள் தூப்புல் ⋆
மெய்த்தவன் உத்தமன் வேங்கடநாதன் வியன் கலைகள் ⋆⋆
மொய்த்திடு நாவின் முழக்கொடு வாதியர் மூலம் அறக் ⋆
கைத்தவன் என்றுரைத்தேன் ⋆
கண்டிலேன் என் கடு வினையே ॥ **6** ॥ 413

வினைகாள் உமக்கு ⋆
இனி வேறோரிடம் தேடவேண்டும் ⋆
எனைச் சின மேவி முன் போல் சிதைக்கும் வகை இங்கரிது கண்டீர் ⋆⋆
என் எனில் இராமானுசமுனி இன்னுரை சேரும் ⋆
தூப்புல் புனிதன் ⋆
என் புந்தி புகுந்து திகழ்ந்து பொருந்தினரே ॥ **7** ॥ 414

பொருந்திப் புவி தனில் ⋆
பொய் வாழ்க்கை பூண்கின்ற பூரியர்காள் ⋆
இருந்து நரகின் இடர் கெடும் ஆற்றை அறிகின்றிலீர் ⋆⋆
பொருந்தும் பொருள் ஒன்று கேளீர் ⋆
பொங்கும் இவ்விடர்க் கடற்கு வருந்தாது ⋆
தூப்புல் மா பூருடன் பாதம் வணங்குமினே ॥ **8** ॥ 415

வணக்கம் ஒடுக்கம் ⋆
வழக்கம் ஒழுக்கம் இரக்கம் சேரும் ⋆
இணக்கம் உறக்கம் இழுக்கும் அழுக்கும் இகந்து நிற்கும் ⋆⋆
குணக்குலம் ஓங்கும் இராமானுசன் குணம் கூறும் ⋆
தூப்புல் அணுக்கனைப் பிள்ளை தனை ⋆
அரணாக அடைபவர்க்கே ॥ **9** ॥ 416

அடைபவர் தீவினை மாற்றி ⋆
அருள் தரும் தூப்புல் ஐயா ⋆
இடர் தரும் இப்பிறவிக் கடல் தன்னில் அமிழ்ந்த என்னை ⋆⋆
கடையறப் பாசம் கழற்றி நின் தாள் இணை காணும் வண்ணம் ⋆
உடையவனே ! அருளாய் ⋆
உணர்ந்தார் தங்கள் கற்பகமே ॥ **10** ॥ 417

கற்பகமே என்று ⋆
காசினியோரைக் கதிக்க மாட்டேன் ⋆
வெற்பிடையே நின்று வெந் தவத் தீயிலும் வேவ மாட்டேன் ⋆⋆
பற்பல கலைவல்ல பாவலனே பத்தர் ஏத்தும் தூப்புல் ⋆
அற்புதனே அருளாய் ⋆
அடியேனுக்கரும் பொருளே ॥ **11** ॥ 418

பொருளானதொன்றும் ⋆
என்னில் பொருந்தாததும் அன்றி அந்தோ ⋆
மருளே மிகுத்து மறையவர் நல் வழி மாற்றி நின்றேன் ⋆⋆
தெருளார் மறைமுடித் தேசிகனே ⋆
எங்கள் தூப்புல் தேவே ! அருளாய் ⋆
இனி எனக்குன் அருளே அன்றி ஆற் இல்லையே ॥ **12** ॥ 419

ஆறாக எண்ணும் ⋆
அரும் கருமம் ஞானம் காதல் கொண்டு ⋆
வேறாக நிற்கும் விரகெனக்கில்லை விரத்தி இல்லை ⋆⋆
தேறாது திண் மதி சீர் ஆர் கதியிலும் செம் பொன் மேனி ⋆
மாறாத தூப்புல் மாலே ! ⋆
மறவேன் இனி நின் பதமே ॥ **13** ॥ 420

நின் பதம் தன்னிலும் ⋆
நேரே எனக்கில்லை அன்பு கண்டாய் ⋆
நின் பதம் ஒன்றியவன் பரிலும் நேசம் இல்லை அந்தோ ⋆⋆
என் படி கண்டினி என் பயன் ஏதம் இல் தூப்புல் எந்தாய் ! ⋆
உன் படியே அருளாய் ⋆
உதவாய் எனக்குன் அருளே ॥ **14** ॥ 421

உன் அருள் அன்றி ⋆
எனக்கொரு நற்றுணை இன்மையினால் ⋆
என் இரு வல்வினை நீயே விலக்கி இதம் கருதி ⋆⋆
மன்னிய நல் திருமந்திரம் ஓதும் பொருள் நிலையே ⋆
பொன் அருளால் அருளாய் ⋆
புகழ் தூப்புல் குலவிளக்கே ॥ **15** ॥ 422

விளக்காகி ⋆
வேங்கட வெற்பினில் வாழும் விரை மலராள் ⋆
வளக்காதல் கொண்டுறை மார்பன் திறத்தும் உனதடியார் ⋆⋆
துளக்காதல் இல்லவர் தங்கள் திறத்திலும் தூய்மை எண்ணிக் ⋆
களக்காதல் செய்யும் நிலை கடியாய் ⋆
தூப்புல் காவலனே ॥ **16** ॥ 423

‡ காவலர் எங்கள் ⋆
கிடாம்பிக் குல பதி அப்புளார் தம் ⋆
தேமலர்ச் சேவடி சேர்ந்து பணிந்து ⋆⋆
அவர் தம் அருளால் நாவலரும் தென் வடமொழி நற்பொருள் பெற்ற ⋆
நம்பி காவல தூப்புல் குலத்தரசே ! ⋆
எம்மைக் காத்தருளே ॥ **17** ॥ 424

அருள் தரும் ஆரண தேசிகனே ! ⋆
எங்கள் தூப்புல் தேவே ⋆
வரு கவி தார்க்கிக சிங்கமே ! ⋆
வாதியர் வாழ்வறுத்தாய் ⋆⋆
இரு கையும் கூப்பி உரைக்கும் இவ்விண்ணப்பம் ஒன்று கேளாய் ⋆
உருவ எனக்கருளாய் ⋆
எண்ணும் உள்ளம் உன் தொண்டரையே ॥ **18** ॥ 425

‡ தொண்டர் உகக்கும் துணை அடி வாழி ! ⋆
நின் தூ முறுவல் கொண்ட முகம் வாழி ! ⋆
வாழி வியாக்கியா முத்திரைக் கை ⋆⋆
வண் திருநாமமும் வாழி ⋆
மணி வட முப்புரி நூல் கொண்ட சீர்த் தூப்புல் குல மணியே ! ⋆
வாழி நின் வடிவே ॥ **19** ॥ 426

‡ வடிவழகார்ந்த ⋆
வண் தூப்புல் வள்ளல் மென் மலர் அடிமேல் ⋆
அடியவர் ஓத அந்தாதி இருபதும் ஆய்ந்துரைத்தேன் ⋆⋆
திடமுடன் ஈதைத் தினந்தொறும் ஆதரித்தோதும் அன்பர் ⋆
முடியிடை நேர் படும் ⋆
தூப்புல் அம்மான் பத மா மலரே ॥ **20** ॥ 427

பிள்ளையந்தாதி முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்